

การวิเคราะห์การอ้างอิงวารสารในวิทยานิพนธ์ สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2533 - 2545

นายธเนศ บุญจันทร์

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์

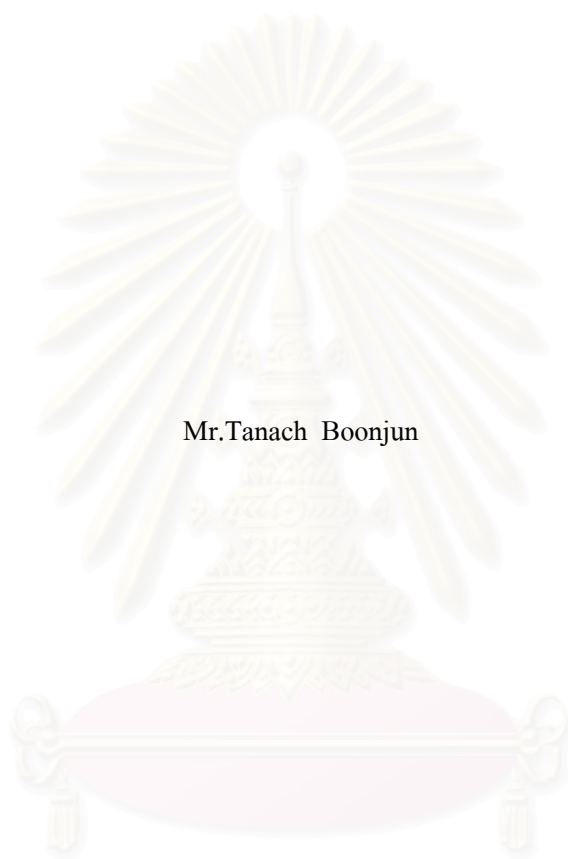
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2548

ISBN 974-14-2893-6

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

JOURNAL CITATION ANALYSIS OF MASTER'S THESES ON LIBRARY AND INFORMATION
SCIENCE, CHULALONGKORN UNIVERSITY, ACADEMIC YEARS 1990 – 2002

Mr.Tanach Boonjun

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts Program in Library and Information Science

Department of Library Science

Faculty of Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2005

ISBN 974-14-2893-6

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การวิเคราะห์การอ้างถึงวารสารในวิทยานิพนธ์สาขาวิชา
บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2533 – 2545

โดย

นายธนัช บุญจันทร์

สาขาวิชา

บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ชลัษฏพร เหมะรัชตะ

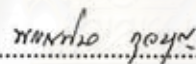
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทมหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะอักษรศาสตร์

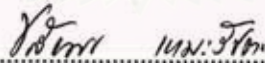
(ศาสตราจารย์ ดร.ธีระพันธ์ เหลืองทองคำ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

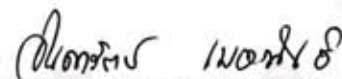
..... ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณพิมล กุลบุญ)

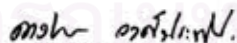
..... อาจารย์ที่ปรึกษา

(รองศาสตราจารย์ชลัษฏพร เหมะรัชตะ)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จันคาร์ตัน เขอร์พันธุ์)

..... กรรมการ

(อาจารย์ดวงเนตร วงศ์ประทีป)

ธนัช บุญจันทร์ : การวิเคราะห์การอ้างอิงวารสารในวิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์
และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2533 - 2545. (JOURNAL
CITATION ANALYSIS OF MASTER'S THESES ON LIBRARY AND INFORMATION
SCIENCE, CHULALONGKORN UNIVERSITY, ACADEMIC YEARS 1990 – 2002)
อ. ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ชัชชัยพร เหมะรัชตะ, 182 หน้า. ISBN 974-14-2893-6.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารายชื่อ ความถี่ เนื้อหาวิชา อายุ และภาษา ของ
วารสารที่ได้รับการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์ สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2533 – 2545 และเพื่อเปรียบเทียบรายชื่อวารสารที่ได้รับการ
อ้างอิงในวิทยานิพนธ์กับรายชื่อวารสารที่มีให้บริการในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย

ผลการวิจัยพบว่าจากจำนวนวิทยานิพนธ์ทั้งสิ้น 178 เล่ม มีการอ้างอิงเอกสารโดยรวม 9,763
ครั้ง โดยเป็นการอ้างอิงวารสารจำนวน 2,785 ครั้ง (ร้อยละ 28.53) โดยเป็นการอ้างอิงวารสาร
ภาษาไทยจำนวน 821 ครั้ง (ร้อยละ 29.48) และเป็นการอ้างอิงวารสารภาษาอังกฤษจำนวน 1,964 ครั้ง
(ร้อยละ 70.52) สำหรับรายชื่อวารสารภาษาไทยที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดได้แก่วารสารห้องสมุด
และวารสารภาษาอังกฤษ ที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดได้แก่ College & Research Libraries ส่วน
เนื้อหาวิชาของวารสารที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดได้แก่ เนื้อหาวิชากลุ่มงานบริการและกิจกรรม และ
วิทยานิพนธ์อ้างอิงวารสารที่มีอายุในช่วง 1 – 5 ปีมากที่สุด

ในการเปรียบเทียบรายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์กับรายชื่อวารสารที่มี
ให้บริการในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยพบว่าจากวารสารทั้งหมดที่
ได้รับการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษรวมกันมีจำนวน 603 ชื่อ หอสมุดกลาง
มีให้บริการจำนวน 287 ชื่อ (ร้อยละ 47.60)

ภาควิชา บรรณารักษศาสตร์

สาขาวิชา บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์

ปีการศึกษา 2548

ลายมือชื่อนิสิต.....ธนัช บุญจันทร์.....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....ชัชชัยพร เหมะรัชตะ.....

4580148022: MAJOR LIBRARY AND INFORMATION SCIENCE

KEY WORD: CITATION / JOURNAL CITATION / JOURNAL CITATION ANALYSIS

TANACH BOONJUN : JOURNAL CITATION ANALYSIS OF MASTER'S
THESES ON LIBRARY AND INFORMATION SCIENCE, CHULALONGKORN
UNIVERSITY, ACADEMIC YEARS 1990 – 2002. THESIS ADVISOR : ASSOC.
PROF. CHALAI PORN HEMARAJATA, 182 pp. ISBN 974-14-2893-6.

The purposes of this research are to study journal titles, frequency, subjects, time span and languages of cited journals in master's theses in Library and Information Science, Chulalongkorn University, academic years 1990 – 2002; and to compare the cited journals with the journals available at The Central Library, Center of Academic Resources, Chulalongkorn University

The result of the research shows that from 178 theses there were 9,763 citations and there were 2,785 citations (28.53%) from journals, of which are 821 citations (29.48%) from Thai journals and 1,964 citations from English journals. The most cited Thai journal was "Library Journal" and English journal was "College & Research Libraries". The subject most frequently cited was "services and activities". The most frequently cited journals were those published within 1 – 5 years.

In comparing the cited journals to the journals available at The Central Library, Center of Academic Resources, Chulalongkorn University, it was found that from 603 journals there were 287 journals (47.60%)

Department Library Science

Field of study Library and Information Science

Academic year 2005

Student's signature.. *Tanach Boonjun*..

Advisor's signature.. *Chalai PORN Hemarajata*..

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยได้รับความกรุณาและความช่วยเหลือจากรองศาสตราจารย์ชลัษย์พร เหมะรัชตะอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำ และตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้เป็นอย่างดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

กราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณพิมล กุลบุญ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์จินดารัตน์ เบอรพันธุ์ และ อาจารย์ดวงเนตร วงศ์ประทีป กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้ข้อคิดเห็นและคำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ผู้วิจัย

กราบขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ พี่สาว รวมทั้งญาติพี่น้องทุกท่านที่กรุณาให้กำลังใจ ให้คำปรึกษา รวมทั้งให้การสนับสนุนเงินทุนการศึกษาเป็นอย่างดีมาโดยตลอด และขอขอบคุณเพื่อน ๆ รหัส 45 ทุกคนโดยเฉพาะวิวี นัท จู พี่ดาว พี่ป๋มที่คอยให้คำปรึกษา รับฟังปัญหาและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณและขอบคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
สมมติฐาน.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย.....	6
วิธีดำเนินการวิจัย.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
ความหมายและความสำคัญของวารสาร.....	9
การวิเคราะห์การอ้างถึงวารสาร.....	11
การศึกษาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.....	15
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	19
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	27
ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	27
การกำหนดกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	27
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	28
การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	32
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	32
การวิเคราะห์และการนำเสนอข้อมูล.....	33

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์ และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2533-2545.....	35
เนื้อหาวิชาของวิทยานิพนธ์.....	35
ปริมาณการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์.....	40
การอ้างอิงวารสารในวิทยานิพนธ์.....	42
รายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างอิง.....	42
เนื้อหาวิชาของวารสารที่ได้รับการอ้างอิง.....	52
อายุของวารสารที่ได้รับการอ้างอิง.....	78
ภาษาของวารสารที่ได้รับการอ้างอิง.....	79
เปรียบเทียบรายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างอิงกับรายชื่อวารสารที่มีให้บริการ หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.....	80
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	95
สรุปและอภิปรายผลการวิจัย.....	95
การทดสอบสมมติฐาน.....	110
ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปปฏิบัติ.....	110
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต.....	111
รายการอ้างอิง.....	113
ภาคผนวก.....	118
ภาคผนวก ก. แบบบันทึกข้อมูลการวิเคราะห์การอ้างอิงวารสาร.....	119
ภาคผนวก ข. รายชื่อวิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2533 – 2545.....	127
ภาคผนวก ค. รายชื่อวารสารภาษาไทยที่ได้รับการอ้างอิง	143
ภาคผนวก ง. รายชื่อวารสารภาษาอังกฤษที่ได้รับการอ้างอิง.....	154
ภาคผนวก จ. รายชื่อวารสารภาษาไทยที่ไม่มีให้บริการในหอสมุดกลาง.....	170
ภาคผนวก ฉ. รายชื่อวารสารภาษาอังกฤษที่ไม่มีให้บริการในหอสมุดกลาง.....	174
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	182

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนวิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำแนกตามปีการศึกษา.....	28
2 เนื้อหาวิชาของวิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.....	39
3 ปริมาณการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.....	41
4 รายชื่อวารสารภาษาไทยที่ได้รับการอ้างอิง จำแนกตามความถี่ของการอ้างอิง และจำนวนวิทยานิพนธ์ที่อ้างอิง.....	44
5 รายชื่อวารสารภาษาอังกฤษที่ได้รับการอ้างอิง จำแนกตามความถี่ของการอ้างอิง และจำนวนวิทยานิพนธ์ที่อ้างอิง.....	48
6 เนื้อหาของวารสารที่ได้รับการอ้างอิง จำแนกตามความถี่ของปริมาณการอ้างอิง และจำนวนวิทยานิพนธ์ที่อ้างอิง.....	53
7 เนื้อหาวิชาย่อยของวารสารกลุ่มเรื่องพื้นฐานและเรื่องทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับ บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์.....	55
8 เนื้อหาวิชาย่อยของวารสารกลุ่มการวิจัยในวิชาบรรณารักษศาสตร์ และสารนิเทศศาสตร์.....	57
9 เนื้อหาวิชาย่อยของวารสารกลุ่มการจัดองค์การและการบริหารงานห้องสมุด.....	59
10 เนื้อหาวิชาย่อยของวารสารกลุ่มงานเทคนิค.....	61
11 เนื้อหาวิชาย่อยของวารสารกลุ่มงานบริการและกิจกรรม.....	63
12 เนื้อหาวิชาย่อยของวารสารกลุ่มทรัพยากรสารนิเทศ.....	65
13 เนื้อหาวิชาย่อยของวารสารกลุ่มแหล่งสารนิเทศ.....	67
14 เนื้อหาวิชาย่อยของวารสารกลุ่มเทคโนโลยีสารนิเทศ.....	69
15 เนื้อหาวิชาย่อยของวารสารกลุ่มเนื้อหาวิชาอื่น ๆ.....	72
16 เนื้อหาวิชาของวารสารที่ได้รับการอ้างอิงจำแนกตามเนื้อหาวิชาของวิทยานิพนธ์.....	76
17 อายุของวารสารที่ได้รับการอ้างอิง จำแนกตามปริมาณการอ้างอิงและ จำนวนวิทยานิพนธ์ที่อ้างอิง.....	78
18 ภาษาของวารสารที่ได้รับการอ้างอิง.....	79

ตาราง	หน้า
19 รายชื่อวารสารภาษาไทยที่มีให้บริการในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำแนกตามความถี่ในการอ้างอิง.....	81
20 รายชื่อวารสารภาษาอังกฤษที่มีให้บริการในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำแนกตามความถี่ในการอ้างอิง.....	89

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคแห่งโลกาภิวัตน์ สารนิเทศได้เข้ามามีบทบาทอย่างมากในการดำเนินชีวิตเพราะผู้ที่ จะประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานได้นั้น ย่อมต้องเป็นผู้ที่เข้าถึงสารนิเทศในสาขาอาชีพของตน ได้อย่างกว้างขวางและลึกซึ้ง สำหรับการศึกษาระดับอุดมศึกษา ทรัพยากรสารนิเทศเป็น ปัจจัยที่สำคัญต่อการศึกษาค้นคว้าวิจัย ทั้งผู้สอนและนักศึกษา (นงนารถ ชัยรัตน์, 2542: 1)

ทรัพยากรสารนิเทศมีอยู่หลายประเภทด้วยกัน ทั้งวัสดุตีพิมพ์และวัสดุไม่ตีพิมพ์ ในบรรดา ทรัพยากรสารนิเทศทั้งหลาย วารสารนับเป็นสิ่งพิมพ์ที่มีความสำคัญของห้องสมุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งห้องสมุดทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เนื่องจากมีคุณค่าทางสารนิเทศและทางการวิจัย วารสารเป็นแหล่งข้อมูลแหล่งแรกที่ทำให้ความรู้ใหม่ๆ และทันสมัย ไม่ว่าจะเป็ผลของการค้นคว้า วิจัย ทฤษฎีและการค้นพบใหม่ๆ แนวโน้ม ความคิดเห็น ข่าว ข้อมูลทางสถิติ ประกาศ จดหมาย โต้ตอบ การโฆษณาผลิตภัณฑ์หรือบริการ และอื่นๆ (พรณพิมล กุลบุญ, 2528: 2)

ในแต่ละปีมีวารสารรายชื่อใหม่ ๆ เกิดขึ้นอยู่เสมอ และการที่มีวารสารออกมาเป็นจำนวน มากนั้นทำให้ห้องสมุดหรือศูนย์สารนิเทศไม่สามารถที่จะจัดหาวารสารได้ครบถ้วนทุกชื่อเรื่อง ตามที่เผยแพร่ออกมาทั้งหมด (สุนีย์ กาศจรรย์, 2540: 50) นอกจากนี้ห้องสมุดหลาย ๆ แห่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งห้องสมุดมหาวิทยาลัย ต่างก็ประสบปัญหาการลดงบประมาณเกี่ยวกับการจัดหา ทรัพยากรสารนิเทศลง ในขณะที่ราคาของทรัพยากรสารนิเทศประเภทต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง วารสารและสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ ห้องสมุดจึงจำเป็นต้องหาวิธีการที่ดีที่สุดใน การทำความเข้าใจเกี่ยวกับความต้องการใช้วารสารในห้องสมุด ว่าวารสารใดที่มีความสำคัญ และมีการใช้มากที่สุด โดยต้องมีความสัมพันธ์กับการใช้สารนิเทศของผู้ใช้ที่มีความแตกต่างกันทั้ง ในด้านเนื้อหาและประเภทของทรัพยากรสารนิเทศด้วย (Edwards, 1999: 11)

ในการจัดหาและคัดเลือกวารสารให้มีความเหมาะสมตรงตามความต้องการของผู้ใช้บริการ นั้น มีวิธีการในการดำเนินการเหมือนกับการจัดหาทรัพยากรสารนิเทศประเภทอื่น ๆ ก็คือ บรรณารักษ์ต้องทราบความต้องการของผู้ใช้บริการ โดยการศึกษาดังการใช้ทรัพยากรห้องสมุด

ทั้งนี้เพื่อให้ทราบพฤติกรรมของผู้ใช้ว่า ผู้ใช้ส่วนใหญ่ใช้และต้องการวัสดุประเภทใด และความ ต้องการนั้นอยู่ในระดับใด สำหรับวิธีการในการศึกษาการใช้ทรัพยากรห้องสมุดนั้นมีอยู่ด้วยกัน หลายวิธี ซึ่งวิธีหนึ่งที่นิยมใช้กันอยู่คือ การศึกษาการอ้างอิง (Citation Studies) ของเอกสารในงาน เขียนต่างๆซึ่งอาจเป็นวิทยานิพนธ์ บทความในวารสารหรือหนังสือ เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับ ประเภทของทรัพยากรสารสนเทศที่ผู้ใช้ห้องสมุดนิยมนำไปอ้างอิง (ประยงค์ศรี พัฒนกิจจำรูญ, 2524: 12)

สำหรับการอ้างอิงนั้น วิบูลสุข บัณฑิตย์ (2531: 28) ได้อธิบายว่า การอ้างอิง หมายถึง การ อ้างอิงเอกสารหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของเอกสาร โดยบ่งชี้ถึงแหล่งที่มาของเอกสารนั้นๆ เพื่อเป็น หลักฐานถึงข้อความที่นำมากล่าวอ้าง และเพื่อทำให้งานเขียนนั้นๆมีความน่าเชื่อถือ ซึ่งรายการ ของเอกสารที่ได้รับการอ้างอิงส่วนใหญ่มักปรากฏในลักษณะของบรรณานุกรมท้ายเรื่อง หรือ ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่องซึ่งเรียกว่าเชิงอรรถ นอกจากนี้ Sandison (1989: 60) ยังได้อธิบายว่าการอ้างอิง ไม่ใช่เพียงข้อมูลทางบรรณานุกรมหรือเชิงอรรถที่ปรากฏอยู่ตอนท้ายของเอกสารเท่านั้น แต่ยัง แสดงถึงการตัดสินใจของผู้เขียน ในการที่จะเลือกใช้ข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้องกับเนื้อหาของเอกสาร ที่ตนเขียนอีกด้วย

ส่วนการวิเคราะห์การอ้างอิง เป็นการศึกษาส่วนประกอบต่างๆที่ปรากฏอยู่ในการอ้างอิง ท้ายบทความวารสารหรืองานเขียนทางวิชาการประเภทอื่นๆ ทั้งที่อยู่ในรูปแบบของบรรณานุกรม หรือรายการอ้างอิงท้ายเล่ม หรือเชิงอรรถท้ายหน้า โดยอาศัยวิธีการทางสถิติ (Guinn, 2003: 106) การวิเคราะห์การอ้างอิง ถือเป็นเครื่องมือมาตรฐานในทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ ในการศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรสารสนเทศของผู้ใช้ห้องสมุด (Thelwall, 2005) ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิเคราะห์การอ้างอิงนั้น มีหลายประการทั้งในทางทฤษฎีและ ปฏิบัติ กล่าวคือ ในทางทฤษฎีจะช่วยให้ผู้ที่ศึกษารู้ถึงความต้องการสารสนเทศ การใช้วรรณกรรม สาขาต่าง ๆ โครงสร้างและพัฒนาการของความรู้ ตลอดจนอัตราความล้ำสมัยของเอกสารแต่ละ ประเภทในแต่ละสาขา ส่วนในทางปฏิบัติผลที่ได้รับสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการ ปฏิบัติงาน เช่น การพัฒนาทรัพยากรสารสนเทศของห้องสมุดให้เหมาะสม การเก็บรักษาเอกสารใน ช่วงเวลาที่มีผู้ต้องการ และการจัดเอกสารที่มีผู้ใช้น้อย เป็นต้น (ประภาวดี สืบสนธิ์, 2530: 123-124)

โดยที่การวิเคราะห์การอ้างอิงนั้น จัดเป็นวิธีการศึกษาค้นคว้าวิจัย ที่สำคัญยิ่งแบบหนึ่งใน สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ ในแง่ที่ช่วยให้ผู้ศึกษาได้รับรู้และเข้าใจถึงการใ้

ทรัพยากรสารสนเทศในการศึกษาค้นคว้าวิจัยของผู้ใช้ทรัพยากรสารสนเทศในสาขานั้นๆ ทำให้ผู้ศึกษาได้ข้อมูลเบื้องต้นประกอบการพิจารณาจัดหา ตลอดจนให้บริการทรัพยากรสารสนเทศที่ตรงตามความต้องการของผู้ใช้ได้ จึงมีผู้สนใจศึกษาถึงการอ้างอิงที่ปรากฏในเอกสารต่างๆ อย่างแพร่หลาย เช่น อารีย์ ชื่นวัฒนา(2524) ได้ทำการวิเคราะห์การอ้างอิงของวิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีขอบเขตเนื้อหาเกี่ยวกับห้องสมุด วิทยาลัยและมหาวิทยาลัย ตั้งแต่ปีการศึกษา 2508 – 2522 รวมทั้งกมลรัตน์ ตันท์เกตุ (2528) ที่ได้วิเคราะห์การอ้างอิงที่ปรากฏในวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาและงานวิจัยของอาจารย์คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ตั้งแต่ปีการศึกษา 2520 – 2526 เป็นต้น

ในการศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิตสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนั้น ได้ให้ความสำคัญกับการศึกษาค้นคว้า และการวิจัยของนิสิตเป็นอย่างมาก โดยได้มุ่งเน้นและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ทำการศึกษาค้นคว้าและวิจัยอย่างต่อเนื่อง ทั้งการศึกษาค้นคว้าวิจัยเพื่อประกอบการศึกษาในแต่ละภาคเรียน และการศึกษาค้นคว้าวิจัยเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งในการทำวิทยานิพนธ์นั้นถือเป็นงานวิจัยที่ต้องให้ความสำคัญเป็นพิเศษโดยในหลักสูตรอักษรศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2544) ได้กำหนดให้ผู้เรียนต้องผ่านการศึกษารายวิชาบังคับ 15 หน่วยกิต วิชาเลือก 15 หน่วยกิต รวมทั้งต้องผ่านการสอบวิทยานิพนธ์จำนวน 12 หน่วยกิต จึงจะสำเร็จการศึกษาขั้นปริญญาโท บัณฑิต (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์, 2547)

โดยที่วิทยานิพนธ์นั้นจัดเป็นงานวิจัยประเภทหนึ่งซึ่งมีความสำคัญเป็นอย่างมากและงานวิจัยนั้นเป็นที่ยอมรับกันว่ามีความจำเป็นในการพัฒนาวิชาชีพและมุ่งเน้นประโยชน์ในเชิงปฏิบัติ กล่าวคือ การวิจัยในทางวิชาชีพนั้นจะช่วยในกิจกรรมต่างๆ ไม่ใช่แต่เฉพาะการปฏิบัติงานที่เป็นกิจวัตรเท่านั้น แต่สามารถรวมไปถึงการวางแผน การบริหาร การตัดสินใจ และกิจกรรมอื่นๆ ที่กระทำเพื่อตอบสนองความต้องการสารสนเทศรวมทั้งการให้บริการที่ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ (พิมพ์ร่ำไพ เปรมสมิทธิ, 2545: 11) นอกจากนี้งานวิจัยยังเป็นประโยชน์ในทางวิชาการด้วย กล่าวคือ การทำวิจัยจะช่วยเสริมสร้างองค์ความรู้ และเป็นรากฐานของการพัฒนาในด้านต่างๆ ซึ่งจากการสำรวจสถานภาพงานวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ของชุดิมา ลัจจานันท์ (2537) พบว่างานวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ส่วนใหญ่ เป็นวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษา ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของวิทยานิพนธ์ในฐานะที่เป็นงานวิจัยในสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์เป็นอย่างดี

ในการศึกษาค้นคว้าเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์นั้น วารสารนับว่าเป็นทรัพยากรสารสนเทศประเภทหนึ่งที่มีความสำคัญยิ่ง ในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้หรือข้อมูลต่างๆ เพื่อประกอบการทำวิจัย เพื่อช่วยให้นักวิจัยนั้นมีความถูกต้องสมบูรณ์และมีความน่าเชื่อถือ และการจัดหาวารสารที่มีความเหมาะสมตรงตามความต้องการของผู้ใช้นั้นถือเป็นภารกิจและหน้าที่หลักของห้องสมุดที่จะต้องจัดหาเพื่อประโยชน์ของผู้ใช้บริการ ซึ่งการศึกษการอ้างอิงวารสารก็ถือเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้ข้อมูลเบื้องต้นแก่บรรณารักษ์ในการพิจารณาจัดหาวารสารที่มีคุณค่าตรงตามความต้องการของผู้ใช้บริการ และถึงแม้ว่าการศึกษการอ้างอิงวารสารในงานวิจัยต่างๆ จะได้มีผู้ทำมาหลายเล่มแล้ว ดังปรากฏในวิทยานิพนธ์ของพูลสุข ปรวิตรวรวิฒิ (2526) ที่ศึกษการอ้างอิงวารสารของวิทยานิพนธ์สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2513 – 2524 กิ่งแก้ว วัฒนาเดชาพร (2528) ที่ทำการวิเคราะห์การอ้างอิงวารสารในวิทยานิพนธ์สาขาวิชาเกษตรศาสตร์และในรายงานวิจัยของอาจารย์คณะเกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รวมทั้งจวีวรรณ สุวรรณรัฐ (2529) ที่ได้ทำการวิเคราะห์การอ้างอิงวารสารในบทความวิจัยที่เขียนเป็นภาษาต่างประเทศ โดยอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และเพียงพิศ นิมมานวัฒนา (2547) ที่ศึกษการอ้างอิงวารสารในบทความวิจัยของอาจารย์คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นต้น แต่ก็ยังไม่มีผู้ศึกษการอ้างอิงวารสารในวิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะวิเคราะห์การอ้างอิงวารสารในวิทยานิพนธ์ สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่ปีการศึกษา 2533-2545 ในด้านรายชื่อ ความถี่ เนื้อหาวิชา อายุและภาษาของวารสารพร้อมทั้งศึกษาเปรียบเทียบรายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์ สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกับรายชื่อวารสารที่มีให้บริการอยู่ในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลการใช้วารสารประกอบการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อีกทั้งผลการศึกษายังเป็นแนวทางสำหรับหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในการคัดเลือกและจัดหาวารสารให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บริการในการศึกษาค้นคว้าวิจัย ในสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ ตลอดจนเป็นประโยชน์ต่อบรรณารักษ์ในการพิจารณาจัดทำตรวจหนี้และสาระสังเขปเพื่อให้บริการแก่ผู้ใช้ โดยคัดเลือกจากวารสารที่ได้รับการอ้างอิงเป็นจำนวนมาก

วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษา

1. รายชื่อ ความถี่ เนื้อหาวิชา อายุ และภาษา ของวารสารที่ได้รับการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. เปรียบเทียบรายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์ สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกับรายชื่อวารสารที่มีให้บริการอยู่ในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมติฐาน

1. บทความวารสารส่วนใหญ่ที่ได้รับการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีเนื้อหาทางด้านงานบริการและกิจกรรม มีอายุอยู่ในช่วง 1 – 5 ปี และเป็นบทความภาษาอังกฤษ
2. วารสารที่ได้รับการอ้างอิงส่วนใหญ่มีให้บริการอยู่ในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตรอบคลุมการอ้างอิงวารสารที่ปรากฏอยู่ในรายการบรรณานุกรมหรือรายการอ้างอิงท้ายเล่มของวิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยตั้งแต่ปีการศึกษา 2533 จนถึงปีการศึกษา 2545 รวมจำนวนทั้งสิ้น 183 เล่ม และจากการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นพบว่า มีวิทยานิพนธ์จำนวน 2 เล่ม ที่ไม่ได้รับการเผยแพร่ ซึ่งผู้วิจัยจะไม่นำมาศึกษา ดังนั้นวิทยานิพนธ์ที่เป็นประชากรในการวิจัยจึงมีจำนวนวิทยานิพนธ์ทั้งสิ้น 181 เล่ม

เหตุผลที่เริ่มทำการศึกษารายชื่อวารสารในวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2533 เนื่องจาก เป็นปีแรกที่เริ่มมีวิทยานิพนธ์ของนิสิตที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

1. รายชื่อ
2. เนื้อหาวิชา
 - เนื้อหาทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์
 - เนื้อหาอื่น ๆ
3. อายุของวารสาร
 - ต่ำกว่า 1 ปี
 - 1 – 5 ปี
 - 6 – 10 ปี
 - 11 – 15 ปี
 - 16 – 20 ปี
 - 21 ปี ขึ้นไป
4. ภาษาของวารสาร
 - ภาษาไทย
 - ภาษาอังกฤษ
 - ภาษาอื่น ๆ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยโดยการวิเคราะห์เอกสาร ซึ่งมีขั้นตอนและวิธีการในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์การอ้างอิง และการอ้างอิงวารสาร จากหนังสือ วารสาร งานวิจัย วิทยานิพนธ์และเอกสารที่เกี่ยวข้อง
2. รวบรวมรายชื่อวิทยานิพนธ์ สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่ปีการศึกษา 2533 จนถึงปีการศึกษา 2545

3. สร้างแบบบันทึกข้อมูลการอ้างอิงวารสารในวิทยานิพนธ์ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์การอ้างอิงในวิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยแบ่งโครงสร้างในแบบบันทึกข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 สำหรับบันทึกข้อมูลทั่วไปของวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย ชื่อผู้เรียบเรียงวิทยานิพนธ์ ชื่อวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา ขอบเขตเนื้อหา จำนวนการอ้างอิงทั้งหมด และจำนวนการอ้างอิงวารสารที่ปรากฏในวิทยานิพนธ์

ส่วนที่ 2 สำหรับบันทึกข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการอ้างอิงวารสารในวิทยานิพนธ์ โดยแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สำหรับบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลทางบรรณานุกรมของบทความวารสารที่ได้รับการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย ชื่อผู้เขียนบทความ ชื่อบทความ ชื่อวารสาร ปีที่ ฉบับที่ ปีที่พิมพ์ และเลขหน้า

ตอนที่ 2 สำหรับบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับการอ้างอิงบทความวารสารในวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย เนื้อหาวิชา อายุ และภาษาของบทความวารสาร

4. เสนอแบบบันทึกข้อมูลที่สร้างขึ้นต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและพิจารณาให้ข้อคิดเห็น จากนั้นจึงนำแบบบันทึกข้อมูลผ่านการตรวจสอบความถูกต้องและพิจารณาให้ข้อคิดเห็นแล้วไปทดลองเก็บข้อมูลกับวิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน 20 เล่ม

5. ปรับปรุงแบบบันทึกข้อมูลผ่านการทดลองเก็บข้อมูลแล้วให้มีความถูกต้องเหมาะสม

6. เก็บรวบรวมข้อมูลโดยนำแบบบันทึกข้อมูลการอ้างอิงที่ผ่านการปรับปรุงและแก้ไขแล้วมาเก็บรวบรวมข้อมูลการอ้างอิงวารสารในวิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ได้รวบรวมรายชื่อไว้แล้วจำนวน 181 เล่ม โดยศึกษาทีละเล่มแล้วบันทึกข้อมูลตามลักษณะที่ต้องการในแบบบันทึกข้อมูล

7. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบบันทึกข้อมูล โดยการแจกแจงความถี่และหาร้อยละ

8. รายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางสำหรับหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในการคัดเลือกและจัดหาวารสารให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บริการ ในการศึกษาค้นคว้าและวิจัย ในสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์
2. เป็นประโยชน์สำหรับห้องสมุดในการพิจารณาจัดทำบรรณานุกรมและสาระสังเขปบทความวารสารแก่ผู้ใช้บริการ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในบทนี้จะได้กล่าวถึงวารสาร การวิเคราะห์การอ้างถึงวารสาร การศึกษาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ความหมายและความสำคัญของวารสาร

ความหมายหรือคำจำกัดความของคำว่า วารสาร ได้มีผู้ให้คำนิยามไว้หลายคนด้วยกัน ดังที่นำมาประมวลไว้ดังนี้

Grenfell (1965: 1) กล่าวว่า วารสาร คือ สิ่งพิมพ์ที่ออกต่อเนื่องกันไปอย่างสม่ำเสมอ มีเลขบอกลำดับของแต่ละฉบับและไม่มีกำหนดที่จะหยุดพิมพ์

Osborn (1980: 7-8) ได้ให้คำจำกัดความของวารสารไว้ว่า วารสาร คือ สิ่งพิมพ์ที่มีกำหนดออกต่อเนื่องกันเป็นระยะๆ มีกำหนดออกแน่นอนและออกมากกว่าปีละ 1 ฉบับ แต่ละฉบับมีวันเดือนปีกำกับ วารสารแต่ละฉบับประกอบด้วยบทความหลายเรื่องเขียนโดยผู้เขียนหลายคน และแต่ละฉบับจะมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกับฉบับที่ออกก่อนหน้าหรือออกตามมาในชุดเดียวกันและตั้งใจจะออกต่อเนื่องตลอดไป

Library Terms: A Highly Selective List (2004) ได้ให้คำจำกัดความของวารสารไว้ว่า วารสารเป็นสิ่งพิมพ์ที่มีกำหนดออกเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง มีหมายเลขกำกับแต่ละฉบับ เนื้อหาภายในประกอบด้วยบทความหลายๆ บทความ และไม่มีกำหนดที่จะหยุดพิมพ์

Glossary of Library Terms (2005) ได้ให้คำจำกัดความของวารสารไว้ว่า เป็นสิ่งพิมพ์ที่ออกอย่างต่อเนื่อง อาจมีกำหนดออกแตกต่างกันออกไปตั้งแต่รายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน รายสามเดือน หรือรายครึ่งปี (Spiller, 2000: 118) เป็นต้น เนื้อหาภายในของวารสารประกอบด้วยบทความหลายบทความที่เขียนโดยผู้เขียนหลายคน

จากความหมายของวารสารตามที่ได้มีผู้กล่าวไว้ข้างต้น อาจสรุปได้ว่า วารสาร หมายถึง สิ่งพิมพ์ที่ออกต่อเนื่อง มีกำหนดออกที่แน่นอนตั้งแต่รายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน รายสามเดือน หรือรายครึ่งปี เป็นต้น มีการให้หมายเลขกำกับเพื่อให้ทราบวัน เดือน ปี ที่ออกและลำดับที่ออกของวารสารแต่ละฉบับ โดยที่วารสารแต่ละฉบับจะประกอบด้วยบทความหลายบทความที่เขียนขึ้นโดยผู้เขียนหลายคน และมีความตั้งใจจะออกต่อเนื่องตลอดไป

วารสารนับเป็นทรัพยากรสารสนเทศประเภทหนึ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก ทั้งต่องานห้องสมุดและต่อการศึกษาค้นคว้าวิจัย เพราะในบรรดาทรัพยากรสารสนเทศประเภทสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ วารสารนับว่าเป็นทรัพยากรสารสนเทศที่มีความสำคัญต่อผู้ใช้มากกว่าหนังสือและสิ่งพิมพ์อื่นๆ (Elder, 1990: 442) เนื่องจากวารสารจัดเป็นสิ่งพิมพ์ปฐมภูมิที่ให้สารสนเทศที่ทันสมัยทั้งรายงานการวิจัย ข่าวสาร ข้อมูลสถิติ ประกาศ จดหมายโต้ตอบต่างๆ การโฆษณาสินค้าผลิตภัณฑ์ และบริการ รวมทั้งเทคโนโลยีที่ทันสมัย (Harvey, 1978: 7) อีกทั้งวารสารเป็นสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่มีกำหนดออกแน่นอนและสม่ำเสมอ ทำให้การแก้ไขเพิ่มเติมในเรื่องที่จัดพิมพ์ไปแล้วสามารถทำได้ตลอดเวลา (สุวรรณ อินทร์รักษา, 2532: 17) จึงช่วยให้ผู้อ่านได้รับข้อมูลที่เป็นปัจจุบันและสามารถติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการที่ทันสมัยได้อยู่เสมอ นอกจากนี้วารสารยังเป็นสิ่งพิมพ์ที่น่าสนใจหรือเรื่องราวต่าง ๆ ที่มีความน่าสนใจ มีวิธีการเขียนที่สั้นกะทัดรัด จึงช่วยประหยัดเวลาในการอ่านมากกว่าการอ่านหนังสือ (Davinson, 1978: 13) ทั้งยังช่วยแนะนำสารสนเทศที่อยู่ในความสนใจของผู้อ่านได้อีกด้วย (Harvey, 1978: 13) และวารสารยังใช้ระบบสมาชิกในการบอกรับช่วยให้วารสารถึงมือผู้ใช้ได้ตรงเวลา (Graham and Buettel, 1990: 2)

วารสารถือเป็นวิธีการหนึ่งในการสื่อสาร การแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด ข้อมูลข่าวสาร และประสบการณ์ทางวิชาการ (Davinson, 1978: 38) ช่วยให้เกิดการพัฒนาความรู้ความคิดในแวดวงวิชาการ อีกทั้งวารสารยังเป็นแหล่งสร้างชื่อเสียงหรือเป็นรางวัลตอบแทนแก่ผู้เขียน ผู้ถูกอ้างอิงในการเขียน บรรณาธิการ และผู้จัดพิมพ์เพราะวารสารเป็นแหล่งข้อมูลที่สามารถประเมินความสามารถของบุคคลดังกล่าวได้จากความนิยมในการอ่าน การนำไปอ้างอิง หรือการนำไปทำกรณีศึกษาและสาระสังเขป เป็นต้น (สุวรรณ อินทร์รักษา, 2532: 18) และเหตุผลสำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้วารสารมีความสำคัญคือการที่บทความวารสารที่จะได้รับการตีพิมพ์จะต้องได้รับการพิจารณาถ้อยแถลง ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพโดยบรรณาธิการและผู้ทรงคุณวุฒิ จึงทำให้วารสารมีมาตรฐานและมีความน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น

ในสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์วารสารถือเป็นทรัพยากรสารสนเทศประเภทหนึ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก เนื่องจากวารสารเป็นสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ให้สารสนเทศที่ทันสมัยทั้งรายงานการวิจัย บทความวิชาการ ข่าวความเคลื่อนไหวต่างๆ ในทางวิชาการ บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ ทั้งยังเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสาร แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด และประสบการณ์ระหว่างนักวิชาการ นักวิจัย และผู้ปฏิบัติงานในสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ จึงนับว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการศึกษาค้นคว้าวิจัย เพื่อให้เกิดการพัฒนาองค์ความรู้ทั้งในทางทฤษฎีและการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ

การวิเคราะห์การอ้างถึงวารสาร

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับวารสาร เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลการใช้วารสารนั้นมีอยู่ด้วยกันหลายวิธี เช่น การนับจำนวนวารสารที่วางอยู่บนโต๊ะอ่านหนังสือซึ่งอาจแสดงได้ว่าเป็นวารสารที่มีการใช้งาน การคิดแผนสถิติไว้ที่ปกของวารสารเล่มล่าสุดให้ผู้ใช้วารสารได้ทำเครื่องหมายเมื่อใช้วารสารนั้น การให้บริการวารสารแบบชั้นเปิดเพื่อสำรวจความต้องการของผู้ใช้ที่เรียกหาวารสารแต่ละชื่อ การสัมภาษณ์ผู้ใช้บริการเพื่อให้ทราบถึงรายชื่อวารสารที่ผู้ใช้ใช้เป็นประจำ เป็นต้น (Spiller, 2000: 120) ซึ่งการวิเคราะห์การอ้างถึงวารสารก็เป็นวิธีการหนึ่งในการศึกษาการใช้วารสารของผู้ใช้บริการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มนักวิชาการหรือนักวิจัยเพื่อศึกษาวานักวิชาการหรือนักวิจัยอ้างถึงวารสารชื่ออะไรในบทความหรือในงานวิจัยของตน ซึ่งผลการศึกษาที่ได้รับอาจสามารถนำมาระบุถึงวารสารหลักของแต่ละสาขาวิชาได้ (Black, 2001: 4) นอกจากนี้ผลที่ได้รับยังเป็นประโยชน์ในการพัฒนาทรัพยากรสารสนเทศประเภทวารสารทั้งในการจัดหา การจัดเก็บรวมทั้งการหยุดบอกรับวารสารอีกด้วย

สำหรับการอ้างถึงนั้น หมายถึง การอ้างอิงเอกสารหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของเอกสาร โดยบ่งชี้ถึงแหล่งที่มาของเอกสารนั้น ๆ เพื่อเป็นหลักฐานถึงข้อความที่นำมากล่าวอ้างและทำให้งานเขียนนั้นๆมีความน่าเชื่อถือ ซึ่งรายการของเอกสารที่ได้รับการอ้างถึงส่วนใหญ่ มักปรากฏในลักษณะของบรรณานุกรมท้ายเรื่อง หรือรายการอ้างอิง (วิบูลสุข บัณฑิตย์, 2531: 28) การอ้างถึงยังแสดงถึงการตัดสินใจของผู้เขียนในการที่จะเลือกใช้เอกสารที่มีความเกี่ยวข้องกับเนื้อหาของเอกสารที่ตนเขียนอีกด้วย (Sandison, 1989: 60)

การอ้างถึงนับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการศึกษาค้นคว้าวิจัยเป็นอย่างมากเพราะการอ้างถึงจะช่วยให้งานเขียนหรือผลการศึกษาค้นคว้าวิจัยนั้นๆมีความน่าเชื่อถือ และแสดงถึงการใช้หรือผู้เขียนหรือผู้วิจัยนั้นได้ทำการศึกษาค้นคว้าเอกสารต่างๆมาเป็นอย่างดี สำหรับการอ้างถึงนั้นมีเหตุผลที่สำคัญดังต่อไปนี้ (Garfield, 1996: 451-452; Migual, 2003; Marraro, 2005)

1. เพื่อเป็นการแสดงความเคารพและให้เกียรติเจ้าของผลงานที่นำมาอ้างถึง
2. เพื่อเป็นการแสดงความเชื่อถือในเอกสารที่นำมาอ้างถึง
3. เพื่อแสดงให้เห็นถึงวิธีการหรือเครื่องมือและอื่นๆที่ใช้ในงานเขียนหรืองานวิจัย
4. เพื่อเป็นการแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างงานเขียนของตนกับงานเขียนอื่น
5. เพื่อให้ผู้อ่านทราบถึงภูมิหลังในงานเขียนของตน
6. เพื่อเป็นการวิเคราะห์วิจารณ์งานเขียนของบุคคลอื่น
7. เพื่อเป็นการยืนยันการค้นคว้า อ้างอิง
8. เพื่อเป็นแนวทางให้นักวิจัยทราบถึงแนวโน้มการวิจัยในอนาคต
9. เพื่อเป็นการนำไปสู่เอกสารที่ไม่เป็นที่แพร่หลาย หรือได้รับการอ้างถึงน้อย

10. เพื่อรับรองข้อมูล ข้อเท็จจริงที่ปรากฏในงานวิจัยของตน
11. เพื่อชี้แนะแหล่งเอกสารที่กล่าวถึงความคิดนั้นเป็นแหล่งแรก
12. เพื่อชี้แหล่งเอกสารที่อธิบายแนวความคิด หรือการใช้คำศัพท์

สำหรับการวิเคราะห์การอ้างถึงนั้นเป็นวิธีการหนึ่งในการศึกษาการใช้สารนิเทศ โดยศึกษาเอกสารที่ได้รับการอ้างถึงในบทความ รายงานการวิจัย หรือในงานเขียนประเภทต่างๆ การวิเคราะห์การอ้างถึง นับเป็นรูปแบบการศึกษาทางบรรณานุกรมเพื่อตรวจสอบข้อมูลที่ปรากฏในรายการอ้างอิงหรือบรรณานุกรม ที่ปรากฏอยู่ตอนท้ายของบทความวารสารหรืองานเขียนทางวิชาการในรูปแบบอื่นๆ โดยการรวบรวม นับจำนวน วิเคราะห์และตีความเอกสารที่ได้รับการอ้างถึง ในด้านผู้แต่ง ชื่อเรื่อง เนื้อหา ภาษา สถานที่พิมพ์และปีที่พิมพ์โดยอาศัยวิธีการทางสถิติ (Smith, 1980: 5; Guinn, 2003) การวิเคราะห์การอ้างถึงถือเป็นวิธีการที่มีคุณภาพในการประเมินการอ้างถึงของงานเขียนในสาขาวิชาต่างๆ (Hevit, 2005) โดยมักใช้ในการวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์และยังสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการวิจัยในสาขาวิชาอื่นๆ ได้อีกด้วย (WIKIPEDIA: The Free Encyclopedia, 2005) การวิเคราะห์การอ้างถึงสามารถทำได้กับเอกสารหลายประเภท เช่น หนังสือ วารสาร วารสารวิจารณ์ รายงานการวิจัย และวิทยานิพนธ์ เป็นต้น (Brinttain and Line, 1973: 74)

การศึกษากาวิเคราะห์การอ้างถึงสามารถศึกษาได้หลายด้าน ดังต่อไปนี้ (ประภาวดี สืบสนธิ, 2530: 126-131)

1. การวิเคราะห์การอ้างถึงเพื่อศึกษาประเภทของเอกสาร เป็นการวิเคราะห์บทความในวารสาร หนังสือ วิทยานิพนธ์ งานวิจัย ฯลฯ เพื่อศึกษาว่าผู้เขียนใช้เอกสารประเภทใด หรือใช้เอกสารปฐมภูมิหรือเอกสารทุติยภูมิใด ในการอ้างถึงเป็นส่วนส่วนเท่าใด
2. การวิเคราะห์การอ้างถึงเพื่อศึกษาขอบเขตเนื้อหาวิชาของเอกสารที่ได้รับการอ้างถึง เป็นการศึกษว่าผู้เขียนอ้างถึงเอกสารในแขนงวิชาใด จากการวิเคราะห์จะช่วยให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาต่างๆด้วย
3. การวิเคราะห์การอ้างถึงเพื่อศึกษาอายุ ภาษาและแหล่งที่มาของเอกสารที่ได้รับการอ้างถึง เป็นการศึกษว่าเอกสารที่นักวิชาการต้องการใช้นั้นเป็นเอกสารเก่าหรือใหม่ ส่วนการวิเคราะห์การอ้างถึงเพื่อให้ทราบถึงภาษาและแหล่งที่มาของเอกสารที่ได้รับการอ้างถึง จะช่วยให้ผู้ศึกษาทราบว่านักวิชาการ นักวิจัยอ้างถึงเอกสารภาษาใดมากน้อยเพียงใด และเอกสารนั้นมาจากประเทศใด
4. การวิเคราะห์การอ้างถึงเพื่อศึกษาว่ารายชื่อเอกสารใดได้รับการอ้างถึงมากน้อยตามลำดับ โดย ผู้วิจัยจะจัดลำดับรายชื่อเอกสาร ตามจำนวนครั้งที่ได้รับการอ้างถึงจากน้อยไปหามาก รายชื่อเอกสารนั้น อาจเป็นบทความวารสาร รายชื่อวารสาร หรือหนังสือ เป็นต้น วิธีการนี้เป็นวิธีที่มี

ประโยชน์หลายประการ เช่น ช่วยในการตัดสินใจบอกรับวารสารโดยคัดเลือกจากรายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดเป็นอันดับแรกๆ ช่วยในการคัดเลือกบทความที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดมาจัดทำบรรณานุกรมและสาระสังเขป เป็นต้น

5. การวิเคราะห์การอ้างอิงเพื่อศึกษาวัตถุประสงค์ในการอ้างอิง เป็นการศึกษาพฤติกรรมการอ้างอิงในหลายๆ ลักษณะ โดยพิจารณาจากวัตถุประสงค์ในการอ้างอิงของผู้เขียนแต่ละคน

6. การวิเคราะห์การอ้างอิงเพื่อศึกษาความเปลี่ยนแปลงในแต่ละช่วงเวลา เป็นการศึกษาความเปลี่ยนแปลงของเอกสาร เช่น รายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างอิงตามช่วงเวลาเช่น ทุกๆปี ทุก 5 ปี ทุก 10 ปี เป็นต้น ซึ่งผู้วิจัยจะได้ข้อเท็จจริงอันเป็นประโยชน์เฉพาะเล่ม เฉพาะปี หรือเลือกรายการย้อนหลัง และอาจช่วยให้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงของสาขาวิชาซึ่งคาดว่าจะมีความเปลี่ยนแปลงเมื่อช่วงเวลาเปลี่ยนไป

จากข้อมูลที่ได้กล่าวมาแล้วจะเห็นได้ว่าการวิเคราะห์การอ้างอิงนั้น เป็นการศึกษาการใช้ทรัพยากรสารสนเทศอีกรูปแบบหนึ่ง โดยการศึกษาทรัพยากรสารสนเทศที่ได้รับการอ้างอิงในงานเขียนทางวิชาการในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นเครื่องยืนยันได้ว่านักวิชาการหรือนักวิจัยได้ใช้ทรัพยากรสารสนเทศประเภทนั้น ๆ ประกอบงานเขียนทางวิชาการของตน ซึ่งการวิเคราะห์การอ้างอิงนั้น สามารถวิเคราะห์เอกสารที่ได้รับการอ้างอิงได้ในหลายด้านด้วยกัน เช่น ประเภทของเอกสาร ขอบเขตเนื้อหาวิชา อายุ ภาษารวมถึงแหล่งที่มาของเอกสาร เป็นต้น ซึ่งล้วนแต่ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ทั้งต่อการพัฒนาทรัพยากรสารสนเทศของห้องสมุด รวมถึงการพัฒนาทางวิชาการในสาขาวิชาที่ศึกษาได้เป็นอย่างดี

สำหรับการวิเคราะห์การอ้างอิงมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ คือ (Frost, 1979: 399-414; Nisonger, 1998: 122-123)

1. เพื่อศึกษาประวัติ และพัฒนาการความเจริญก้าวหน้าของวรรณกรรมในแต่ละสาขาวิชา ตลอดจนแนวโน้มของการศึกษาวิจัยในแต่ละช่วงเวลา เนื่องจากเหตุผลที่ว่าความก้าวหน้าของการศึกษาในปัจจุบันเกิดจากการขยายตัวของการศึกษาและวิจัยในอดีต
2. เพื่อศึกษาโครงสร้างพื้นฐานของวรรณกรรมในแต่ละสาขาวิชา โดยวิเคราะห์ประเภทขอบเขตเนื้อหาวิชา สถานที่พิมพ์ อายุ ภาษาของเอกสารที่ได้รับการอ้างอิง
3. เพื่อแสดงให้เห็นถึงรูปแบบที่สัมพันธ์กันของการอ้างอิง ระหว่างสาขาวิชา แหล่งที่มา และภาษาของเอกสาร
4. เพื่อทำการศึกษาและประเมินค่า หรือการจัดอันดับผู้เขียน หน่วยงาน ตลอดจนสถาบันวิจัยต่าง ๆ โดยพิจารณาจากผลงานที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุด
5. เพื่อศึกษาความเคลื่อนไหวหรือการเปลี่ยนแปลงทางวิชาการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาขาวิชาที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เช่น สาขาวิชาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อให้สามารถกำหนดเนื้อหาหรือขอบเขตของวรรณกรรมที่จะศึกษาได้อย่างถูกต้อง

6. เพื่อศึกษาทรัพยากรสารสนเทศของห้องสมุด โดยพิจารณาจากประเภท เนื้อหาวิชา อายุ ภาษา หรือรายละเอียดอื่นๆของทรัพยากรสารสนเทศที่ได้รับการอ้างอิง เพื่อประโยชน์ในการ คัดเลือกและจัดหาทรัพยากรสารสนเทศที่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้บริการ

ในการศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์การอ้างอิงนั้น อาจศึกษาทรัพยากรสารสนเทศทุกประเภท ที่ได้รับการอ้างอิงหรือเลือกศึกษาเฉพาะทรัพยากรสารสนเทศประเภทใดประเภทหนึ่ง เช่น วารสาร ก็ได้ (Gooden, 2005: 1) สำหรับการวิเคราะห์การอ้างอิงวารสารนั้น เป็นการนำวิธีการที่ใช้ในการ วิเคราะห์การอ้างอิงมาใช้ในการวิเคราะห์วารสารที่ปรากฏอยู่ในเชิงอรรถ หรือรายการบรรณานุกรม ของเอกสารประเภทต่างๆ เป็นการนับว่าวารสารชื่อนั้น ๆ ได้รับการอ้างอิงไว้ในสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ บ่อยครั้งเพียงใด สถิติที่ได้รับสามารถนำมาจัดทำรายชื่อวารสารหลักได้ โดยจัดลำดับความถี่ใน การอ้างอิงและอาจเป็นประโยชน์ในการเลือกซื้อวารสารเฉพาะวิชาได้ (พรณพิมล กุลบุญ, 2528: 99; Colhoun, 1995: 53;)

สำหรับวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์การอ้างอิงวารสารนั้น สามารถประมวลได้ดังนี้ (ประภาวดี สืบสนธิ์, 2530: 129; Garfield, 1972: 477; Nisonger, 1998: 123; Dulle, 2004: 271)

1. เพื่อศึกษาการใช้วารสารของนักวิชาการหรือนักวิจัย โดยดูจากผลสะท้อนของการ วิเคราะห์การอ้างอิง
2. เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพิจารณาหุ้บอกรับหรือบอกรับวารสารโดยพิจารณาจาก ความถี่ของการอ้างอิงวารสาร รวมทั้งเป็นประโยชน์ในการพิจารณาจัดเก็บและเย็บเล่มวารสารด้วย
3. ใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดลำดับวารสาร และใช้ในการกำหนดวารสารหลักในแต่ละ สาขาวิชา
4. เพื่อให้ทราบถึงวารสารที่มีความเกี่ยวข้องและมีความสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่วิเคราะห์ การอ้างอิง
5. ใช้เป็นข้อมูลในการพิจารณาจัดทำบรรณานุกรมและสาระสังเขป โดยพิจารณาจากวารสารที่ ได้รับการอ้างอิงมากที่สุด

จากความหมายและวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์การอ้างอิงวารสารตามที่กล่าวมาแล้ว เห็นได้ว่า การวิเคราะห์การอ้างอิงวารสารนับเป็นวิธีการวิจัยที่เป็นประโยชน์อย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นประโยชน์ต่อห้องสมุดและการปฏิบัติงานของบรรณารักษ์ในการประเมินค่าและการ จัดการวารสารเพื่อให้บริการแก่ผู้ใช้บริการ (Gooden, 2005: 1)

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าการวิเคราะห์การอ้างอิงวารสารจะเป็นวิธีการศึกษาวารสารที่เป็น ประโยชน์มาก แต่ก็ยังมีข้อจำกัดอยู่บางประการ ดังเช่น (พรณพิมล กุลบุญ, 2528: 99; Miguel, 2003)

1. อายุของวารสาร กล่าวคือ วารสารชื่อใหม่ๆ ที่เพิ่งออกมาไม่นานอาจจะได้รับการอ้างอิงน้อยกว่าวารสารที่ออกมานานแล้ว
2. วารสารที่พิมพ์บทความจำนวนน้อยแต่เป็นบทความที่มีคุณภาพสูง อาจมีโอกาสดำรับการอ้างอิงน้อยกว่าวารสารที่มีการตีพิมพ์บทความเป็นจำนวนมาก
3. บางครั้งผู้เขียนบทความ รายงานการวิจัยหรืองานเขียนทางวิชาการต่างๆ อาจอ้างถึงผลงานอื่นๆ เพียงเพื่อวัตถุประสงค์ของการอ้างถึงเท่านั้น แต่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากตัวบทความอย่างแท้จริง
4. ความมีชื่อเสียงของวารสาร วารสารที่มีกำหนดออกบ่อยครั้งกว่าวารสารอื่นๆ ยอดจำหน่ายของวารสาร จำนวนวารสารที่ห้องสมุดมีอยู่ การเข้าถึงวารสารได้ง่าย และการครอบคลุมไว้ในบริการต่างๆ เช่น บริการดรรชนีและสาระสังเขป ล้วนมีผลกระทบต่อความถี่ในการอ้างถึงทั้งสิ้น
5. บางครั้งอาจเกิดข้อผิดพลาดในการลงรายการอ้างอิงของผู้เขียนบทความทางวิชาการ รายงานการวิจัย หรืองานเขียนทางวิชาการอื่น ๆ เช่นการลงชื่อผู้แต่ง ชื่อวารสาร ปีที่พิมพ์ของวารสาร เป็นต้น ซึ่งอาจส่งผลให้ผลของการวิเคราะห์การอ้างถึงวารสารมีความผิดพลาดได้

จากที่ได้กล่าวมาแล้วในตอนต้นว่า วิธีการศึกษาค้นคว้าวิจัยเพื่อให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับการใช้วารสารนั้นมีอยู่หลายวิธีด้วยกัน ซึ่งการวิเคราะห์การอ้างถึงวารสารก็เป็นวิธีหนึ่งในหลายๆวิธีที่ใช้ศึกษาการใช้วารสาร โดยศึกษาการอ้างถึงวารสารที่ปรากฏในรายการอ้างอิงหรือบรรณานุกรม ที่ปรากฏอยู่ท้ายบทความ รายงานการวิจัย หรืองานเขียนทางวิชาการ เพื่อศึกษาว่าผู้เขียนใช้วารสารชื่อเรื่องใดบ้างในงานเขียนของตน อย่างไรก็ตามการวิเคราะห์การอ้างถึงวารสารก็มีข้อดีและข้อจำกัดหลายประการ ดังนั้นในการศึกษาการใช้วารสารจึงควรใช้วิธีการศึกษาในหลายๆ วิธีประกอบกัน เพื่อให้ผลการศึกษามีความแม่นยำและสามารถนำไปใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

การศึกษาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การศึกษาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ในประเทศไทย ได้เริ่มขึ้นเป็นครั้งแรกที่ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อเดือนกันยายน พ.ศ.2494 โดยได้เปิดสอนวิชาจัดห้องสมุดในลักษณะของการศึกษาภาคพิเศษในเวลาเย็น โดยความร่วมมือระหว่างมูลนิธิฟูลไบรท์กับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมูลนิธิฟูลไบรท์ได้จัดส่งอาจารย์ชาวอเมริกันมาช่วยสอนวิชาจัดห้องสมุดปีละ 1 คน เป็นเวลา 5 ปี ติดต่อกัน (สุทธิลักษณ์ อัมพันวงศ์, 2518: 1)

ในการเรียนวิชาจัดห้องสมุดนั้น ทางมหาวิทยาลัยได้กำหนดระเบียบสำหรับผู้สมัครไว้ว่า จะต้องเป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และต้องมีผู้รับรองหรือเป็นผู้ที่ทำงานอยู่ในห้องสมุดขณะนั้น นอกจากนี้ยังต้องผ่านการสอบสัมภาษณ์จากอาจารย์ผู้สอนด้วย

ในปี พ.ศ. 2498 ศาสตราจารย์รอง ศยามานนท์ คณบดีคณะอักษรศาสตร์ในขณะนั้นได้ตระหนักถึงความสำคัญของวิชานี้ จึงได้รับเอาวิชาจัดห้องสมุดเข้ามาทำการสอนในภาคปกติของคณะอักษรศาสตร์ ซึ่ง พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนคราธิปกพงศ์ประพันธ์ได้ประทานชื่อวิชาให้ใหม่ เรียกว่า “วิชาบรรณารักษศาสตร์” และได้เสนอมหาวิทยาลัยขอจัดตั้งแผนกวิชาบรรณารักษศาสตร์ขึ้นในคณะอักษรศาสตร์ (สุทธิลักษณ์ อัมพันวงศ์, 2518: 3) โดยได้เปิดสอนวิชาบรรณารักษศาสตร์ระดับอนุปริญญา หลักสูตร 1 ปีขึ้นเป็นครั้งแรก แก่ผู้สำเร็จปริญญาตรีมาแล้ว โดยมีศาสตราจารย์รอง ศยามานนท์รักษาการหัวหน้าแผนกวิชา ต่อมาในปี พ.ศ.2502 แผนกวิชาบรรณารักษศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้เปิดสอนวิชาบรรณารักษศาสตร์ในระดับปริญญาตรีขึ้น โดยจัดเป็นแขนงวิชาหนึ่งที่นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 และปีที่ 4 สามารถเลือกเรียนได้ ต่อมาในปี พ.ศ. 2507 ศาสตราจารย์สุทธิลักษณ์ อัมพันวงศ์ ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกวิชาบรรณารักษศาสตร์ และได้เริ่มเปิดสอนหลักสูตรบรรณารักษศาสตร์ในระดับปริญญาโทขึ้นในบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปีเดียวกัน (อนุสรณ์ในงานพระราชทานเพลิงศพ ศาสตราจารย์กิตติคุณสุทธิลักษณ์ อัมพันวงศ์, 2547: 32)

ในปี พ.ศ. 2511 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ยกเลิกการสอนวิชาบรรณารักษศาสตร์ ในชั้นอนุปริญญา และได้ยกระดับการสอนให้สูงขึ้นเป็นระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2516 จึงได้ปิดการสอนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ต่อมาในปีพ.ศ. 2522 แผนกวิชาบรรณารักษศาสตร์ก็ได้รับการเปลี่ยนชื่อเป็น “ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์” ตามพระราชบัญญัติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช 2522 (40 ปีภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538: 224)

การศึกษาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ ระดับบัณฑิตศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การศึกษาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ในระดับบัณฑิตศึกษา ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เริ่มต้นขึ้นอย่างเป็นทางการเมื่อปี พ.ศ. 2507 โดยในระยะแรกหลักสูตรมี 60 หน่วยกิต ประกอบด้วยการเรียนรายวิชาจำนวน 34 หน่วยกิตและวิทยานิพนธ์จำนวน 26 หน่วยกิต มีระยะเวลาเรียนไม่ต่ำกว่า 2 ปี และไม่เกิน 5 ปี ผู้สำเร็จการศึกษาได้รับปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต

(บรรณารักษศาสตร์) (40 ปีภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538: 221) โดยได้กำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเข้าศึกษาวิชาบรรณารักษศาสตร์ในระดับปริญญาโทว่าจะต้องเป็นผู้ที่ได้รับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัย และได้รับอนุปริญญาวิชาบรรณารักษศาสตร์จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และจะต้องได้รับคะแนนรวมในชั้นอนุปริญญาไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 หรือเป็นผู้ที่ได้รับปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต ซึ่งได้เลือกเรียนวิชาบรรณารักษศาสตร์ในชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 และได้รับคะแนนรวมวิชาบรรณารักษศาสตร์และคะแนนรวมวิชาต่างๆ ที่เรียนในชั้นปีที่ 4 ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 สำหรับผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่าที่ระบุไว้เล็กน้อยจะต้องผ่านการสอบคัดเลือกและทดลองเรียนในปีแรกก่อนจึงจะได้รับการพิจารณาให้เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทได้

ในการศึกษาวิชาบรรณารักษศาสตร์ในระดับบัณฑิตศึกษา ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในระยะแรกนั้นมีความมุ่งหมายในการสอน ดังนี้ (โครงการเปิดสอนวิชาบรรณารักษศาสตร์ ชั้นปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2506: 177-178)

1. เพื่อสนองความต้องการแก่ผู้ที่ประสงค์จะเรียนวิชาบรรณารักษศาสตร์ชั้นสูงทั้งในด้านทฤษฎีและปฏิบัติ
2. เพื่อให้ผู้ที่มีอาชีพบรรณารักษ์ได้มีโอกาสศึกษาวิชาบรรณารักษศาสตร์ชั้นสูงเพื่อนำไปปรับปรุงงานห้องสมุดที่ปฏิบัติอยู่และเลื่อนวิทยฐานะให้สูงขึ้น
3. เพื่อเผยแพร่วิชาบรรณารักษศาสตร์ให้แพร่หลาย ซึ่งเป็นการส่งเสริมการศึกษาโดยทั่วไป และเพื่อให้คนทั่วไปตระหนักถึงความสำคัญของห้องสมุดที่มีต่อการศึกษา และใช้บริการห้องสมุดให้มากขึ้น

ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ได้ทำการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนหลายครั้งอาทิเช่น ในปีพ.ศ. 2517 ได้ทำการปรับปรุงหลักสูตรโดยลดจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตรจากเดิม 60 หน่วยกิต เหลือ 48 หน่วยกิต ประกอบด้วยการเรียนรายวิชา 30 หน่วยกิต (วิชาบังคับ 12 หน่วยกิต วิชาเลือก 18 หน่วยกิต) และวิทยานิพนธ์จำนวน 18 หน่วยกิต ในปีพ.ศ. 2520 ได้ปรับปรุงหลักสูตรจากเดิม 48 หน่วยกิต โดยเพิ่มการเรียนรายวิชาเป็น 39 หน่วยกิต (วิชาบังคับ 21 หน่วยกิต วิชาเลือก 18 หน่วยกิต) และลดจำนวนหน่วยกิตวิทยานิพนธ์เหลือ 9 หน่วยกิต ในปี พ.ศ. 2527 ปรับปรุงหลักสูตรระดับปริญญาโท 48 หน่วยกิต ประกอบด้วย การเรียนรายวิชา 39 หน่วยกิต (วิชาบังคับ 18 หน่วยกิต วิชาเลือก 21 หน่วยกิต) วิทยานิพนธ์ 9 หน่วยกิต และเพิ่มรายวิชาทางสารนิเทศให้มากขึ้นเป็น 8 รายวิชา ในปี 2544 ภาควิชาได้ปรับปรุงหลักสูตรระดับปริญญาโทเป็น 42 หน่วยกิต โดยจำแนกเป็นวิชาเรียน 30 หน่วยกิตและวิทยานิพนธ์จำนวน 12 หน่วยกิต และได้ใช้

หลักสูตรนี้เรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน (40 ปีภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538: 223-226)

พัฒนาการที่สำคัญประการหนึ่ง คือ ในพ.ศ. 2531 ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ได้ปรับปรุงหลักสูตรระดับปริญญาโทบัณฑิต และเปลี่ยนชื่อหลักสูตรจาก "บรรณารักษศาสตร์" เป็น "บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์" เพื่อให้มีความทันสมัยยิ่งขึ้น นอกจากนี้ภาควิชายังได้รับอนุมัติให้เปิดสอนวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ในระดับสูงกว่าปริญญาโทขึ้นเป็นครั้งแรกในหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์เป็นหลักสูตร 1 ปี โดยจัดสอนใน 2 สาขาวิชาเฉพาะ คือ สาขาวิชาการจัดการห้องสมุดและสาขาวิชาระบบห้องสมุดอัตโนมัติและสารนิเทศโดยภาควิชาได้เริ่มเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูงนี้ในปีพ.ศ. 2532 (40 ปีภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538: 226)

ในปี พ.ศ. 2542 ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ได้จัดประชุมเพื่อปรับปรุงหลักสูตรอักษรศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์และได้เริ่มใช้หลักสูตรอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ (หลักสูตรปรับปรุง) ในปี พ.ศ. 2544 และได้ใช้หลักสูตรนี้เรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน โดยมีวัตถุประสงค์และโครงสร้างของหลักสูตรดังต่อไปนี้ (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์, 2547)

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1. เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้เพียบพร้อมทางวิชาการอย่างทันสมัย มีคุณธรรม และจริยธรรม สามารถปฏิบัติงานและบริหารงานในตำแหน่งทางวิชาชีพสารนิเทศ และในฐานะผู้สอนในสาขาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ และสารนิเทศศึกษาในภาครัฐและภาคเอกชน ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
2. เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ทางด้านบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลง

โครงสร้างหลักสูตร

ในหลักสูตรอักษรศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2544) ได้กำหนดโครงสร้างหลักสูตร โดยมีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรจำนวน 42 หน่วยกิต โดยจำแนกออกเป็น

วิชาเรียน จำนวน 30 หน่วยกิต

วิชาบังคับ 15 หน่วยกิต
 วิชาเลือก 15 หน่วยกิต
 วิทยานิพนธ์ จำนวน 12 หน่วยกิต

โดยที่หลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้กำหนดให้บัณฑิตต้องเสนอวิทยานิพนธ์เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บัณฑิตมีความสามารถในการทำวิจัยได้ด้วยตนเองอย่างมีอิสระและเป็นระบบ ตามระเบียบวิธีวิจัย และเสริมสร้างความสามารถในการเชื่อมโยงทฤษฎีกับการปฏิบัติ (นงลักษณ์ ไม่น่ายกิจ, 2543: 1) ซึ่งจำนวนหน่วยกิตของวิทยานิพนธ์ก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงตามจำนวนหน่วยกิตในโครงสร้างหลักสูตรซึ่งมีการปรับปรุงอยู่เสมอตามที่ได้กล่าวมาแล้ว และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยก็นับเป็นสถาบันการศึกษาแห่งแรกของประเทศไทยที่ได้เริ่มเปิดสอนวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ในระดับบัณฑิตศึกษา ดังนั้นจึงปรากฏว่ามีวิทยานิพนธ์ออกมาเป็นจำนวนมาก โดยมีวิทยานิพนธ์ในสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ (ตั้งแต่ปีการศึกษา 2508 – 2547) รวมกันจำนวน 542 เล่ม โดยเป็นวิทยานิพนธ์ในสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์ (ปีการศึกษา 2508 – 2533) จำนวน 359 เล่ม และเป็นวิทยานิพนธ์ในสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ (ปีการศึกษา 2533 – 2547) จำนวน 213 เล่ม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์การอ้างอิงทั้งที่เป็นงานวิจัยภายในประเทศและงานวิจัยในต่างประเทศ พบว่ามีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์การอ้างอิงอยู่หลายเรื่องด้วยกัน ทั้งงานวิจัยที่วิเคราะห์การอ้างอิงทรัพยากรสารสนเทศหลายประเภท และการวิเคราะห์การอ้างอิงวารสาร สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์การอ้างอิงวารสารนั้น มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

งานวิจัยในประเทศ

พลสุข ปริวัตรววุฒิ (2526) ได้ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์การอ้างอิงวารสารในวิทยานิพนธ์สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในด้านรายชื่อความถี่ ขอบเขตเนื้อหาวิชา อายุ และภาษาของวารสาร ตลอดจนเปรียบเทียบวารสารที่ได้รับการอ้างอิงกับวารสารที่มีในห้องสมุดคณะเศรษฐศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย

ธรรมชาติ โดยวิเคราะห์การอ้างอิงวารสารที่ปรากฏในวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2513 - พ.ศ. 2524 รวมจำนวน 344 เล่ม

จากผลการวิจัยพบว่าวิทยานิพนธ์สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ของทั้งสองมหาวิทยาลัยมีการอ้างอิงวารสารรวม 2,662 รายการ โดยบทความที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์ได้รับการอ้างอิงมากที่สุด ร้อยละ 92.72 โดยส่วนใหญ่เป็นบทความในสาขาวิชาสังคมศาสตร์ วารสารที่อยู่ในช่วงเวลา 0 - 5 ปี ได้รับการอ้างอิงมากที่สุด วารสารภาษาอังกฤษได้รับการอ้างอิงมากที่สุดร้อยละ 66.75 ส่วนวารสารภาษาอังกฤษที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดได้แก่ Foreign Trade Statistics of Thailand ภาษาไทยได้แก่ ราชกิจจานุเบกษา ในการเปรียบเทียบวารสารที่ได้รับการอ้างอิงกับวารสารที่มีในห้องสมุดคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่าห้องสมุดคณะเศรษฐศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีวารสารภาษาไทยที่ได้รับการอ้างอิง 39 รายการ (ร้อยละ 25.66) และวารสารภาษาต่างประเทศ 46 รายการ (ร้อยละ 17.49) ส่วนมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีวารสารภาษาไทย 62 รายการ (ร้อยละ 40.79) และวารสารภาษาต่างประเทศ 96 รายการ (ร้อยละ 36.50)

กิ่งแก้ว วัฒนาเดชาพร (2528) ได้ศึกษาการอ้างอิงวารสารในวิทยานิพนธ์สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ และในรายงานการวิจัยของอาจารย์คณะเกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในด้านรายชื่อ ความถี่ ขอบเขตเนื้อหาวิชา อายุ และภาษาของวารสารตลอดจนเปรียบเทียบรายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างอิงกับรายชื่อวารสารที่มีในห้องสมุดคณะเกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยวิเคราะห์การอ้างอิงวารสารในวิทยานิพนธ์เกษตรศาสตร์มหาบัณฑิตตั้งแต่ปี พ.ศ.2516 - พ.ศ.2526 และรายงานการวิจัยของอาจารย์คณะเกษตรศาสตร์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2515 - พ.ศ. 2526 รวมจำนวนทั้งสิ้น 198 เล่ม

ผลการวิจัยพบว่าจากจำนวนวิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัยรวม 198 เล่ม เป็นการอ้างอิงวารสาร ที่มีข้อมูลทางบรรณานุกรมสมบูรณ์สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ 7,955 ครั้ง ด้านรายชื่อวารสารพบว่าวารสารที่ได้รับการอ้างอิงมีจำนวนทั้งสิ้น 797 ชื่อ เป็นวารสารภาษาไทย 54 ชื่อ และวารสารภาษาต่างประเทศรวม 743 ชื่อ โดย สารศิริราช เป็นวารสารภาษาไทยที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุด ในวิทยานิพนธ์และ เชียงใหม่เวชสาร ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดในรายงานการวิจัย ส่วน Chemical Abstracts เป็นวารสารภาษาต่างประเทศที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดในวิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัย ในด้านเนื้อหาวิชาพบว่าวารสารที่มีเนื้อหาทางด้าน เกษตรกรรมและเกษตรวิทยาได้รับการอ้างอิงมากที่สุด วารสารที่มีอายุอยู่ในช่วง 0 - 5 ปีได้รับการอ้างอิงมากที่สุด และวารสารภาษาอังกฤษเป็นวารสารที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุด โดยที่ห้องสมุดมีวารสารที่ได้รับการอ้างอิงจำนวน 73 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 7.16

ฉวีวรรณ สุวรรณรัฐ (2529) ได้ศึกษาการวิเคราะห์การอ้างอิงวารสารในบทความวิจัยที่เขียนเป็นภาษาต่างประเทศ โดยอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลในด้านรายชื่อขอบเขตเนื้อหาวิชา ความถี่ อายุ และภาษาของวารสารที่ได้รับการอ้างอิงตลอดจนเปรียบเทียบรายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างอิงกับวารสารที่มีให้บริการในหอสมุดคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล โดยศึกษาจากบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ในช่วงปี ค.ศ. 1980 – 1985 รวมจำนวนทั้งสิ้น 327 บทความ

ผลการวิจัยพบว่า จากบทความวิจัยจำนวน 327 บทความ มีปริมาณการอ้างอิงรวม 6,735 ครั้ง เป็นการอ้างอิงวารสาร 5,752 ครั้ง วารสารที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดคือ Journal of Biological Chemistry วารสารอายุ 0 – 5 ปีได้รับการอ้างอิงมากที่สุด วารสารภาษาอังกฤษได้รับการอ้างอิงมากที่สุด และขอบเขตเนื้อหาวิชาชีวเคมีได้รับการอ้างอิงมากที่สุด และห้องสมุดคณะวิทยาศาสตร์มีวารสารที่ได้รับการอ้างอิงให้บริการรวม 227 ชื่อหรือร้อยละ 29.84

เสาวลักษณ์ รัตนปัญญา (2544) ได้ทำการวิเคราะห์การอ้างอิงวารสารในวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับมหาบัณฑิตวิชาเอกบรรณารักษศาสตร์ และสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคามในด้าน ปริมาณ ภาษา ช่วงเวลาในการอ้างอิง รายชื่อวารสาร และขอบเขตเนื้อหาของบทความวารสารที่ได้รับการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2527 ถึงปีการศึกษา 2540 รวมจำนวนวิทยานิพนธ์ทั้งสิ้น 87 เล่ม

ผลปรากฏว่า จากวิทยานิพนธ์จำนวนทั้งสิ้น 87 เล่ม มีปริมาณการอ้างอิงทั้งหมดรวม 4,505 รายการ เป็นการอ้างอิงวารสารจำนวน 781 รายการ ร้อยละ 17.33 วารสารภาษาไทยได้รับการอ้างอิงมากที่สุด ช่วงเวลาของวารสารที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดคือ 6 – 10 ปี วารสารภาษาไทยที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดคือ วารสารห้องสมุด และวารสารภาษาต่างประเทศที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดคือ College & Research Libraries ขอบเขตเนื้อหาของวารสารภาษาไทยที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดคือ หมวดห้องสมุด และเนื้อหาของวารสารภาษาอังกฤษที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดคือ หมวดการดำเนินงานห้องสมุด

เพ็ญพิศ นิมมานวัฒนา (2547) ได้ทำการวิเคราะห์การอ้างอิงวารสารในบทความวิจัยของอาจารย์คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในด้านรายชื่อวารสาร ความถี่ เนื้อหาวิชา อายุ และภาษา และเปรียบเทียบวารสารที่ได้รับการอ้างอิงกับดัชนีผลกระทบการอ้างอิงใน Journal Citation Reports ตลอดจนเปรียบเทียบรายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างอิงกับรายชื่อวารสารที่หอสมุดคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยบอกรับ

ผลการวิจัยพบว่าจากบทความวิจัยของอาจารย์คณะแพทยศาสตร์จำนวน 289 บทความ มีปริมาณการอ้างอิงรวมทั้งสิ้น 5,762 ครั้ง จำแนกเป็นการอ้างอิงวารสารจำนวน 5,240 ครั้ง (ร้อยละ

90.94) และเป็นการอ้างถึงสิ่งพิมพ์อื่น ๆ จำนวน 522 ครั้ง (ร้อยละ 9.06) วารสารที่ได้รับการอ้างถึงมีจำนวนทั้งสิ้น 975 ชื่อ โดยชื่อที่ได้รับการอ้างถึงจำนวนมากที่สุดได้แก่ Lancet ภาษาของวารสารที่ได้รับการอ้างถึงมากที่สุดคือ วารสารภาษาอังกฤษ เนื้อหาวิชาของวารสารที่ได้รับการอ้างถึงมากที่สุดคือเนื้อหาชีวเคมี และวารสารที่มีอายุ 1-5 ปี ได้รับการอ้างถึงมากที่สุด ในการเปรียบเทียบรายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างถึงกับดัชนีผลกระทบการอ้างอิงใน Journal Citation Reports พบว่าวารสารส่วนใหญ่ได้รับการประเมินดัชนีผลกระทบการอ้างอิง โดยวารสารที่ได้รับการประเมินค่าดัชนีผลกระทบการอ้างอิงสูงสุดได้แก่ Annual Review of Immunology ในการเปรียบเทียบวารสารที่ได้รับการอ้างถึงกับรายชื่อวารสารที่หอสมุดคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยบอกรับ พบว่า วารสารภาษาอังกฤษที่หอสมุดคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยบอกรับส่วนใหญ่ (ร้อยละ 78.26) ได้รับการอ้างถึงในบทความวิจัยของอาจารย์

งานวิจัยในต่างประเทศ

Griscom (1983) ได้ศึกษาการอ้างถึงวารสารในวิทยานิพนธ์สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยอินเดียมา ตั้งแต่ปี ค.ศ.1975 – 1980 จำนวน 67 เล่ม เพื่อศึกษารายชื่อวารสาร ความถี่ และอายุของวารสารที่ได้รับการอ้างถึง ผลการวิจัยสรุปว่าวิทยานิพนธ์สาขาวิชาดนตรีมีการอ้างถึงรวมทั้งสิ้น 3,789 ครั้ง เป็นการอ้างถึงวารสารรวม 1,129 ครั้ง โดยวารสาร Perspective of New Music เป็นวารสารที่ได้รับการอ้างถึงมากที่สุดจำนวน 137 ครั้ง ด้านอายุของวารสารพบว่าวารสารที่มีอายุในช่วง 25 ปี เป็นช่วงอายุที่ได้รับการอ้างถึงมากที่สุด

Haycock (2004) ได้ทำการวิเคราะห์การอ้างถึงวารสารในวิทยานิพนธ์สาขาวิชาการศึกษาของมหาวิทยาลัย มินเนโซต้า ตั้งแต่ปี ค.ศ.2000 – 2002 โดยศึกษารายชื่อ ความถี่ และช่วงอายุของวารสารที่ได้รับการอ้างถึง ผลการวิจัยสรุปได้ว่าจากการอ้างถึงในวิทยานิพนธ์สาขาวิชาการศึกษาทั้งหมดรวม 4,542 ครั้ง เป็นการอ้างถึงวารสารรวม 2,001 ครั้ง หรือร้อยละ 44 จากปริมาณการอ้างถึงทั้งหมด โดยวารสาร Educational Leadership เป็นวารสารที่ได้รับการอ้างถึงมากที่สุดจำนวน 74 ครั้ง ส่วนวารสารที่จัดพิมพ์ในช่วงปี 1990 – 1999 เป็นช่วงปีที่ได้รับการอ้างถึงมากที่สุด

จากการศึกษางานวิจัยทั้ง 7 เรื่องดังกล่าวซึ่งเป็นงานวิจัยในประเทศจำนวน 5 เรื่องและเป็นการวิจัยในต่างประเทศจำนวน 2 เรื่อง สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ปริมาณการอ้างอิงวารสาร

จากผลการวิจัยพบว่าม้งงานวิจัยจำนวน 3 เรื่องที่มีการอ้างอิงวารสารมากกว่าเอกสารประเภทอื่น ๆ ดังนี้

ผลการวิจัยของกิ่งแก้ว วัฒนาเคชาพร (2528) พบว่าจากปริมาณการอ้างอิงถึงในวิทยานิพนธ์สาขาวิชาเภสัชศาสตร์และในรายงานการวิจัยของอาจารย์คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รวม 11,129 ครั้ง เป็นการอ้างอิงวารสารจำนวน 7,982 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 71.72 รวมทั้งในงานวิจัยของฉวีวรรณ สุวรรณรัฐ (2529) พบว่าจากปริมาณการอ้างอิงวารสารในบทความวิจัยที่เขียนเป็นภาษาต่างประเทศของอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล รวม 6,735 ครั้ง เป็นการอ้างอิงวารสารจำนวน 5,752 ครั้ง หรือร้อยละ 85.41 และงานวิจัยของเพ็ญพิศ นิยมมาณวัฒนา (2547) พบว่า จากบทความวิจัยของอาจารย์คณะแพทยศาสตร์จำนวน 289 บทความ มีปริมาณการอ้างอิงรวมทั้งสิ้น 5,762 ครั้ง จำแนกเป็นการอ้างอิงวารสารจำนวน 5,240 ครั้ง (ร้อยละ 90.94) และเป็นการอ้างอิงถึงสิ่งพิมพ์อื่น ๆ จำนวน 522 ครั้ง (ร้อยละ 9.06)

นอกจากนี้ม้งงานวิจัยอีก 3 เรื่องที่พบว่าม้งปริมาณการอ้างอิงวารสารน้อยกว่าเอกสารประเภทอื่น ๆ ดังนี้

ผลการวิจัยของเสาวลักษณ์ รัตนะปัญญา (2544) พบว่าจากปริมาณการอ้างอิงถึงในวิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคามรวม 4,505 รายการ เป็นการอ้างอิงวารสารรวม 781 รายการ หรือร้อยละ 17.33 จากปริมาณการอ้างอิงทั้งหมด งานวิจัยของ Griscom (1983) พบว่า จากปริมาณการอ้างอิงถึงในวิทยานิพนธ์สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยอินเดียนารวม 3,789 ครั้ง เป็นการอ้างอิงวารสารรวม 1,129 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 29.79 และงานวิจัยของ Haycock (2004) พบว่า จากการอ้างอิงถึงในวิทยานิพนธ์สาขาวิชาการศึกษามหาวิทยาลัยมิเนโซตา รวม 4,542 ครั้ง เป็นการอ้างอิงวารสารจำนวน 2001 ครั้งคิดเป็นร้อยละ 44.05

ส่วนงานวิจัยของพลสุข ปรวิตรวรุฒิ (2526) พบว่าในวิทยานิพนธ์สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีการอ้างอิงวารสารรวม 2,662 ครั้ง

2. ด้านรายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างอิง

ผลการวิจัยพบว่าในงานวิจัยแต่ละเรื่อง มีรายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดแตกต่างกัน ดังนี้

ผลการวิจัยของพลสุข ปรีวัตรวรุฒิ (2526) พบว่าวารสารภาษาไทยที่ได้รับการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์คือ ราชกิจจานุเบกษา ส่วนวารสารภาษาต่างประเทศ ได้แก่ Foreign Trade Statistic of Thailand ผลการวิจัยของกิ่งแก้ว วัฒนาเดชาพร (2528) พบว่าวารสารภาษาไทยที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดในวิทยานิพนธ์สาขาวิชาเภสัชศาสตร์ คือสารศิริราช ส่วนวารสารภาษาไทยที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดในรายงานการวิจัยของอาจารย์คณะเภสัชศาสตร์ คือ เชียงใหม่เวชสาร ส่วนวารสารภาษาต่างประเทศที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดในวิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัยคือ Chmical Abstract งานวิจัยของฉวีวรรณ สุวรรณรัฐ (2529) พบว่าวารสารที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดในบทความวิจัยที่เขียนเป็นภาษาต่างประเทศของอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลคือ Journal of Biological Chemistry ส่วนงานวิจัยของเสาวลักษณ์ รัตนะปัญญา (2544) พบว่าวารสารภาษาไทยและภาษาต่างประเทศที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดในวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับปริญญาโทบัณฑิตศึกษาเอกบรรณารักษศาสตร์ และสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์คือ วารสารห้องสมุด และ College & Research Libraries ตามลำดับ งานวิจัยของเพ็ญพิศ นิมมานวัฒนา (2547) พบว่า วารสารที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดในบทความวิจัยของอาจารย์คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คือ วารสาร Lanset ส่วนงานวิจัยของ Griscom (1983) พบว่า Perspective of New Music เป็นวารสารที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุด และงานวิจัยของ Haycock (2004) พบว่าวารสารที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดในวิทยานิพนธ์สาขาวิชาการศึกษาคือ Educational Leadership

3. อายุของวารสาร

ในด้านอายุของวารสารจากงานวิจัยสรุปได้ว่า ผลการวิจัยของพลสุข ปรีวัตรวรุฒิ(2526), กิ่งแก้ว วัฒนาเดชาพร(2528) และฉวีวรรณ สุวรรณรัฐ(2529) มีผลสอดคล้องกันคือ วารสารที่มีอายุในช่วง 0 – 5 ปีได้รับการอ้างอิงมากที่สุด

ส่วนผลการวิจัยของเสาวลักษณ์ รัตนะปัญญา (2544) พบว่าวารสารที่มีอายุในช่วง 6 – 10 ปีได้รับการอ้างอิงมากที่สุด ในขณะที่งานวิจัยของเพ็ญพิศ นิมมานวัฒนา (2547) พบว่า วารสารที่มีอายุ 1 – 5 ปี ได้รับการอ้างอิงมากที่สุด ส่วนงานวิจัยของGriscom (1983) พบว่าวารสารที่มีอายุในช่วง 25 ปี เป็นวารสารที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุด และ Haycock (2004) พบว่าช่วงอายุของวารสารที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดอยู่ในช่วงปี 1990 – 1999

4. ภาษาของวารสาร

งานวิจัยของพลสุข ปริวัตถรรวูฒิ(2526), กิ่งแก้ว วัฒนาเดชาพร(2528) รวมทั้งฉวีวรรณ สุวรรณรัฐ(2529) และเพียงพิศ นิมมานวัฒนา (2547) พบว่าวารสารภาษาอังกฤษได้รับการอ้างถึงมากที่สุด ส่วนงานวิจัยเสาวลักษณ์ รัตนะปัญญา (2544) พบว่าวารสารภาษาไทยได้รับการอ้างถึงมากที่สุด

5. เนื้อหาของวารสาร

ในด้านเนื้อหาของวารสารที่ได้รับการอ้างถึงมากที่สุดนั้น พบว่าในงานวิจัยมีเนื้อหาของวารสารที่ได้รับการอ้างถึงแตกต่างกัน ดังนี้

งานวิจัยของพลสุข ปริวัตถรรวูฒิ (2526) พบว่าเนื้อหาทางด้านเศรษฐศาสตร์เป็นเนื้อหาของวารสารที่ได้รับการอ้างถึงมากที่สุดในวิทยานิพนธ์สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ งานวิจัยของกิ่งแก้ว วัฒนาเดชาพร (2528) พบว่าในวิทยานิพนธ์สาขาวิชาเภสัชศาสตร์และในรายงานการวิจัยของอาจารย์คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยพบว่าเนื้อหาวิชาทางด้านเภสัชกรรมและเภสัชวิทยา เป็นเนื้อหาวิชาของวารสารที่ได้รับการอ้างถึงมากที่สุดตามลำดับ ส่วนงานวิจัยของฉวีวรรณ สุวรรณรัฐ (2529) พบว่าเนื้อหาวิชาทางด้านชีวเคมีได้รับการอ้างถึงมากที่สุดในบทความวิจัยที่เขียนเป็นภาษาต่างประเทศของอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล รวมทั้งงานวิจัยของเสาวลักษณ์ รัตนะปัญญา (2544) พบว่าในวิทยานิพนธ์ของนิติระดับปริญญาโทบัณฑิตวิชาเอกบรรณารักษศาสตร์ และสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม อ้างถึงวารสารภาษาไทยที่มีเนื้อหาในหมวดห้องสมุดมากที่สุด ส่วนในวารสารภาษาต่างประเทศ อ้างถึงเนื้อหาในหมวดการดำเนินงานห้องสมุดมากที่สุด และงานวิจัยของเพียงพิศ นิมมานวัฒนา (2547) พบว่าเนื้อหาของวารสารที่ได้รับการอ้างถึงมากที่สุดในบทความวิจัยของอาจารย์คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้แก่เนื้อหาชีวเคมี

6. การเปรียบเทียบรายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างถึงกับรายชื่อวารสารที่มีให้บริการในห้องสมุด

ในงานวิจัยของพลสุข ปริวัตถรรวูฒิ (2526) พบว่าในห้องสมุดคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีวารสารภาษาไทยที่ได้รับการอ้างถึง 39 รายการ (ร้อยละ25.66) ภาษาต่างประเทศจำนวน 46 รายการ (ร้อยละ 17.49) ส่วนมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีวารสารภาษาไทย 62 รายการ (ร้อยละ 40.79) และวารสารภาษาต่างประเทศ 96 รายการ (ร้อยละ 36.50) ส่วนงานวิจัยของกิ่งแก้ว วัฒนาเดชาพร (2528) พบว่าห้องสมุดคณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย มีวารสารที่ได้รับการอ้างอิงถึงจำนวน 73 ชื่อ (ร้อยละ 7.16) รวมทั้งในงานวิจัยของ นวีวรรณ สุวรรณรัฐ (2529) พบว่าห้องสมุดคณะวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยมหิดลมีวารสารที่ได้รับการอ้างอิงถึงจำนวน 227 ชื่อ (ร้อยละ 29.84) และงานวิจัยของเพียงพิศ นิมมานวัฒนา (2547) ที่พบว่าวารสารภาษาอังกฤษที่หอสมุดคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยบอกรับส่วนใหญ่ (ร้อยละ 78.26) ได้รับการอ้างอิงถึงในบทความวิจัยของอาจารย์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยโดยการวิเคราะห์เอกสาร มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการอ้างอิงวารสารในวิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในด้านรายชื่อ ความถี่ เนื้อหาวิชา อายุ และภาษาของวารสาร รวมทั้งเพื่อเปรียบเทียบรายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กับรายชื่อวารสารที่มีให้บริการอยู่ในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยใช้แบบบันทึกข้อมูลเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวรรณกรรมที่มีความเกี่ยวข้องกับงานวิจัย จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ได้แก่ หนังสือ วารสาร วิทยานิพนธ์ งานวิจัย และเอกสารอื่นๆที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งแหล่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ได้แก่ ฐานข้อมูลซีดีรอม รวมทั้งฐานข้อมูลออนไลน์และอินเทอร์เน็ต

การกำหนดกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ วิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในช่วงปีการศึกษา 2533 จนถึงปีการศึกษา 2545 โดยผู้วิจัยได้รวบรวมจากรายชื่อวิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้จำนวนวิทยานิพนธ์รวมทั้งสิ้น 181 เล่ม (ดังรายละเอียดในตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 จำนวนวิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำแนกตามปีการศึกษา

ปีการศึกษา	จำนวนวิทยานิพนธ์ (เล่ม)
2533	6
2534	2
2535	17
2536	13
2537	17
2538	31
2539	19
2540	13
2541	10
2542	18
2543	8
2544	8
2545	19
รวม	181

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบบันทึกข้อมูลการอ้างอิงวารสาร (ภาคผนวก ก) เพื่อบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการอ้างอิงวารสารในวิทยานิพนธ์ โดยแบ่งแบบบันทึกออกเป็น 2 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 สำหรับบันทึกข้อมูลทั่วไปของวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย ชื่อผู้เรียบเรียงวิทยานิพนธ์ ชื่อวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา ขอบเขตเนื้อหา จำนวนการอ้างอิงทั้งหมด และจำนวนการอ้างอิงวารสารที่ปรากฏในวิทยานิพนธ์

ส่วนที่ 2 สำหรับบันทึกข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการอ้างอิงวารสารในวิทยานิพนธ์ โดยแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สำหรับบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลทางบรรณานุกรมของบทความวารสารที่ได้รับการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย ชื่อผู้เขียนบทความ ชื่อบทความ ชื่อวารสาร ปีที่ ฉบับที่ ปีที่พิมพ์ และเลขหน้า

ตอนที่ 2 สำหรับบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับการอ้างอิงบทความวารสารในวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย เนื้อหาวิชา อายุ และภาษาของบทความวารสาร โดยมีหลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์ดังนี้

1. เนื้อหาวิชา จำแนกเป็น 2 กลุ่ม คือ

1.1 เนื้อหาวิชาทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาการจำแนกเนื้อหาวิชาทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ จากเอกสารต่าง ๆ ที่ได้มีผู้จำแนกเนื้อหาวิชาทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ไว้ ตลอดจนหลักสูตรการศึกษาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. คณะอักษรศาสตร์. ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์. หลักสูตรอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2544). [ออนไลน์]. แหล่งที่มา http://www.arts.chula.ac.th/~libsci/department_2_2_1.htm, 2547.

ชุดิมา สัจจามันท์. สถานภาพงานวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, 2537.

พวา พันธุ์เมฆมา. คดี 21: การแบ่งหมู่หนังสือและแผนภูมิการแบ่งหมู่ระบบทศนิยมของคิวอี้. กรุงเทพฯ: ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2541.

เพ็ญสุภา นาทอง. “การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ในประเทศไทย ที่เผยแพร่ระหว่างปีพุทธศักราช 2537 – 2541.” วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2543.

จากแบบอย่างการจำแนกเนื้อหาวิชาทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ ที่ปรากฏในเอกสารต่าง ๆ ดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำมาดัดแปลงให้เข้ากับงานวิจัยชิ้นนี้ โดยได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งสามารถจำแนกเนื้อหาวิชาทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ออกเป็นกลุ่มใหญ่ๆ ได้ 9 กลุ่ม ดังนี้

1. เรื่องพื้นฐานและเรื่องทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์
2. การวิจัยในวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์
3. การจัดการและการบริหารงานห้องสมุด
4. งานเทคนิค
5. งานบริการและกิจกรรม
6. ทรัพยากรสารนิเทศ
7. แหล่งสารนิเทศ
8. เทคโนโลยีสารนิเทศ
9. อื่น ๆ

นอกจากนี้ในแต่ละกลุ่มเนื้อหาวิชา ยังได้จำแนกเนื้อหาวิชาทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ออกเป็นเนื้อหาย่อยๆ อีก ดังตัวอย่าง

งานเทคนิค ประกอบด้วยเนื้อหา ดังนี้

- 4.1 งานเทคนิคในห้องสมุด
- 4.2 การพัฒนาทรัพยากรสารนิเทศ
- 4.3 การคัดเลือกและจัดหา
- 4.4 การประเมินทรัพยากรสารนิเทศ
- 4.5 การบำรุงรักษาและอนุรักษ์ทรัพยากรห้องสมุด
- 4.6 การคัดออก
- 4.7 การจัดหมวดหมู่ทรัพยากรสารนิเทศ
- 4.8 การทำรายการ
- 4.9 การวิเคราะห์เรื่อง
- 4.10 การทำบรรณานุกรมและสาระสังเขป
- 4.11 การควบคุมและข่างานบรรณานุกรม
- 4.12 อื่นๆ

1.2 เนื้อหาวิชาอื่นๆ ผู้วิจัยได้ศึกษาการจำแนกหมวดหมู่เนื้อหาวิชาอื่นๆ

นอกเหนือจากเนื้อหาวิชาทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ โดยศึกษาจากการแบ่งหมวดหมู่เนื้อหาวิชาตามหลักทศนิยมของคิวอี้ และหลักการแบ่งหมวดหมู่เนื้อหาวิชาตามแบบรัฐสภาอเมริกัน (LC) ตลอดจนหลักสูตรที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยต่างๆ ซึ่งสามารถจำแนกได้ดังนี้

1. มนุษยศาสตร์

- 1.1 ปรัชญา
- 1.2 ศาสนา
- 1.3 ศิลปะ
- 1.4 ภาษาและวรรณคดี
- 1.5 อื่นๆ

2. สังคมศาสตร์

- 2.1 รัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
- 2.2 นิติศาสตร์
- 2.3 เศรษฐศาสตร์
- 2.4 การบริหารธุรกิจ
- 2.5 สังคมวิทยา
- 2.6 ภูมิศาสตร์
- 2.7 การท่องเที่ยว
- 2.8 ประวัติศาสตร์และโบราณคดี
- 2.9 การศึกษา
- 2.10 นิเทศศาสตร์
- 2.11 จิตวิทยา
- 2.12 อื่น ๆ

3. วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

- 3.1 วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ
- 3.2 วิศวกรรมศาสตร์และอุตสาหกรรม
- 3.3 สิ่งแวดล้อม
- 3.4 เกษตรศาสตร์
- 3.5 การแพทย์และสาธารณสุข
- 3.6 เทคโนโลยีและคอมพิวเตอร์
- 3.7 อื่น ๆ

4. อื่น ๆ

2. อายุของวารสาร จำแนกออกเป็น 6 กลุ่ม ดังนี้

- 2.1 ต่ำกว่า 1 ปี
- 2.2 1 – 5 ปี
- 2.3 6 – 10 ปี
- 2.4 11 – 15 ปี
- 2.5 15 – 20 ปี
- 2.6 21 ปี ขึ้นไป

3. ภาษาของวารสาร จำแนกออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

- 3.1 ภาษาไทย
- 3.2 ภาษาอังกฤษ
- 3.3 ภาษาอื่นๆ

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำแบบบันทึกข้อมูลไปทำการทดสอบโดยการทดลองเก็บข้อมูลการอ้างอิงวารสารในวิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน 20 เล่ม โดยสุ่มจากวิทยานิพนธ์ในช่วงปีการศึกษาเดียวกัน

จากนั้นได้นำผลการทดสอบแบบบันทึกข้อมูล มาหารือกับอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม และปรับปรุงแบบบันทึกข้อมูลให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยได้ทำการเพิ่มเนื้อหาช่วยการบำรุงรักษาและอนุรักษ์ทรัพยากรห้องสมุด และเนื้อหาช่วยการควบคุมและช่างานบรรณานุกรม ในเนื้อหาวิชาด้านงานเทคนิค กลุ่มเนื้อหาวิชาทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ และในเนื้อหาวิชาอื่นๆ กลุ่มเนื้อหาวิชาทางสังคมศาสตร์ได้ทำการเพิ่มเติมเนื้อหาช่วยในส่วนการท่องเที่ยว และจิตวิทยา ทั้งนี้เพื่อให้เนื้อหาวิชาที่ได้ทำการจำแนกไว้มีความครอบคลุมและสมบูรณ์ขึ้น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการอ้างอิงวารสารในวิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 181 เล่มนั้น ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่เดือนมกราคม ถึงเดือนสิงหาคม 2548 โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

5.1 บันทึกข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ลงในแบบบันทึกข้อมูลส่วนที่ 1 ซึ่งได้แก่ ชื่อผู้เรียบเรียงวิทยานิพนธ์ ชื่อวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา ขอบเขตเนื้อหา จำนวนการอ้างอิงทั้งหมด และจำนวนการอ้างอิงวารสารที่ปรากฏในวิทยานิพนธ์

5.2 บันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับการอ้างอิงวารสารที่ปรากฏในบรรณานุกรม หรือรายการอ้างอิงท้ายเล่มวิทยานิพนธ์ลงในแบบบันทึกข้อมูลส่วนที่ 2 ดังนี้

5.2.1 บันทึกข้อมูลทางบรรณานุกรมของบทความวารสารซึ่งประกอบด้วยชื่อผู้เขียนบทความ ชื่อบทความ ชื่อวารสาร ปีที่ ฉบับที่ ปีที่พิมพ์ และเลขหน้าลงในตอนที่ 1

5.2.2 บันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการอ้างอิงบทความวารสารอันได้แก่ เนื้อหาวิชา อายุ และภาษา ของบทความวารสารลงในตอนที่ 2

โดยแบบบันทึก 1 ชุดใช้สำหรับบทความที่ได้รับการอ้างอิง 1 รายการ ทั้งนี้หากเป็นบทความเดียวกันในวารสารชื่อเดียวกันที่ได้รับการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์เดียวกัน จะนับการอ้างอิงเพียง 1 ครั้ง ในกรณีที่บทความที่ได้รับการอ้างอิงมีข้อมูลบรรณานุกรมไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ จนไม่สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ผู้วิจัยจะสืบค้นข้อมูลทางบรรณานุกรมเพิ่มเติมจากตัวเล่มวารสารที่ได้รับการอ้างอิงโดยตรง

5.3 การวิเคราะห์เนื้อหาของบทความวารสารจะพิจารณาจากเนื้อหาของบทความวารสารในบรรณานุกรมหรือรายการอ้างอิงว่ามีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับเรื่องใด โดยบทความวารสาร 1 รายการ จะกำหนดเนื้อหาให้เพียง 1 เนื้อหาเท่านั้น

5.4 การวิเคราะห์อายุของบทความวารสารที่ได้รับการอ้างอิง โดยใช้ปีการศึกษาของวิทยานิพนธ์แต่ละเล่มเป็นตัวตั้ง และปีพิมพ์ของวารสารเป็นตัวลบ เช่น วิทยานิพนธ์ที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2540 อ้างอิงวารสารที่พิมพ์ในปี พ.ศ.2537 แสดงว่าอ้างอิงบทความวารสารที่มีอายุ 3 ปี จัดอยู่ในกลุ่มอายุ 1 – 5 ปี เป็นต้น

5.5 การวิเคราะห์ภาษาของบทความวารสาร จะพิจารณาจากภาษาที่ปรากฏอยู่ในข้อมูลบรรณานุกรมของบทความวารสารที่ได้รับการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์แต่ละเล่ม

การวิเคราะห์และการนำเสนอข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแบบบันทึกข้อมูล มาทำการรวบรวมและวิเคราะห์ผลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ โดยใช้สูตร

$$P = f/n \times 100$$

เมื่อ P = อัตราร้อยละ

f = จำนวนข้อมูลแต่ละรายการ

n = จำนวนข้อมูลทั้งหมด

สำหรับผลการวิเคราะห์ข้อมูล ได้นำเสนอในรูปแบบตารางและคำบรรยายประกอบ
ตารางในบทที่ 4 และสรุปพร้อมทั้งอภิปรายผลและข้อเสนอแนะนำเสนอในบทที่ 5

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่องการวิเคราะห์การอ้างอิงวารสารในวิทยานิพนธ์ สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์ และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2533 – 2545 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นตารางประกอบคำบรรยาย โดยแบ่งข้อมูลที่นำเสนอออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของวิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ ที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ตอนที่ 2 การอ้างอิงวารสารในวิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2533 – 2545

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบรายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างอิงกับรายชื่อวารสารที่มีให้บริการใน หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2533 – 2545

ข้อมูลในตอนต้นประกอบด้วย เนื้อหาวิชาของวิทยานิพนธ์ สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2533 - 2545 และปริมาณการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์

เนื้อหาวิชาของวิทยานิพนธ์ สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2533 - 2545

จากวิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่ปีการศึกษา 2533 – 2545 จำนวนทั้งสิ้น 181 เล่ม พบว่ามีวิทยานิพนธ์จำนวน 3 เล่ม ที่ไม่มีการอ้างอิงวารสาร ได้แก่วิทยานิพนธ์ของปีการศึกษา 2537, 2539 และ 2542 ปีละ 1 เล่ม ทำให้มีวิทยานิพนธ์ที่สามารถนำมาวิเคราะห์ได้จำนวน 178 เล่ม

สำหรับวิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 178 เล่ม ปรากฏว่าวิทยานิพนธ์มีเนื้อหาวิชาด้านการวิจัยในวิชา

บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์มากที่สุดจำนวน 47 เล่ม (ร้อยละ 26.40) รองลงมาได้แก่ ทรัพยากรสารนิเทศจำนวน 27 เล่ม (ร้อยละ 15.17) และมีเนื้อหาวิชาด้านแหล่งสารนิเทศน้อยที่สุด จำนวน 9 เล่ม (ร้อยละ 5.06)

เมื่อพิจารณาเนื้อหาวิชาของวิทยานิพนธ์จำแนกตามปีการศึกษาพบว่า

ปีการศึกษา 2533 มีจำนวนวิทยานิพนธ์รวม 6 เล่ม โดยเป็นวิทยานิพนธ์ที่มี เนื้อหาด้านงานเทคนิคจำนวน 2 เล่ม และมีเนื้อหาเรื่องพื้นฐานและเรื่องทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับ บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ งานบริการและกิจกรรม ทรัพยากรสารนิเทศ และ เทคโนโลยีสารนิเทศเนื้อหาวิชาละ 1 เล่มเท่ากัน

ปีการศึกษา 2534 มีจำนวนวิทยานิพนธ์รวม 2 เล่ม โดยเป็นวิทยานิพนธ์ที่มี เนื้อหาการวิจัยในวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ และทรัพยากรสารนิเทศ เนื้อหาวิชา ละ 1 เล่มเท่ากัน

ปีการศึกษา 2535 มีจำนวนวิทยานิพนธ์รวม 17 เล่ม โดยเป็นวิทยานิพนธ์ที่มี เนื้อหาด้านการวิจัยในวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์มากที่สุดจำนวน 6 เล่ม รองลงมาได้แก่เนื้อหาด้านงานเทคนิค และทรัพยากรสารนิเทศเนื้อหาวิชาละ 3 เล่มเท่ากัน และมี เนื้อหาด้านการจัดองค์การและการบริหารงานห้องสมุด งานบริการและกิจกรรม และเทคโนโลยี สารนิเทศน้อยที่สุดเนื้อหาวิชาละ 1 เล่มเท่ากัน

ปีการศึกษา 2536 มีจำนวนวิทยานิพนธ์รวม 13 เล่ม โดยเป็นวิทยานิพนธ์ที่มี เนื้อหาวิชาด้านงานบริการและกิจกรรมมากที่สุดจำนวน 5 เล่ม รองลงมาได้แก่เนื้อหาวิชาด้านการ วิจัยในวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ และทรัพยากรสารนิเทศ เนื้อหาวิชาละ 3 เล่ม เท่ากัน และมีเนื้อหาด้านงานเทคนิคและเทคโนโลยีสารนิเทศน้อยที่สุดจำนวน 1 เล่มเท่ากัน

ปีการศึกษา 2537 มีจำนวนวิทยานิพนธ์รวม 16 เล่ม โดยเป็นวิทยานิพนธ์ที่มี เนื้อหาวิชาด้านการวิจัยในวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์มากที่สุดจำนวน 5 เล่ม รองลงมาได้แก่เนื้อหาด้านงานเทคนิคจำนวน 3 เล่ม และมีเนื้อหาด้านการจัดองค์การและการ บริหารงานห้องสมุด และเทคโนโลยีสารนิเทศน้อยที่สุดจำนวน 1 เล่มเท่ากัน

ปีการศึกษา 2538 มีจำนวนวิทยานิพนธ์รวม 31 เล่ม โดยเป็นวิทยานิพนธ์ที่มี เนื้อหาด้านการวิจัยในวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์มากที่สุดจำนวน 10 เล่ม รอง ลงมาได้แก่เนื้อหาทรัพยากรสารนิเทศจำนวน 5 เล่ม และมีเนื้อหาวิชาด้านการจัดองค์การและการ บริหารงานห้องสมุด และเทคโนโลยีสารนิเทศน้อยที่สุดจำนวน 1 เล่มเท่ากัน

ปีการศึกษา 2539 มีจำนวนวิทยานิพนธ์รวม 18 เล่ม โดยเป็นวิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาด้านการวิจัยในวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์มากที่สุดจำนวน 7 เล่ม รองลงมาได้แก่นเนื้อหาวิชาด้านงานเทคนิคและทรัพยากรสารนิเทศมากที่สุดจำนวน 3 เล่มเท่ากัน และมีเนื้อหาวิชาด้านการจัดการและการบริหารงานห้องสมุด งานบริการและกิจกรรม และแหล่งสารนิเทศน้อยที่สุด 1 เล่มเท่ากัน

ปีการศึกษา 2540 มีจำนวนวิทยานิพนธ์รวม 13 เล่ม โดยเป็นวิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาด้งานบริการและกิจกรรม และทรัพยากรสารนิเทศมากที่สุดจำนวน 4 เล่มเท่ากัน รองลงมาได้แก่นเนื้อหาด้แหล่งสารนิเทศจำนวน 2 เล่ม และเนื้อหาด้การจัดการและการบริหารงานห้องสมุด งานเทคนิค และเทคโนโลยีสารนิเทศจำนวน 1 เล่มเท่ากัน

ปีการศึกษา 2541 มีจำนวนวิทยานิพนธ์รวม 10 เล่ม โดยเป็นวิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาด้เทคโนโลยีสารนิเทศจำนวน 5 เล่ม และเนื้อหาด้เรื่องพื้นฐานและเรื่องทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ การวิจัยในวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ การจัดการและการบริหารงานห้องสมุด งานเทคนิค และทรัพยากรสารนิเทศจำนวน 1 เล่มเท่ากัน

ปีการศึกษา 2542 มีจำนวนวิทยานิพนธ์รวม 17 เล่ม โดยเป็นวิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาด้เทคโนโลยีสารนิเทศมากที่สุดจำนวน 6 เล่มรองลงมาได้แก่นเนื้อหาเรื่องพื้นฐานและเรื่องทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์จำนวน 3 เล่ม และน้อยที่สุดได้แก่งานเทคนิคและแหล่งสารนิเทศจำนวน 1 เล่มเท่ากัน

ปีการศึกษา 2543 มีจำนวนวิทยานิพนธ์รวม 8 เล่ม โดยเป็นวิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาการวิจัยในวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์จำนวน 3 เล่ม และเนื้อหาทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ งานเทคนิค งานบริการและกิจกรรม แหล่งสารนิเทศ และทรัพยากรสารนิเทศจำนวน 1 เล่มเท่ากัน

ปีการศึกษา 2544 มีจำนวนวิทยานิพนธ์รวม 8 เล่ม โดยเป็นวิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาการวิจัยในวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์จำนวน 3 เล่ม เนื้อหางานบริการและกิจกรรมจำนวน 2 เล่ม และการจัดการและการบริหารงานห้องสมุด งานเทคนิค และเทคโนโลยีสารนิเทศจำนวน 1 เล่มเท่ากัน

ปีการศึกษา 2545 มีจำนวนวิทยานิพนธ์รวม 19 เล่ม โดยเป็นวิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาการวิจัยในวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์มากที่สุดจำนวน 6 เล่ม รองลงมาได้แก่นเนื้อหางานบริการและกิจกรรมจำนวน 4 เล่มและน้อยที่สุดได้แก่นเนื้อหาการจัดการและ

การบริหารงานห้องสมุด งานเทคนิค และแหล่งสารสนเทศจำนวน 1 เล่มเท่ากัน (ดังรายละเอียด
ในตารางที่ 2)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 เนื้อหาวิชาของวิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจำแนกตามปีการศึกษา

เนื้อหาวิชาของวิทยานิพนธ์	ปีการศึกษา														รวม	
	2533	2534	2535	2536	2537	2538	2539	2540	2541	2542	2543	2544	2545	จำนวน	ร้อยละ	
	N = 6	N = 2	N = 17	N = 13	N = 16	N = 31	N = 18	N = 13	N = 10	N = 17	N = 8	N = 8	N = 19	N = 178	100.00	
เรื่องพื้นฐานและเรื่องทั่วไปที่ เกี่ยวข้องกับบรรณารักษศาสตร์ และสารนิเทศศาสตร์	1	-	2	-	2	3	2	-	1	3	1	-	2	17	9.55	
การวิจัยในวิชาบรรณารักษศาสตร์ และสารนิเทศศาสตร์	-	1	6	3	5	10	7	-	1	2	3	3	6	47	26.40	
การจัดองค์การและการบริหารงาน ห้องสมุด	-	-	1	-	1	1	1	1	1	2	-	1	1	10	5.63	
งานเทคนิค	2	-	3	1	3	1	3	1	1	1	1	1	1	19	10.67	
งานบริการและกิจกรรม	1	-	1	5	2	4	1	4	-	-	1	2	4	25	14.04	
ทรัพยากรสารนิเทศ	1	1	3	3	2	5	3	4	1	2	-	-	2	27	15.17	
แหล่งสารนิเทศ	-	-	-	-	-	3	1	2	-	1	1	-	1	9	5.06	
เทคโนโลยีสารนิเทศ	1	-	1	1	1	4	-	1	5	6	1	1	2	24	13.48	

ปริมาณการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์

จากการวิเคราะห์การอ้างอิงในวิทยานิพนธ์ สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ ทั้ง 178 เล่ม พบว่ามีการอ้างอิงเอกสารจำนวนทั้งสิ้น 9,763 ครั้ง เป็นการอ้างอิงเอกสารภาษาไทย 5,466 ครั้ง (ร้อยละ 55.99) และเป็นการอ้างอิงเอกสารภาษาอังกฤษ 4,297 ครั้ง (ร้อยละ 44.01) และจากการอ้างอิงเอกสารทั้งหมดดังกล่าวพบว่าเป็นการอ้างอิงวารสารจำนวน 2,785 ครั้ง (ร้อยละ 28.53) เป็นการอ้างอิงวารสารภาษาไทย 821 ครั้ง (ร้อยละ 29.48) และเป็นการอ้างอิงวารสารภาษาอังกฤษ 1,964 ครั้ง (ร้อยละ 70.52) โดยปีการศึกษาของวิทยานิพนธ์ที่มีปริมาณการอ้างอิงทั้งหมดและปริมาณการอ้างอิงวารสารมากที่สุดได้แก่ปีการศึกษา 2538 มีปริมาณการอ้างอิงทั้งหมดจำนวน 1,660 ครั้ง (ร้อยละ 17.00) และมีการอ้างอิงวารสารจำนวน 436 ครั้ง (ร้อยละ 15.66) รองลงมาได้แก่ปีการศึกษา 2535 มีปริมาณการอ้างอิงทั้งหมด 1,042 ครั้ง (ร้อยละ 10.67) และมีการอ้างอิงวารสารจำนวน 328 ครั้ง (ร้อยละ 11.78) ส่วนปีการศึกษาของวิทยานิพนธ์ที่มีปริมาณการอ้างอิงทั้งหมดและปริมาณการอ้างอิงวารสารน้อยที่สุดได้แก่ปีการศึกษา 2534 มีปริมาณการอ้างอิงทั้งหมด 161 ครั้ง (ร้อยละ 1.65) และมีการอ้างอิงวารสาร 53 ครั้ง (ร้อยละ 1.90) (ดังรายละเอียดในตารางที่ 3)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 ปริมาณการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์ สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์
และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปี การศึกษา	ปริมาณการอ้างอิงทั้งหมด				ปริมาณการอ้างอิงวารสาร			
	ภาษา ไทย	ภาษา อังกฤษ	รวม	ร้อยละ	ภาษา ไทย	ภาษา อังกฤษ	รวม	ร้อยละ
2533	141	252	393	4.03	25	170	195	7.00
2534	81	80	161	1.65	12	41	53	1.90
2535	506	536	1,042	10.67	86	242	328	11.78
2536	377	258	635	6.50	58	109	167	5.99
2537	549	452	1,001	10.25	60	237	297	10.66
2538	1,002	658	1,660	17.00	165	271	436	15.66
2539	627	327	954	9.77	79	112	191	6.86
2540	333	385	718	7.35	31	212	243	8.73
2541	267	286	553	5.67	51	108	159	5.71
2542	599	351	950	9.73	97	136	233	8.37
2543	253	180	433	4.44	40	68	108	3.88
2544	201	175	376	3.85	46	85	131	4.70
2545	530	357	887	9.09	71	173	244	8.76
รวม	5,466	4,297	9,763	100.00	821	1,964	2,785	100.00
ร้อยละ	55.99	44.01			29.48	70.52		

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 การอ้างอิงวารสารในวิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2533 – 2545

ข้อมูลในตอนที่ 2 เป็นการนำเสนอข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการอ้างอิงวารสารในวิทยานิพนธ์ สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2533 – 2545 ประกอบด้วยรายชื่อ ความถี่ เนื้อหาวิชา อายุ และภาษาของวารสารที่ได้รับการอ้างอิง

รายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างอิง

ในการศึกษารายชื่อวารสารภาษาไทยที่ได้รับการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์ พบว่า จากจำนวนการอ้างอิง 821 ครั้ง มาจากวารสารภาษาไทยจำนวน 242 ชื่อ โดยแต่ละชื่อได้รับการอ้างอิงตั้งแต่ 1 – 88 ครั้ง โดยวารสารที่ได้รับการอ้างอิงตั้งแต่ 5 ครั้งขึ้นไปมีจำนวน 29 ชื่อ และวารสารที่ได้รับการอ้างอิงตั้งแต่ 1 – 4 ครั้งขึ้นไป มีจำนวน 213 ชื่อ จำแนกเป็นวารสารที่มีปริมาณการอ้างอิง 4 ครั้ง จำนวน 9 ชื่อ ปริมาณการอ้างอิง 3 ครั้ง จำนวน 23 ชื่อ ปริมาณการอ้างอิง 2 ครั้ง จำนวน 49 ชื่อและปริมาณการอ้างอิง 1 ครั้ง จำนวน 132 ชื่อ สำหรับรายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่

วารสารห้องสมุด ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดจำนวน 88 ครั้ง (ร้อยละ 10.72)

วารสารบรรณารักษศาสตร์ ได้รับการอ้างอิงจำนวน 49 ครั้ง (ร้อยละ 5.97)

วารสารวิทยบริการ ได้รับการอ้างอิงจำนวน 40 ครั้ง (ร้อยละ 4.87)

วารสารบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มข. และราชกิจจานุเบกษา
ได้รับการอ้างอิงจำนวน 31 ครั้ง (ร้อยละ 3.78) เท่ากัน

วารสารชมรมนิสิตวิชาบรรณารักษศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ได้รับการอ้างอิงจำนวน 29 ครั้ง (ร้อยละ 3.53)

เมื่อพิจารณารายชื่อวารสารและปริมาณการอ้างอิง พบว่าปริมาณการอ้างอิงวารสาร จำนวนครั้งหนึ่ง 428 ครั้ง (ร้อยละ 52.13) มาจากวารสารจำนวน 19 ชื่อ จาก 242 ชื่อ ส่วนวารสารที่เหลือจำนวน 223 ชื่อ ได้รับการอ้างอิงเพียง 393 ครั้ง (ร้อยละ 47.86)

เมื่อพิจารณาจำนวนวิทยานิพนธ์ที่อ้างอิงวารสารแต่ละชื่อ พบว่าวารสารภาษาไทย 5 อันดับแรกที่มีจำนวนวิทยานิพนธ์อ้างอิงมากที่สุดได้แก่

วารสารห้องสมุด มีวิทยานิพนธ์ที่อ้างอิงจำนวน 53 เล่ม (ร้อยละ 32.72)

วารสารบรรณารักษศาสตร์ มีวิทยานิพนธ์อ้างอิงจำนวน 38 เล่ม (ร้อยละ 23.46)

วารสารวิทยบริการ มีวิทยานิพนธ์ที่อ้างอิงจำนวน 32 เล่ม (ร้อยละ 19.75)

วารสารชมรมนิสิตวิชาบรรณารักษศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มีวิทยานิพนธ์ที่อ้างอิงจำนวน 26 เล่ม (ร้อยละ 16.05)

ข่าวสารสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีวิทยานิพนธ์ที่อ้างอิงจำนวน 22 เล่ม (ร้อยละ 13.58) (ดังรายละเอียดในตารางที่ 4)

สำหรับรายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างอิงในตารางที่ 4 จะนำเสนอเฉพาะวารสารที่ได้รับการอ้างอิงตั้งแต่ 5 ครั้งขึ้นไป จำนวน 29 ชื่อเท่านั้น ส่วนรายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างอิงทั้งหมดปรากฏรายละเอียดในภาคผนวก ค

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 รายชื่อวารสารภาษาไทยที่ได้รับการอ้างอิง จำแนกตามความถี่ของการอ้างอิงและ
จำนวนวิทยานิพนธ์ที่อ้างอิง (ต่อ)

ลำดับ ที่	ความถี่ รายชื่อวารสารภาษาไทย	ปริมาณการอ้างอิง		จำนวนวิทยานิพนธ์*	
		จำนวน N = 821	ร้อยละ 100.00	จำนวน N = 162	ร้อยละ 100.00
1	วารสารห้องสมุด	88	10.72	53	32.72
2	วารสารบรรณารักษศาสตร์	49	5.97	38	23.46
3	วารสารวิทยบริการ (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)	40	4.87	32	19.75
4	บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มข.	31	3.78	21	12.96
5	ราชกิจจานุเบกษา	31	3.78	16	9.88
6	วารสารชมรมนิสิตวิชาบรรณารักษศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	29	3.53	26	16.05
7	วารสารโดมทัศน์	28	3.41	21	12.96
8	ข่าวสารสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยรามคำแหง	26	3.17	22	13.58
9	ข่าวสารห้องสมุดในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	13	1.58	12	7.41
10	อินเทอร์เน็ตแมกอะซีน (Internet Magazine)	13	1.58	6	3.70
11	จุดสารการท่องเที่ยว	11	1.35	2	1.23
12	คอมพิวเตอร์รีวิว	10	1.22	6	3.70
13	บรรณสาร สพบ.	10	1.22	6	3.70
14	ก้าวไกล	9	1.10	6	3.70
15	การเงินธนาคาร	8	0.97	2	1.23
16	คู่มือปริทัศน์	8	0.97	7	4.32
17	ช.บ.อ.สาร	8	0.97	6	3.70
18	แพทยสภาสาร	8	0.97	3	1.85
19	วารสารสำนักหอสมุดมหาวิทยาลัยเชียงใหม่	8	0.97	5	3.09
		(428)	(52.13)		
20	คลังสมอง	7	0.85	2	1.23
21	จุดสารไทยคดีศึกษา	7	0.85	3	1.85
22	วารสารครุศาสตร์	7	0.85	6	3.70

ตารางที่ 4 รายชื่อวารสารภาษาไทยที่ได้รับการอ้างอิง จำแนกตามความถี่ของการอ้างอิงและ
จำนวนวิทยานิพนธ์ที่อ้างอิง (ต่อ)

ลำดับ ที่	ความถี่ รายชื่อวารสารภาษาไทย	ปริมาณการอ้างอิง		จำนวนวิทยานิพนธ์*	
		จำนวน N = 821	ร้อยละ 100.00	จำนวน N = 162	ร้อยละ 100.00
23	จันทร์เกษม	6	0.73	5	3.09
24	สารศิริราช	6	0.73	4	2.47
25	คอมพิวเตอร์	5	0.61	4	2.47
26	ถนนหนังสือ	5	0.61	2	1.23
27	วารสารบรรณศาสตร์	5	0.61	2	1.23
28	วารสารมิตรครู	5	0.61	2	1.23
29	วารสารสำนักวิทยบริการ	5	0.61	4	2.47

* วิเคราะห์ได้มากกว่า 1 คำตอบ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ในการศึกษารายชื่อวารสารภาษาอังกฤษที่ได้รับการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์พบว่า จากการอ้างอิงวารสารภาษาอังกฤษจำนวน 1,964 ครั้ง มาจากวารสารภาษาอังกฤษจำนวน 361 รายชื่อ โดยวารสารแต่ละชื่อได้รับการอ้างอิงตั้งแต่ 1 – 134 ครั้ง โดยวารสารที่ได้รับการอ้างอิงตั้งแต่ 5 ครั้งขึ้นไป มีจำนวน 76 ชื่อ ส่วนวารสารที่ได้รับการอ้างอิงตั้งแต่ 1 – 4 ครั้ง มี 285 ชื่อ จำแนกเป็นวารสารที่มีปริมาณการอ้างอิง 4 ครั้ง จำนวน 12 ชื่อ วารสารที่มีปริมาณการอ้างอิง 3 ครั้ง จำนวน 18 ชื่อ วารสารที่มีปริมาณการอ้างอิง 2 ครั้ง จำนวน 49 ชื่อ และวารสารที่มีปริมาณการอ้างอิง 1 ครั้ง จำนวน 206 ชื่อ สำหรับวารสารที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่

College & Research Libraries ได้รับการอ้างอิงทั้งสิ้น 134 ครั้ง (ร้อยละ 6.82)

Dissertation Abstracts International ได้รับการอ้างอิงทั้งสิ้น 88 ครั้ง (ร้อยละ 4.48)

Library Trends ได้รับการอ้างอิงทั้งสิ้น 78 ครั้ง (ร้อยละ 3.97)

Serials Librarian ได้รับการอ้างอิงทั้งสิ้น 74 ครั้ง (ร้อยละ 3.77)

Library Journal ได้รับการอ้างอิงทั้งสิ้น 73 ครั้ง (ร้อยละ 3.72)

เมื่อพิจารณารายชื่อวารสารและปริมาณการอ้างอิงพบว่า ปริมาณการอ้างอิงวารสารจำนวนครั้งหนึ่งคือ 1,020 ครั้ง (ร้อยละ 51.93) จากการอ้างอิงทั้งหมด 1,964 ครั้ง มาจากวารสารจำนวน 20 ชื่อ และวารสารที่เหลือจำนวน 341 ชื่อ ได้รับการอ้างอิงจำนวน 944 ครั้ง (ร้อยละ 48.07)

เมื่อพิจารณาถึงวิทยานิพนธ์ที่อ้างอิงวารสารแต่ละชื่อ พบว่าวิทยานิพนธ์จำนวนมากที่สุด 5 อันดับแรกอ้างอิงวารสารรายชื่อต่อไปนี้

College & Research Libraries มีวิทยานิพนธ์ที่อ้างอิงจำนวน 61 เล่ม (ร้อยละ 35.67)

Library Trends มีวิทยานิพนธ์ที่อ้างอิงจำนวน 46 เล่ม (ร้อยละ 26.90)

Special Libraries มีวิทยานิพนธ์ที่อ้างอิงจำนวน 45 เล่ม (ร้อยละ 26.32)

Dissertation Abstracts International, Library Journal และ Journal of the American Society for Information Science มีวิทยานิพนธ์ที่อ้างอิงจำนวน 37 เล่ม (ร้อยละ 21.64) เท่ากัน

Journal of Documentation มีวิทยานิพนธ์ที่อ้างอิงจำนวน 29 เล่ม (ร้อยละ 16.96) (ดังรายละเอียดในตารางที่ 5)

สำหรับรายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างอิงในตารางที่ 5 นำเสนอเฉพาะวารสารที่มีปริมาณการอ้างอิง ตั้งแต่ 5 ครั้งขึ้นไป จำนวน 76 ชื่อเท่านั้น ส่วนรายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างอิงทั้งหมด 361 ชื่อ ปรากฏรายละเอียดในภาคผนวก ง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 รายชื่อวารสารภาษาอังกฤษที่ได้รับการอ้างอิง จำแนกตามความถี่ของการอ้างอิงและจำนวนวิทยานิพนธ์ที่อ้างอิง (ต่อ)

ลำดับ ที่	ความถี่ รายชื่อวารสารภาษาอังกฤษ	ปริมาณการอ้างอิง		จำนวนวิทยานิพนธ์*	
		จำนวน N = 1,964	ร้อยละ 100.00	จำนวน N = 171	ร้อยละ 100.00
1	College & Research Libraries	134	6.82	61	35.67
2	Dissertation Abstracts International	88	4.48	37	21.64
3	Library Trends	78	3.97	46	26.90
4	Serials Librarian	74	3.77	18	10.53
5	Library Journal	73	3.72	37	21.64
6	Special Libraries	60	3.05	45	26.32
7	Journal of the American Society for Information Science	56	2.85	37	21.64
8	Bulletin of the Medical Library Association	50	2.55	19	11.11
9	RQ	49	2.49	24	14.04
10	Journal of Academic Librarianship	48	2.44	27	15.79
11	Journal of Documentation	47	2.39	29	16.96
12	Library Quarterly	37	1.89	19	11.11
13	Aslib Proceedings	35	1.79	22	12.87
14	Serials Review	35	1.79	12	7.02
15	Library Resources & Technical Services	33	1.68	19	11.11
16	Canadian Library Journal	26	1.32	19	11.11
17	Reference Librarians	26	1.32	9	5.26
18	Indexer	25	1.27	6	3.51
19	Information Technology & Libraries	23	1.17	14	8.19
20	Library Acquisitions: Practice & Theory	23	1.17	13	7.60
		(1,020)	(51.93)		
21	Information Processing & Management	20	1.02	9	5.26
22	College & Research Libraries News	19	0.97	13	7.60

ตารางที่ 5 รายชื่อวารสารภาษาอังกฤษที่ได้รับการอ้างอิง จำแนกตามความถี่ของการอ้างอิงและจำนวนวิทยานิพนธ์ที่อ้างอิง (ต่อ)

ลำดับ ที่	ความถี่ รายชื่อวารสารภาษาอังกฤษ	ปริมาณการอ้างอิง		จำนวนวิทยานิพนธ์*	
		จำนวน N = 1,964	ร้อยละ 100.00	จำนวน N = 171	ร้อยละ 100.00
23	Computers in Libraries	19	0.97	11	6.43
24	Online	18	0.92	10	5.85
25	Wilson Library Bulletin	17	0.87	12	7.02
26	The Electronic Library	16	0.82	9	5.26
27	Journal of Librarianship	15	0.77	13	7.60
28	American Libraries	14	0.71	12	7.02
29	Journal of the American Society for Information Science and Technology (JASIST)	14	0.71	5	2.34
30	Library Review	14	0.71	11	6.43
31	Australian Academic and Research Libraries	13	0.66	8	4.68
32	Collection Management	13	0.66	8	4.68
33	Library and Information Science Abstract	13	0.66	2	1.17
34	School Library Media Quarterly	13	0.66	5	2.92
35	IAALD Quarterly Bulletin	11	0.56	6	3.51
36	Journal of Information Science	11	0.56	9	5.26
37	Government Publications Review	10	0.51	3	1.75
38	Herald of Library Science	10	0.51	10	5.85
39	International Library Review	10	0.51	7	4.09
40	Internet Reference Services Quarterly	10	0.51	6	3.51
41	Library Administration and Management	10	0.51	8	4.68
42	Library Association Record	10	0.51	6	3.51
43	Library Management	10	0.51	8	4.68
44	The American Archivist	10	0.51	4	2.34

ตารางที่ 5 รายชื่อวารสารภาษาอังกฤษที่ได้รับการอ้างอิง จำแนกตามความถี่ของการอ้างอิงและจำนวนวิทยานิพนธ์ที่อ้างอิง (ต่อ)

ลำดับ ที่	รายชื่อวารสารภาษาอังกฤษ	ความถี่		จำนวนวิทยานิพนธ์*	
		ปริมาณการอ้างอิง จำนวน N = 1,964	ร้อยละ 100.00	จำนวน N = 171	ร้อยละ 100.00
45	Asian Libraries	9	0.46	8	4.68
46	Database	9	0.46	8	4.68
47	Library Hi-Tech	9	0.46	6	3.51
48	Libri	9	0.46	8	4.68
49	Science & Technology Libraries	9	0.46	7	4.09
50	Library & Information Science Research	8	0.42	7	4.09
51	Online Review	8	0.42	6	3.51
52	The Austrarian Library Journal	8	0.42	8	4.68
53	Bulletin of the American Society for Information Science	7	0.36	4	2.34
54	Educational Technology	7	0.36	2	1.17
55	Journal of Medical Education	7	0.36	2	1.17
56	Journalism Quarterly	7	0.36	7	4.09
57	LASIE	7	0.36	6	3.51
58	Library Technology Reports	7	0.36	7	4.09
59	Microcomputer for Information Management	7	0.36	4	2.34
60	Public Libraries	7	0.36	5	2.92
61	Reference Services Review	7	0.36	5	2.92
62	Science	7	0.36	3	1.75
63	American Documentation	6	0.31	5	2.92
64	Art Libraries Journal	6	0.31	3	1.75
65	Education Libraries Bulletin	6	0.31	6	3.51
66	Educational and Psychological Measurement	6	0.31	6	3.51

ตารางที่ 5 รายชื่อวารสารภาษาอังกฤษที่ได้รับการอ้างอิง จำแนกตามความถี่ของการอ้างอิงและจำนวนวิทยานิพนธ์ที่อ้างอิง (ต่อ)

ลำดับ ที่	รายชื่อวารสารภาษาอังกฤษ	ความถี่		จำนวนวิทยานิพนธ์*	
		ปริมาณการอ้างอิง	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
		N = 1,964	100.00	N = 171	100.00
67	IFLA Journal	6	0.31	6	3.51
68	Journal of Education for Librarianship	6	0.31	5	2.92
69	Law Library Journal	6	0.31	3	1.75
70	Program	6	0.31	6	3.51
71	Reference & User Services Quarterly	6	0.31	5	2.92
72	Advance in Librarianship	5	0.25	5	2.92
73	Cataloging & Classification Quarterly	5	0.25	4	2.34
74	Information Today	5	0.25	3	1.75
75	Journal of Library Administration	5	0.25	1	0.58
76	New Library World	5	0.25	5	2.92

* วิเคราะห์ได้มากกว่า 1 คำตอบ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เนื้อหาวิชาของวารสารที่ได้รับการอ้างอิง

ในการศึกษาเนื้อหาวิชาของวารสารที่ได้รับการอ้างอิง ได้แบ่งเนื้อหาวิชาของวารสารออกเป็น 2 หมวดหมู่ใหญ่ คือ เนื้อหาวิชาทางด้านบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ และเนื้อหาวิชาอื่น ๆ ซึ่งผลปรากฏว่าวารสารที่มีเนื้อหาวิชาทางด้านบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ได้รับการอ้างอิงถึงจำนวน 2,243 ครั้ง (ร้อยละ 80.54) ส่วนเนื้อหาวิชาอื่นๆ ได้รับการอ้างอิงถึงจำนวน 542 ครั้ง (ร้อยละ 19.46)

เมื่อพิจารณาเนื้อหาวิชาทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์พบว่า เนื้อหาวิชางานบริการและกิจกรรมได้รับการอ้างอิงถึงมากที่สุดจำนวน 392 ครั้ง (ร้อยละ 14.08) รองลงมาได้แก่ทรัพยากรสารนิเทศ ได้รับการอ้างอิงถึงจำนวน 389 ครั้ง (ร้อยละ 13.97) และจำนวนน้อยที่สุดได้แก่แหล่งสารนิเทศ ได้รับการอ้างอิงถึงจำนวน 150 ครั้ง (ร้อยละ 5.39)

สำหรับเนื้อหาวิชาอื่นๆ ที่ได้รับการอ้างอิงถึงในวิทยานิพนธ์จำนวนมากที่สุดได้แก่เนื้อหาวิชาสังคมศาสตร์ได้รับการอ้างอิงถึงจำนวน 331 ครั้ง (ร้อยละ 11.89) รองลงมาได้แก่วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้รับการอ้างอิงถึงจำนวน 192 ครั้ง (ร้อยละ 6.89) และจำนวนน้อยที่สุดได้แก่มนุษยศาสตร์ได้รับการอ้างอิงถึงจำนวน 19 ครั้ง (ร้อยละ 0.68)

ในการศึกษาจำนวนวิทยานิพนธ์ที่อ้างอิงวารสารในกลุ่มเนื้อหาวิชาต่างๆพบว่า วิทยานิพนธ์ทั้ง 178 เล่ม (ร้อยละ 100.00) อ้างถึงวารสารที่มีเนื้อหาวิชาทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ และวิทยานิพนธ์จำนวน 160 เล่ม (ร้อยละ 89.89) อ้างถึงวารสารเนื้อหาวิชาอื่นๆ

เมื่อพิจารณาเนื้อหาวิชาทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์พบว่า เนื้อหาวิชางานบริการและกิจกรรมมีจำนวนวิทยานิพนธ์อ้างอิงถึงมากที่สุดจำนวน 117 เล่ม (ร้อยละ 65.73) รองลงมาได้แก่ทรัพยากรสารนิเทศและการวิจัยในวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มีวิทยานิพนธ์อ้างอิงถึงจำนวน 111 (ร้อยละ 62.36) เท่ากัน ส่วนเนื้อหาวิชาการจัดองค์การและการบริหารงานห้องสมุดมีวิทยานิพนธ์อ้างอิงถึงน้อยที่สุด จำนวน 71 เล่ม (ร้อยละ 39.89)

สำหรับเนื้อหาวิชาอื่นๆ พบว่าวิทยานิพนธ์อ้างอิงถึงเนื้อหาวิชาสังคมศาสตร์มากที่สุดจำนวน 108 เล่ม (ร้อยละ 60.67) รองลงมาได้แก่วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีวิทยานิพนธ์อ้างอิงถึงจำนวน 44 เล่ม (ร้อยละ 24.73) และเนื้อหาวิชามนุษยศาสตร์มีวิทยานิพนธ์อ้างอิงถึงน้อยที่สุดจำนวน 8 เล่ม (ร้อยละ 4.49) (ดังรายละเอียดในตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 เนื้อหาของวารสารที่ได้รับการอ้างอิง จำแนกตามความถี่ของปริมาณการอ้างอิง
และจำนวนวิทยานิพนธ์ที่อ้างอิง

เนื้อหาวิชาของวารสาร	ความถี่	ปริมาณการอ้างอิง		จำนวนวิทยานิพนธ์*	
		จำนวน N = 2,785	ร้อยละ 100.00	จำนวน N = 178	ร้อยละ 100.00
เนื้อหาทางบรรณารักษศาสตร์ และสารนิเทศศาสตร์		2,243	80.54	178	100.00
เรื่องพื้นฐานและเรื่องทั่วไปที่ เกี่ยวข้องกับบรรณารักษศาสตร์ และสารนิเทศศาสตร์		214	7.68	79	44.38
การวิจัยในวิชาบรรณารักษศาสตร์ และสารนิเทศศาสตร์		349	12.53	111	62.36
การจัดองค์การและการบริหารงาน ห้องสมุด		197	7.07	71	39.89
งานเทคนิค		258	9.26	84	47.19
งานบริการและกิจกรรม		392	14.08	117	65.73
ทรัพยากรสารนิเทศ		389	13.97	111	62.36
แหล่งสารนิเทศ		150	5.39	76	42.70
เทคโนโลยีสารนิเทศ		294	10.56	89	50.00
เนื้อหาวิชาอื่น ๆ		542	19.46	160	89.89
มนุษยศาสตร์		19	0.68	8	4.49
สังคมศาสตร์		331	11.89	108	60.67
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		192	6.89	44	24.73

* วิเคราะห์ได้มากกว่า 1 คำตอบ

ในการศึกษาเนื้อหาวิชาย่อยของวารสารที่ได้รับการอ้างอิง กลุ่มเนื้อหาวิชาเรื่อง พื้นฐานและเรื่องทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ พบว่าจากปริมาณ การอ้างอิงเนื้อหาในกลุ่มนี้จำนวน 214 ครั้ง (ตารางที่ 6) เนื้อหาย่อยเกี่ยวกับบรรณารักษศาสตร์ได้รับการ อ้างอิงมากที่สุดจำนวน 80 ครั้ง (ร้อยละ 37.38) รองลงมาได้แก่การศึกษาวิชาบรรณารักษศาสตร์ และสารนิเทศศาสตร์ได้รับการอ้างอิงจำนวน 38 ครั้ง (ร้อยละ 17.76) ส่วนเนื้อหาย่อยที่ได้รับการ อ้างอิงน้อยที่สุดได้แก่จรรยาบรรณในวิชาชีพ และเนื้อหาย่อยเกี่ยวกับกฎหมายห้องสมุดและ กฎหมายที่เกี่ยวกับงานสารนิเทศได้รับการอ้างอิงจำนวน 1 ครั้ง (ร้อยละ 0.47) เท่ากัน

เมื่อพิจารณาถึงจำนวนวิทยานิพนธ์ที่อ้างอิงวารสารในกลุ่มนี้พบว่า จากจำนวน วิทยานิพนธ์ที่อ้างอิงรวม 79 เล่ม เนื้อหาวิชาย่อยเกี่ยวกับบรรณารักษศาสตร์ได้รับการอ้างอิงใน วิทยานิพนธ์มากที่สุดจำนวน 17 เล่ม (ร้อยละ 21.52) รองลงมาได้แก่ การศึกษาวิชา บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์มีวิทยานิพนธ์อ้างอิงจำนวน 12 เล่ม (ร้อยละ 15.19) ส่วน เนื้อหาย่อยที่มีจำนวนวิทยานิพนธ์อ้างอิงน้อยที่สุด ได้แก่เนื้อหาย่อยเกี่ยวกับปรัชญาในวิชาชีพ จรรยาบรรณในวิชาชีพ ชมรม สมาคม และองค์กรทางวิชาชีพ รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวกับงาน ห้องสมุดและกฎหมายที่เกี่ยวกับงานสารนิเทศ มีวิทยานิพนธ์อ้างอิงจำนวน 1 เล่ม (ร้อยละ 1.27) เท่ากัน (ดังรายละเอียดในตารางที่ 7)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 เนื้อหาวิชาย่อยของวารสารกลุ่มเรื่องพื้นฐานและเรื่องทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับ
บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์

ความถี่	ปริมาณการอ้างอิง		จำนวนวิทยานิพนธ์*	
	จำนวน N = 214	ร้อยละ 100.00	จำนวน N = 79	ร้อยละ 100.00
เนื้อหาวิชาเรื่องพื้นฐาน และเรื่องทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับ บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์				
ภูมิหลังและประวัติ	10	4.67	9	11.39
ปรัชญาในวิชาชีพ	2	0.93	1	1.27
จรรยาบรรณในวิชาชีพ	1	0.47	1	1.27
ชมรม สมาคม และองค์กรทาง วิชาชีพ	12	5.61	1	1.27
การศึกษาวิชาบรรณารักษศาสตร์ และสารนิเทศศาสตร์	38	17.76	12	15.19
บรรณารักษ์	80	37.38	17	21.52
การผลิตหนังสือและสิ่งพิมพ์	19	8.89	10	12.66
การอ่านและวรรณกรรมสำหรับ ผู้อ่าน	26	12.15	7	8.85
กฎหมายห้องสมุดและกฎหมายที่ เกี่ยวกับงานสารนิเทศ	1	0.47	1	1.27
สารนิเทศกับสังคม	15	7.01	10	12.66
นโยบายสารนิเทศ	6	2.80	6	7.59
เศรษฐกิจสารนิเทศ	2	0.93	2	2.53
การจัดการสารนิเทศและความรู้ อื่น ๆ	2 -	0.93 -	2 -	2.53 -

* วิเคราะห์ได้มากกว่า 1 คำตอบ

ในการศึกษาเนื้อหาวิชาย่อยของวารสารที่ได้รับการอ้างอิงในกลุ่มเนื้อหาการวิจัยในวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ พบว่าจากเนื้อหาวิชาในกลุ่มนี้ที่ได้รับการอ้างอิงจำนวน 349 ครั้ง (ตารางที่ 6) โดยเนื้อหาย่อยเกี่ยวกับการศึกษาความต้องการและการแสวงหาสารนิเทศได้รับการอ้างอิงมากที่สุดจำนวน 166 ครั้ง (ร้อยละ 47.56) รองลงมาได้แก่ผู้ใช้และการใช้สารนิเทศได้รับการอ้างอิงจำนวน 105 ครั้ง (ร้อยละ 30.09) ส่วนเนื้อหาย่อยเกี่ยวกับแนวโน้มการวิจัยได้รับการอ้างอิงน้อยที่สุดจำนวน 1 ครั้ง (ร้อยละ 0.29)

เมื่อพิจารณาถึงจำนวนวิทยานิพนธ์ที่อ้างอิงวารสารในกลุ่มนี้พบว่า จากจำนวนวิทยานิพนธ์ที่อ้างอิงรวม 111 เล่ม เนื้อหาวิชาย่อยเกี่ยวกับผู้ใช้และการใช้สารนิเทศได้รับการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์มากที่สุดจำนวน 52 เล่ม (ร้อยละ 46.85) รองลงมาได้แก่ การศึกษาความต้องการและการแสวงหาสารนิเทศ มีวิทยานิพนธ์อ้างอิงจำนวน 43 เล่ม (ร้อยละ 38.74) ส่วนวิทยานิพนธ์อ้างอิงวารสารที่มีเนื้อหาย่อยเกี่ยวกับแนวโน้มการวิจัยน้อยที่สุดจำนวน 1 เล่ม (ร้อยละ 0.90) (ดังรายละเอียดในตารางที่ 8)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 เนื้อหาวิชาย่อยของวารสารกลุ่มการวิจัยในวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์

ความถี่	ปริมาณการอ้างอิง		จำนวนวิทยานิพนธ์*	
	จำนวน N = 349	ร้อยละ 100.00	จำนวน 111	ร้อยละ 100.00
เนื้อหาวิชาการวิจัย ในวิชาบรรณารักษศาสตร์ และสารนิเทศศาสตร์				
การวิจัยในวิชาบรรณารักษศาสตร์ และสารนิเทศศาสตร์	3	0.86	3	2.70
ทฤษฎีการวิจัย	-	-	-	-
ระเบียบวิธีวิจัย	-	-	-	-
แนวโน้มการวิจัย	1	0.29	1	0.90
การวิเคราะห์เนื้อหา	3	0.86	3	2.70
การวิเคราะห์การอ้างอิง	71	20.34	9	8.11
ผู้ใช้และการใช้สารนิเทศ	105	30.09	52	46.85
การศึกษาความต้องการและ การแสวงหาสารนิเทศ	166	47.56	43	38.74
อื่น ๆ	-	-	-	-

* วิเคราะห์ได้มากกว่า 1 คำตอบ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ในการศึกษาเนื้อหาวิชาย่อยของวารสารที่ได้รับการอ้างอิงในกลุ่มเนื้อหาการจัด
องค์การและการบริหารงานห้องสมุด พบว่าจากเนื้อหาวารสารในกลุ่มนี้ที่ได้รับการอ้างอิงรวม
197 ครั้ง (ตารางที่ 6) เนื้อหาย่อยที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดได้แก่บุคลากรและการบริหารงาน
บุคคลได้รับการอ้างอิงจำนวน 36 ครั้ง (ร้อยละ 18.27) รองลงมาได้แก่การใช้บริการสารสนเทศจาก
แหล่งภายนอกได้รับการอ้างอิงจำนวน 29 ครั้ง (ร้อยละ 14.72) ส่วนเนื้อหาย่อยที่ได้รับการอ้างอิง
น้อยที่สุดได้แก่งบประมาณได้รับการอ้างอิงจำนวน 2 ครั้ง (ร้อยละ 1.02)

เมื่อพิจารณาถึงจำนวนวิทยานิพนธ์ที่อ้างอิงวารสารในกลุ่มนี้พบว่า จากจำนวน
วิทยานิพนธ์ที่อ้างอิงจำนวน 71 เล่ม เนื้อหาย่อยที่มีวิทยานิพนธ์อ้างอิงมากที่สุดได้แก่บุคลากร
และการบริหารบุคคลมีวิทยานิพนธ์อ้างอิงจำนวน 11 เล่ม (ร้อยละ 15.49) รองลงมาได้แก่การ
บริหารงานห้องสมุดได้รับการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์จำนวน 10 เล่ม (ร้อยละ 14.08) ส่วนเนื้อหา
ย่อยที่มีจำนวนวิทยานิพนธ์อ้างอิงน้อยที่สุดจำนวน 2 เล่ม (ร้อยละ 2.82) เท่ากันได้แก่งบประมาณ
และการสื่อสาร (ดังรายละเอียดในตารางที่ 9)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 เนื้อหาวิชาย่อยของวารสารกลุ่มการจัดองค์การและการบริหารงานห้องสมุด

เนื้อหาวิชาการ จัดองค์การและการบริหาร งานห้องสมุด	ปริมาณการอ้างอิง		จำนวนวิทยานิพนธ์*	
	จำนวน N = 197	ร้อยละ 100.00	จำนวน 71	ร้อยละ 100.00
การบริหารงานห้องสมุด	13	6.60	10	14.08
ทฤษฎีการบริหาร	-	-	-	-
การจัดองค์การและโครงสร้างการ บริหารงานห้องสมุด	16	8.12	7	9.86
การกำหนดนโยบายและวางแผน	18	9.14	6	8.45
ผู้บริหาร	15	7.61	6	8.45
บุคลากรและการบริหารงาน บุคคล	36	18.27	11	15.49
งบประมาณ	2	1.02	2	2.82
การบริหารอาคารสถานที่และ วัสดุอุปกรณ์	-	-	-	-
การสื่อสาร	12	6.09	2	2.82
การประชาสัมพันธ์และการตลาด	18	9.14	7	9.86
มาตรฐานห้องสมุด	24	12.18	7	9.86
ความร่วมมือระหว่างห้องสมุด	8	4.06	5	7.05
ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ	6	3.05	4	5.63
การใช้บริการสารสนเทศจากแหล่ง ภายนอก	29	14.72	4	5.63
อื่น ๆ	-	-	-	-

* วิเคราะห์ได้มากกว่า 1 คำตอบ

ในการศึกษาเนื้อหาวิชาย่อยของวารสารที่ได้รับการอ้างอิงถึงกลุ่มเนื้อหาด้านงานเทคนิค พบว่าจำนวนเนื้อหาวารสารในกลุ่มนี้ที่ได้รับการอ้างอิงถึงจำนวน 258 ครั้ง (ตารางที่ 6) โดยเนื้อหาวิชาย่อยเกี่ยวกับการคัดเลือกและการจัดหาได้รับการอ้างอิงถึงมากที่สุดจำนวน 62 ครั้ง (ร้อยละ 24.03) รองลงมาได้แก่การทำรายการได้รับการอ้างอิงถึงจำนวน 43 ครั้ง (ร้อยละ 16.67) ส่วนเนื้อหาวิชาที่ได้รับการอ้างอิงถึงน้อยที่สุดได้แก่การประเมินทรัพยากรสารสนเทศ ได้รับการอ้างอิงถึงจำนวน 2 ครั้ง (ร้อยละ 0.78)

เมื่อพิจารณาจำนวนวิทยานิพนธ์ที่อ้างอิงเนื้อหาวิชาย่อยของวารสารพบว่า จากวิทยานิพนธ์ที่อ้างอิงเนื้อหาวิชาในกลุ่มนี้รวม 84 เล่ม เนื้อหาย่อยด้านการคัดเลือกและการจัดหาได้รับการอ้างอิงถึงในวิทยานิพนธ์มากที่สุด จำนวน 19 เล่ม (ร้อยละ 22.62) รองลงมาได้แก่การทำรายการมีวิทยานิพนธ์ที่อ้างอิงถึงจำนวน 15 เล่ม (ร้อยละ 17.86) ส่วนเนื้อหาย่อยที่มีวิทยานิพนธ์ อ้างอิงถึงน้อยที่สุดได้แก่การประเมินทรัพยากรสารสนเทศ มีวิทยานิพนธ์อ้างอิงถึงจำนวน 2 เล่ม (ร้อยละ 2.38) (ดังรายละเอียดในตารางที่ 10)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 เนื้อหาวิชาย่อยของวารสารกลุ่มงานเทคนิค

เนื้อหาวิชางานเทคนิค	ปริมาณการอ้างอิง		จำนวนวิทยานิพนธ์*	
	จำนวน N = 258	ร้อยละ 100.00	จำนวน 84	ร้อยละ 100.00
งานเทคนิคในห้องสมุด	3	1.16	3	3.57
การพัฒนาทรัพยากรสารนิเทศ	5	1.94	5	5.95
การคัดเลือกและจัดหา	62	24.03	19	22.62
การประเมินทรัพยากรสารนิเทศ	2	0.78	2	2.38
การบำรุงรักษาและอนุรักษ์ ทรัพยากรห้องสมุด	33	12.79	3	3.57
การคัดออก	29	11.24	4	4.76
การจัดหมวดหมู่ทรัพยากร สารนิเทศ	15	5.81	7	8.34
การทำรายการ	43	16.67	15	17.86
การวิเคราะห์เรื่อง	19	7.36	9	10.71
การทำดัชนีและสาระสังเขป	41	15.89	12	14.29
การควบคุมและรายงาน บรรณานุกรม	6	2.33	5	5.95
อื่น ๆ	-	-	-	-

* วิเคราะห์ได้มากกว่า 1 คำตอบ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ในการศึกษาเนื้อหาวิชาย่อยของวารสารที่ได้รับการอ้างอิงถึงกลุ่มเนื้อหาวิชาด้านงานบริการและกิจกรรม พบว่าจากเนื้อหาวิชาของวารสารในกลุ่มนี้ที่ได้รับการอ้างอิงถึงรวม 392 ครั้ง (ตารางที่ 6) เนื้อหาวิชาย่อยเกี่ยวกับบริการสืบค้นสารนิเทศได้รับการอ้างอิงถึงมากที่สุดจำนวน 120 ครั้ง (ร้อยละ 30.61) รองลงมาได้แก่บริการตอบคำถามและช่วยค้นคว้าได้รับการอ้างอิงถึงจำนวน 70 ครั้ง (ร้อยละ 17.86) ส่วนเนื้อหาวิชาย่อยที่ได้รับการอ้างอิงถึงน้อยที่สุด ได้รับการอ้างอิงถึงจำนวน 1 ครั้ง (ร้อยละ 0.25) เท่ากัน ได้แก่เนื้อหาวิชาบริการยืม – คืน และบริการรวบรวมบรรณานุกรม

เมื่อพิจารณาจำนวนวิทยานิพนธ์ที่อ้างอิงถึงเนื้อหาวิชาย่อยของวารสารในกลุ่มนี้ พบว่าจากวิทยานิพนธ์ที่อ้างอิงถึงจำนวน 117 เล่ม เนื้อหาวิชาที่มีวิทยานิพนธ์อ้างอิงถึงมากที่สุดได้แก่การจัดบริการสารนิเทศในห้องสมุด ได้รับการอ้างอิงถึงในวิทยานิพนธ์จำนวน 39 เล่ม (ร้อยละ 33.33) รองลงมาได้แก่บริการสืบค้นสารนิเทศ ได้รับการอ้างอิงถึงในวิทยานิพนธ์จำนวน 27 เล่ม (ร้อยละ 23.08) ส่วนเนื้อหาวิชาย่อยที่มีวิทยานิพนธ์อ้างอิงถึงน้อยที่สุดมี 6 เนื้อหา ได้แก่บริการยืม – คืน บริการรวบรวมบรรณานุกรม บริการยืมระหว่างห้องสมุด บริการจัดส่งเอกสาร การให้บริการสารนิเทศพิเศษแก่บุคคลเฉพาะกลุ่ม และการจัดนิทรรศการในห้องสมุด มีวิทยานิพนธ์อ้างอิงถึงจำนวน 1 เล่ม (ร้อยละ 0.85) เท่ากัน (ดังรายละเอียดในตารางที่ 11)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 เนื้อหาวิชาย่อยของวารสารกลุ่มงานบริการและกิจกรรม

ความถี่	ปริมาณการอ้างอิง		จำนวนวิทยานิพนธ์*	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เนื้อหาวิชางานบริการและกิจกรรม	392	100.00	117	100.00
การจัดบริการสารสนเทศในห้องสมุด	55	14.03	39	33.33
บริการยืม - คืน	1	0.25	1	0.85
บริการตอบคำถามและช่วยค้นคว้า	70	17.86	18	15.38
บริการถ่ายสำเนาสิ่งพิมพ์	-	-	-	-
บริการคู่มือการใช้ห้องสมุด	-	-	-	-
บริการบรรณนิวารสารและ สารระสังเขป	18	4.59	7	5.99
บริการรวบรวมบรรณานุกรม	1	0.25	1	0.85
บริการข่าวสารทันสมัย	11	2.81	4	3.42
บริการเลือกสรรสารสนเทศ เพื่อเผยแพร่เฉพาะบุคคล	7	1.79	4	3.42
บริการสอนการใช้ห้องสมุด	31	7.91	6	5.14
บริการหนังสือจอง	-	-	-	-
บริการยืมระหว่างห้องสมุด	2	0.51	1	0.85
บริการสืบค้นสารสนเทศ	120	30.61	27	23.08
บริการจัดส่งเอกสาร	23	5.87	1	0.85
บริการสารสนเทศเชิงพาณิชย์	48	12.24	6	5.14
การให้บริการสารสนเทศพิเศษ แก่บุคคลเฉพาะกลุ่ม	3	0.77	1	0.85
การจัดนิทรรศการในห้องสมุด	2	0.51	1	0.85
การจัดกิจกรรมห้องสมุด	-	-	-	-
อื่น ๆ	-	-	-	-

* วิเคราะห์ได้มากกว่า 1 คำตอบ

ในการศึกษาเนื้อหาวิชาย่อยของวารสารที่ได้รับการอ้างอิงในกลุ่มเนื้อหา
ทรัพยากรสารสนเทศ พบว่าเนื้อหาจากในกลุ่มนี้ที่ได้รับการอ้างอิงจำนวน 389 ครั้ง (ตารางที่ 6)
โดยเนื้อหาย่อยเกี่ยวกับวารสารและสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องได้รับการอ้างอิงมากที่สุดจำนวน 137 ครั้ง
(ร้อยละ 35.22) รองลงมาได้แก่สื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้รับการอ้างอิงจำนวน 85 ครั้ง (ร้อยละ
21.85) และน้อยที่สุดได้แก่วิทยานิพนธ์ ได้รับการอ้างอิงจำนวน 4 ครั้ง (ร้อยละ 1.03)

เมื่อพิจารณาจำนวนวิทยานิพนธ์ที่อ้างอิงวารสารในกลุ่มนี้พบว่าจากจำนวน
วิทยานิพนธ์ที่อ้างอิงจำนวน 111 เล่ม เนื้อหาเกี่ยวกับวารสารและสิ่งพิมพ์ต่อเนื่อง ได้รับการ
อ้างอิงในวิทยานิพนธ์มากที่สุดจำนวน 28 เล่ม (ร้อยละ 25.23) รองลงมาได้แก่ เนื้อหาเกี่ยวกับ
สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และทรัพยากรสารสนเทศจำแนกตามสาขาวิชา มีวิทยานิพนธ์อ้างอิงเท่ากันจำนวน
16 เล่ม (ร้อยละ 14.41) ในขณะที่วิทยานิพนธ์อ้างอิงวารสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์
และหนังสือหายากน้อยที่สุดจำนวน 1 เล่ม (ร้อยละ 0.90) เท่ากัน (ดังรายละเอียดในตารางที่ 12)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 เนื้อหาวิชาย่อยของวารสารกลุ่มทรัพยากรสารสนเทศ

ความถี่ เนื้อหาวิชาทรัพยากรสารสนเทศ	ปริมาณการอ้างอิง		จำนวนวิทยานิพนธ์*	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	389	100.00	111	100.00
ทรัพยากรสารสนเทศในห้องสมุด	17	4.37	11	9.91
หนังสือทั่วไป	10	2.57	8	7.22
หนังสืออ้างอิง	7	1.80	3	2.70
วิทยานิพนธ์	4	1.03	1	0.90
วารสารและสิ่งพิมพ์ต่อเนื่อง	137	35.22	28	25.23
สิ่งพิมพ์รัฐบาล	17	4.37	3	2.70
จุลสารและกฤตภาค	6	1.54	3	2.70
เอกสารจดหมายเหตุ	15	3.86	5	4.50
หนังสือหายาก	8	2.06	1	0.90
สิทธิบัตรและเอกสารมาตรฐาน	9	2.31	2	1.80
สื่อโสตทัศนวัสดุ	24	6.17	4	3.60
วัสดุย่อส่วน	7	1.80	2	1.80
สื่ออิเล็กทรอนิกส์	85	21.85	16	14.41
ทรัพยากรสารสนเทศพิเศษ	19	4.88	8	7.22
ทรัพยากรสารสนเทศจำแนกตามสาขาวิชา	24	6.17	16	14.41
มนุษยศาสตร์	1	0.26	1	0.90
สังคมศาสตร์	4	1.03	4	3.60
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	19	4.88	11	9.91
อื่น ๆ	-	-	-	-

* วิเคราะห์ได้มากกว่า 1 คำตอบ

ในการศึกษาเนื้อหาวิชาย่อยของวารสารที่ได้รับการอ้างอิงในกลุ่มเนื้อหาวิชาทางด้านแหล่งสารนิเทศ พบว่าจากเนื้อหาวิชาของวารสารในกลุ่มนี้ที่ได้รับการอ้างอิงจำนวน 150 ครั้ง (ตารางที่ 6) โดยเนื้อหาวิชาย่อยเกี่ยวกับห้องสมุดเฉพาะศูนย์เอกสารและศูนย์สารนิเทศได้รับการอ้างอิงมากที่สุดจำนวน 43 ครั้ง (ร้อยละ 28.67) รองลงมาได้แก่ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาได้รับการอ้างอิงจำนวน 29 ครั้ง (ร้อยละ 19.33) ส่วนเนื้อหาวิชาเกี่ยวกับหอสมุดแห่งชาติและศูนย์สารนิเทศแห่งชาติ ได้รับการอ้างอิงน้อยที่สุดจำนวน 1 ครั้ง (ร้อยละ 0.67)

เมื่อพิจารณาจำนวนวิทยานิพนธ์ที่อ้างอิงเนื้อหาวิชาย่อยของวารสารในกลุ่มนี้ พบว่าจากเนื้อหาวิชาของวารสารในกลุ่มนี้ที่มีวิทยานิพนธ์อ้างอิงจำนวน 76 เล่ม เนื้อหาวิชาเกี่ยวกับห้องสมุดเฉพาะศูนย์เอกสารและศูนย์สารนิเทศได้รับการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์มากที่สุดจำนวน 28 เล่ม (ร้อยละ 36.84) รองลงมาได้แก่ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาได้รับการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์จำนวน 19 เล่ม (ร้อยละ 25.00) ส่วนเนื้อหาวิชาที่มีวิทยานิพนธ์อ้างอิงน้อยที่สุดได้แก่เนื้อหาวิชาเกี่ยวกับหอสมุดแห่งชาติและศูนย์สารนิเทศแห่งชาติ และเนื้อหาวิชาเกี่ยวกับหอจดหมายเหตุแห่งชาติ ได้รับการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์จำนวน 1 เล่ม (ร้อยละ 1.32) เท่ากัน (ดังรายละเอียดในตารางที่ 13)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 เนื้อหาย่อยของวารสารกลุ่มแหล่งสารนิเทศ

เนื้อหาวิชาแหล่งสารนิเทศ	ปริมาณการอ้างอิง		จำนวนวิทยานิพนธ์*	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
แหล่งสารนิเทศประเภทต่าง ๆ	150	100.00	76	100.00
แหล่งบุคคล	19	12.67	12	15.79
หอสมุดแห่งชาติและศูนย์สารนิเทศ แห่งชาติ	-	-	-	-
หอสมุดแห่งชาติ	1	0.67	1	1.32
หอจดหมายเหตุแห่งชาติ	6	4.00	1	1.32
ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา	29	19.33	19	25.00
ห้องสมุดโรงเรียน	24	16.00	5	6.58
ห้องสมุดประชาชน	21	14.00	4	5.26
ห้องสมุดเฉพาะ ศูนย์เอกสารและ ศูนย์สารนิเทศ	43	28.67	28	36.84
ห้องสมุดเคลื่อนที่	-	-	-	-
ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน	-	-	-	-
ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์	7	4.66	6	7.89
อื่น ๆ	-	-	-	-

* วิเคราะห์ได้มากกว่า 1 คำตอบ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ในการศึกษาเนื้อหาวิชาย่อยของวารสารที่ได้รับการอ้างอิงในกลุ่มเนื้อหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่าจากเนื้อหาในกลุ่มนี้ที่ได้รับการอ้างอิงจำนวน 294 ครั้ง (ตารางที่ 6) เนื้อหาย่อยเกี่ยวกับระบบห้องสมุดอัตโนมัติได้รับการอ้างอิงมากที่สุดจำนวน 77 ครั้ง (ร้อยละ 26.19) รองลงมาได้แก่ฐานข้อมูลได้รับการอ้างอิงจำนวน 56 ครั้ง (ร้อยละ 19.05) และน้อยที่สุดได้แก่การสื่อสารและโทรคมนาคมได้รับการอ้างอิงจำนวน 1 ครั้ง (ร้อยละ 0.34)

เมื่อพิจารณาจำนวนวิทยานิพนธ์ที่อ้างอิงวารสารในกลุ่มนี้พบว่า จากจำนวนวิทยานิพนธ์ที่อ้างอิงจำนวน 89 เล่ม เนื้อหาย่อยเกี่ยวกับเทคโนโลยีในงานห้องสมุดและฐานข้อมูลได้รับการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์มากที่สุดจำนวน 19 เล่ม (ร้อยละ 21.35) เท่ากัน รองลงมาได้แก่ คอมพิวเตอร์ และเนื้อหาย่อยเกี่ยวกับระบบห้องสมุดอัตโนมัติมีวิทยานิพนธ์อ้างอิงจำนวน 16 เล่ม (ร้อยละ 17.98) เท่ากัน และวิทยานิพนธ์จำนวนน้อยที่สุด 1 เล่ม (ร้อยละ 1.12) อ้างอิงเนื้อหาย่อยเกี่ยวกับการสื่อสารและโทรคมนาคม (ดังรายละเอียดในตารางที่ 14)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 เนื้อหาวิชาย่อยของวารสารกลุ่มเทคโนโลยีสารสนเทศ

ความถี่	ปริมาณการอ้างอิง		จำนวนวิทยานิพนธ์*	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เนื้อหาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ	294	100.00	89	100.00
เทคโนโลยีในงานห้องสมุด	53	18.03	19	21.35
คอมพิวเตอร์	33	11.22	16	17.98
ช่างงานห้องสมุดและศูนย์สารสนเทศ	18	6.12	7	7.86
ระบบห้องสมุดอัตโนมัติ	77	26.19	16	17.98
การประมวลผล	-	-	-	-
การสื่อสารและโทรคมนาคม	1	0.34	1	1.12
อินเทอร์เน็ตและอินทราเน็ต	32	10.88	8	8.99
เว็บไซต์ในงานห้องสมุด	24	8.17	3	3.37
การสร้าง ออกแบบ วิเคราะห์และ ประเมินระบบสารสนเทศ	-	-	-	-
ฐานข้อมูล	56	19.05	19	21.35
อื่น ๆ	-	-	-	-

* วิเคราะห์ได้มากกว่า 1 คำตอบ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ในการศึกษาเนื้อหาของเนื้อหาวิชาอื่นๆที่ได้รับการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์ (ดังรายละเอียดในตารางที่ 15) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มเนื้อหาวิชาทางมนุษยศาสตร์ กลุ่มเนื้อหาวิชาทางสังคมศาสตร์ และกลุ่มเนื้อหาวิชาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ผลการวิจัยพบว่า

สำหรับกลุ่มเนื้อหาวิชาทางมนุษยศาสตร์ซึ่งได้รับการอ้างอิงรวม 19 ครั้ง (ตารางที่ 6) เนื้อหาที่ย่อยที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดได้แก่เนื้อหาเกี่ยวกับศิลปะ ได้รับการอ้างอิงจำนวน 11 ครั้ง (ร้อยละ 57.90) รองลงมาได้แก่เนื้อหาเกี่ยวกับศาสนาและเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและวรรณคดีได้รับการอ้างอิงจำนวน 4 ครั้ง (ร้อยละ 21.05) เท่ากัน

เมื่อพิจารณาจำนวนวิทยานิพนธ์ที่อ้างอิงเนื้อหาวิชาของวารสารในกลุ่มนี้พบว่า จากวิทยานิพนธ์จำนวน 8 เล่ม ที่อ้างอิงเนื้อหาวิชาทางมนุษยศาสตร์เนื้อหาเกี่ยวกับศิลปะ ได้รับการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์มากที่สุดจำนวน 4 เล่ม (ร้อยละ 50.00) รองลงมาได้แก่เนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและวรรณคดี ได้รับการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์จำนวน 3 เล่ม (ร้อยละ 37.50) ส่วนเนื้อหาที่ย่อยที่มีวิทยานิพนธ์อ้างอิงจำนวนน้อยที่สุด 1 เล่ม (ร้อยละ 12.50) ได้แก่อนุหาเกี่ยวกับศาสนา

สำหรับกลุ่มเนื้อหาวิชาทางสังคมศาสตร์ซึ่งได้รับการอ้างอิงรวม 331 ครั้ง พบว่า เนื้อหาที่ย่อยที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดในกลุ่มนี้ได้แก่เนื้อหาเกี่ยวกับการศึกษา ได้รับการอ้างอิงถึงจำนวน 135 ครั้ง (ร้อยละ 40.79) รองลงมาได้แก่การบริหารธุรกิจ ได้รับการอ้างอิงจำนวน 100 ครั้ง (ร้อยละ 30.21) ส่วนเนื้อหาที่ย่อยที่ได้รับการอ้างอิงน้อยที่สุดได้แก่นิติศาสตร์และจิตวิทยา ได้รับการอ้างอิงจำนวน 3 ครั้ง (ร้อยละ 0.91) เท่ากัน

เมื่อพิจารณาจำนวนวิทยานิพนธ์ที่อ้างอิงเนื้อหาวิชาของวารสารในกลุ่มนี้พบว่า จากวิทยานิพนธ์จำนวน 108 เล่ม ที่อ้างอิงเนื้อหาวิชาทางสังคมศาสตร์เนื้อหาเกี่ยวกับการศึกษาได้รับการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์มากที่สุดจำนวน 44 เล่ม (ร้อยละ 40.74) รองลงมาได้แก่การบริหารธุรกิจ ได้รับการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์จำนวน 24 เล่ม (ร้อยละ 22.22) ส่วนเนื้อหาที่ย่อยเกี่ยวกับนิติศาสตร์ ได้รับการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์น้อยที่สุดจำนวน 2 เล่ม (ร้อยละ 1.85)

สำหรับกลุ่มเนื้อหาวิชาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีซึ่งได้รับการอ้างอิงรวม 192 ครั้ง พบว่าเนื้อหาที่ย่อยที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดในกลุ่มนี้ได้แก่เนื้อหาเกี่ยวกับเทคโนโลยีและคอมพิวเตอร์ ได้รับการอ้างอิงจำนวน 85 ครั้ง (ร้อยละ 44.27) รองลงมาได้แก่การแพทย์และสาธารณสุขได้รับการอ้างอิงจำนวน 77 ครั้ง (ร้อยละ 40.10) ส่วนเนื้อหาที่ย่อยที่ได้รับการอ้างอิงน้อยที่สุดได้แก่สิ่งแวดล้อม ได้รับการอ้างอิงจำนวน 5 ครั้ง (ร้อยละ 2.60)

เมื่อพิจารณาจำนวนวิทยานิพนธ์ที่อ้างอิงเนื้อหาของวารสารในกลุ่มนี้พบว่า จากวิทยานิพนธ์ที่อ้างอิงเนื้อหาวิชาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจำนวน 44 เล่ม เนื้อหาที่ย่อย

เกี่ยวกับเทคโนโลยีและคอมพิวเตอร์ได้รับการอ้างอิงถึงในวิทยานิพนธ์มากที่สุดจำนวน 19 เล่ม (ร้อยละ 43.18) รองลงมาได้แก่การแพทย์และสาธารณสุข ได้รับการอ้างอิงถึงในวิทยานิพนธ์จำนวน 12 เล่ม (ร้อยละ 27.27) ส่วนเนื้อหาย่อยที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ได้รับการอ้างอิงถึงในวิทยานิพนธ์ น้อยที่สุดจำนวน 1 เล่ม (ร้อยละ 2.27)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 เนื้อหาวิชาย่อยของวารสารกลุ่มเนื้อหาวิชาอื่น ๆ

เนื้อหาวิชาของวารสาร	ปริมาณการอ้างอิง		จำนวนวิทยานิพนธ์*	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เนื้อหาวิชาของวารสาร	542	100.00	160	100.00
มนุษยศาสตร์	N = 19		N = 8	
ปรัชญา	-	-	-	-
ศาสนา	4	21.05	1	12.50
ศิลปะ	11	57.90	4	50.00
ภาษาและวรรณคดี	4	21.05	3	37.50
สังคมศาสตร์	N = 331		N = 108	
รัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์	8	2.42	5	4.62
นิติศาสตร์	7	2.11	4	3.7
เศรษฐศาสตร์	26	7.85	6	5.56
การบริหารธุรกิจ	100	30.21	24	22.22
สังคมวิทยา	20	6.04	11	10.19
ภูมิศาสตร์	-	-	-	-
การท่องเที่ยว	16	4.83	3	2.78
ประวัติศาสตร์และโบราณคดี	13	3.93	6	5.56
การศึกษา	135	40.79	44	40.74
นิเทศศาสตร์	3	0.91	2	1.85
จิตวิทยา	3	0.91	3	2.78

ตารางที่ 15 เนื้อหาวิชาย่อยของวารสารกลุ่มเนื้อหาวิชาอื่น ๆ (ต่อ)

เนื้อหาวิชาของวารสาร	ปริมาณการอ้างอิง		จำนวนวิทยานิพนธ์*	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เนื้อหาวิชาของวารสาร	542	100.00	160	100.00
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	N = 192		N = 44	
วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ	7	3.65	4	9.09
วิศวกรรมและอุตสาหกรรม	6	3.13	2	4.55
สิ่งแวดล้อม	5	2.60	1	2.27
เกษตรศาสตร์	12	6.25	6	13.64
การแพทย์และสาธารณสุข	77	40.10	12	27.27
เทคโนโลยีและคอมพิวเตอร์	85	44.27	19	43.18

* วิเคราะห์ได้มากกว่า 1 คำตอบ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เมื่อจำแนกเนื้อหาวิชาของวารสารที่ได้รับการอ้างอิงตามเนื้อหาวิชาของ
วิทยานิพนธ์ พบว่าวิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์อ้างอิงเนื้อหาวิชา
ของวารสารดังนี้

วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเรื่องพื้นฐานและเรื่องทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับ
บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์จำนวน 17 เล่ม อ้างถึงวารสารที่มีเนื้อหาวิชาทาง
บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์รวม 212 ครั้ง โดยอ้างอิงเนื้อหาเรื่องพื้นฐานและเรื่อง
ทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์มากที่สุดจำนวน 137 ครั้ง และอ้างอิง
เนื้อหาวิชาอื่น ๆ รวม 63 ครั้ง โดยอ้างอิงเนื้อหาวิชาสังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
ได้รับการอ้างอิงจำนวน 31 ครั้ง เท่ากัน และเนื้อหามนุษยศาสตร์ได้รับการอ้างอิงจำนวน 1 ครั้ง

วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาการวิจัยในวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์
จำนวน 47 เล่ม อ้างถึงวารสารที่มีเนื้อหาวิชาทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์รวม
453 ครั้ง โดยอ้างอิงวารสารที่มีเนื้อหาวิชาการวิจัยในวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์
มากที่สุดจำนวน 286 ครั้ง และอ้างอิงเนื้อหาวิชาอื่น ๆ รวม 162 ครั้ง โดยเนื้อหาวิชา
สังคมศาสตร์ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดจำนวน 93 ครั้ง

วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาการจัดการองค์การและการบริหารงานห้องสมุดจำนวน 10
เล่ม อ้างถึงวารสารที่มีเนื้อหาวิชาทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์รวม 122 ครั้ง โดย
อ้างอิงวารสารที่มีเนื้อหาการจัดการองค์การและการบริหารงานห้องสมุดมากที่สุดจำนวน 90 ครั้ง และ
อ้างอิงเนื้อหาวิชาอื่น ๆ รวม 68 ครั้ง โดยอ้างอิงเนื้อหาวิชาสังคมศาสตร์มากที่สุดจำนวน 62 ครั้ง

วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหางานเทคนิคจำนวน 19 เล่ม อ้างถึงวารสารที่มีเนื้อหาทาง
บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์จำนวน 273 ครั้ง โดยอ้างอิงเนื้อหาวิชางานเทคนิคมาก
ที่สุดจำนวน 179 ครั้ง และอ้างอิงเนื้อหาวิชาอื่น ๆ รวม 12 ครั้ง โดยอ้างอิงเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์
และเทคโนโลยีมากที่สุดจำนวน 8 ครั้ง

วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาวิชางานบริการและกิจกรรมจำนวน 25 เล่ม อ้างถึงวารสาร
ที่มีเนื้อหาวิชาทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์จำนวน 463 ครั้ง โดยอ้างอิงเนื้อหาวิชา
งานบริการและกิจกรรมมากที่สุดจำนวน 274 ครั้ง และอ้างอิงเนื้อหาวิชาอื่น ๆ รวม 97 ครั้ง โดย
อ้างอิงเนื้อหาวิชาสังคมศาสตร์มากที่สุด 84 ครั้ง

วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาวิชาทรัพยากรสารนิเทศจำนวน 27 เล่ม อ้างถึงวารสารที่มี
เนื้อหาวิชาทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์จำนวน 331 ครั้ง โดยอ้างอิงวารสารที่มี

เนื้อหาวิชาทรัพยากรสารสนเทศมากที่สุดจำนวน 221 ครั้ง และอ้างอิงเนื้อหาวิชาอื่น ๆ รวม 34 ครั้ง โดยอ้างอิงเนื้อหาวิชาทางสังคมศาสตร์มากที่สุดจำนวน 15 ครั้ง

วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาวิชาแหล่งสารสนเทศจำนวน 9 เล่ม อ้างถึงวารสารที่มีเนื้อหาวิชาทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์จำนวน 65 ครั้ง โดยอ้างอิงวารสารที่มีเนื้อหาวิชาแหล่งสารสนเทศมากที่สุดจำนวน 32 ครั้ง และอ้างอิงเนื้อหาวิชาอื่น ๆ จำนวน 13 ครั้ง โดยอ้างอิงเนื้อหาวิชาทางสังคมศาสตร์มากที่สุดจำนวน 11 ครั้ง

วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศจำนวน 24 เล่ม อ้างถึงวารสารที่มีเนื้อหาวิชาทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์จำนวน 324 ครั้ง โดยอ้างอิงวารสารที่มีเนื้อหาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศมากที่สุดจำนวน 214 ครั้ง และอ้างอิงเนื้อหาวิชาอื่น ๆ รวม 93 ครั้ง โดยอ้างอิงเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมากที่สุดจำนวน 62 ครั้ง (ดังรายละเอียดในตารางที่ 16)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 เนื้อหาวิชาของวารสารที่ได้รับการอ้างอิงจำแนกตามเนื้อหาวิชาของวิทยานิพนธ์

เนื้อหาวิชาของวารสาร	เนื้อหาวิทยานิพนธ์								รวม	
	1 N = 17	2 N = 47	3 N = 10	4 N = 19	5 N = 25	6 N = 27	7 N = 9	8 N = 24	จำนวน	ร้อยละ
เนื้อหาทางบรรณารักษศาสตร์ และสารนิเทศศาสตร์	212	453	122	273	463	331	65	324	2,243	100.00
เรื่องพื้นฐานและเรื่องทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับ บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์	137	44	6	2	9	6	3	7	214	9.54
การวิจัยในวิชาบรรณารักษศาสตร์ และสารนิเทศศาสตร์	6	286	1	5	23	15	6	7	349	15.56
การจัดองค์การและการบริหารงานห้องสมุด	16	5	90	5	46	11	2	22	197	8.78
งานเทคนิค	2	9	4	179	17	40	1	6	258	11.50
งานบริการและกิจกรรม	21	29	2	14	274	13	9	30	392	17.48
ทรัพยากรสารนิเทศ	7	38	3	61	29	221	9	21	389	17.34
แหล่งสารนิเทศ	22	36	9	3	24	7	32	17	150	6.69
เทคโนโลยีสารนิเทศ	1	6	7	4	41	18	3	214	294	13.11

ตารางที่ 16 เนื้อหาวิชาของวารสารที่ได้รับการอ้างอิงจำแนกตามเนื้อหาวิชาของวิทยานิพนธ์ (ต่อ)

เนื้อหาวิชาของวารสาร	เนื้อหาวิทยานิพนธ์								รวม	
	1 N = 17	2 N = 47	3 N = 10	4 N = 19	5 N = 25	6 N = 27	7 N = 9	8 N = 24	จำนวน	ร้อยละ
เนื้อหาวิชาอื่น ๆ	63	162	68	12	97	34	13	93	542	100.00
มนุษยศาสตร์	1	10	-	-	-	6	2	-	19	3.51
สังคมศาสตร์	31	93	62	4	84	15	11	31	331	61.07
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	31	59	6	8	13	13	-	62	192	35.42

1 = เรื่องพื้นฐานและเรื่องทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับ
บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์

5 = งานบริการและกิจกรรม

2 = การวิจัยในวิชาบรรณารักษศาสตร์
และสารนิเทศศาสตร์

6 = ทรัพยากรสารนิเทศ

3 = การจัดการและการบริหารงานห้องสมุด

7 = แหล่งสารนิเทศ

4 = งานเทคนิค

8 = เทคโนโลยีสารนิเทศ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อายุของวารสารที่ได้รับการอ้างอิง

การศึกษาอายุของวารสารที่ได้รับการอ้างอิง ได้แบ่งช่วงอายุของวารสารออกเป็น 6 ช่วงอายุ ซึ่งผลการวิจัยปรากฏว่าวารสารที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดได้แก่ วารสารที่มีช่วงอายุ 1 – 5 ปี ได้รับการอ้างอิงจำนวน 1,179 ครั้ง (ร้อยละ 42.33) รองลงมาคือวารสารที่มีช่วงอายุ 6 – 10 ปี ได้รับการอ้างอิงจำนวน 671 ครั้ง (ร้อยละ 24.09) ส่วนช่วงอายุของวารสารที่ได้รับการอ้างอิงน้อยที่สุด คือวารสารที่มีช่วงอายุต่ำกว่า 1 ปี ได้รับการอ้างอิงจำนวน 125 ครั้ง (ร้อยละ 4.49)

เมื่อพิจารณาจำนวนของวิทยานิพนธ์ที่อ้างอิงวารสารในแต่ละช่วงอายุ ปรากฏว่า วิทยานิพนธ์มากที่สุดจำนวน 164 เล่ม (ร้อยละ 92.13) อ้างถึงวารสารที่อยู่ในช่วงอายุ 1 – 5 ปี รองลงมาจำนวน 155 เล่ม (ร้อยละ 87.08) ได้แก่วารสารที่อยู่ในช่วงอายุ 6 – 10 ปี ในขณะที่ วิทยานิพนธ์อ้างอิงวารสารที่มีช่วงอายุต่ำกว่า 1 ปี น้อยที่สุดจำนวน 52 เล่ม (ร้อยละ 29.21) (ดังรายละเอียดในตารางที่ 17)

ตารางที่ 17 อายุของวารสารที่ได้รับการอ้างอิง จำแนกตามปริมาณการอ้างอิงและจำนวน วิทยานิพนธ์ที่อ้างอิง

ความถี่ อายุของวารสาร	ปริมาณการอ้างอิง		จำนวนวิทยานิพนธ์*	
	จำนวน N = 2,785	ร้อยละ 100.00	จำนวน N = 178	ร้อยละ 100.00
ต่ำกว่า 1 ปี	125	4.49	52	29.21
1 - 5 ปี	1,179	42.33	164	92.13
6 - 10 ปี	671	24.09	155	87.08
11 - 15 ปี	406	14.58	136	76.40
16 - 20 ปี	195	7.00	87	48.88
21 ปีขึ้นไป	209	7.51	88	49.44

* วิเคราะห์ได้มากกว่า 1 คำตอบ

ภาษาของวารสารที่ได้รับการอ้างอิง

การศึกษาด้านภาษาของวารสารที่ได้รับการอ้างอิง ได้แบ่งภาษาของวารสารที่ได้รับการอ้างอิงออกเป็น 3 กลุ่มคือ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาอื่น ๆ ผลการวิจัยพบว่าจากปริมาณการอ้างอิงวารสารรวมทั้งสิ้น 2,785 ครั้ง ส่วนใหญ่เป็นการอ้างอิงวารสารภาษาอังกฤษจำนวน 1,964 ครั้ง (ร้อยละ 70.52) ในขณะที่วารสารภาษาไทยได้รับการอ้างอิงจำนวน 821 ครั้ง (ร้อยละ 29.48)

เมื่อพิจารณาจำนวนชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างอิงพบว่า วารสารภาษาอังกฤษได้รับการอ้างอิงจำนวน 361 ชื่อ (ร้อยละ 59.87) ส่วนวารสารภาษาไทยได้รับการอ้างอิงจำนวน 242 ชื่อ (ร้อยละ 40.13)

เมื่อพิจารณาถึงจำนวนวิทยานิพนธ์ที่อ้างอิงวารสารในแต่ละภาษาพบว่า วิทยานิพนธ์อ้างอิงวารสารภาษาอังกฤษจำนวน 171 เล่ม (ร้อยละ 96.07) จากจำนวนวารสารภาษาอังกฤษ 361 ชื่อ ในขณะที่มีวิทยานิพนธ์ที่อ้างอิงวารสารภาษาไทยจำนวน 162 เล่ม จากจำนวนวารสารภาษาไทย 242 ชื่อ (ร้อยละ 91.01) (ดังรายละเอียดในตารางที่ 18)

ตารางที่ 18 ภาษาของวารสารที่ได้รับการอ้างอิง

ภาษาของวารสาร	ปริมาณการอ้างอิง		จำนวนชื่อวารสาร		จำนวนวิทยานิพนธ์*	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	N = 2,785	100.00	N = 603	100.00	N = 178	100.00
ภาษาไทย	821	29.48	242	40.13	162	91.01
ภาษาอังกฤษ	1,964	70.52	361	59.87	171	96.07
ภาษาอื่น ๆ	-	-	-	-	-	-

* วิเคราะห์ได้มากกว่า 1 คำตอบ

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบรายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างอิงกับรายชื่อวารสารที่มีให้บริการใน หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากการศึกษาเปรียบเทียบรายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างอิง กับวารสารที่มีให้บริการในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยพบว่า จากวารสารทั้งหมดที่ได้รับการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษรวมกันมีจำนวน 603 ชื่อ หอสมุดกลางมีให้บริการจำนวน 287 ชื่อ (ร้อยละ 47.60)

เมื่อพิจารณาวารสารภาษาไทยจำนวน 242 ชื่อที่ได้รับการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์ หอสมุดกลางมีให้บริการจำนวน 156 ชื่อ (ร้อยละ 64.46) โดยวารสารที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดในวิทยานิพนธ์ 19 ชื่อแรก (ร้อยละ 52.13) (ตารางที่ 4) หอสมุดกลางมีให้บริการครบทั้ง 19 ชื่อ สำหรับวารสารภาษาไทยที่ได้รับการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ 5 ครั้งขึ้นไปจำนวน 29 ชื่อ หอสมุดกลางมีให้บริการจำนวน 28 ชื่อ ส่วนวารสารที่ได้รับการอ้างอิง 1-4 ครั้งจำนวน 213 ชื่อ หอสมุดกลางมีให้บริการจำนวน 128 ชื่อ (ดังรายละเอียดในตารางที่ 19)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 รายชื่อวารสารภาษาไทยที่มีให้บริการในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำแนกตามความถี่ในการอ้างอิง

ลำดับ ที่	รายชื่อวารสาร	ปริมาณการอ้าง ถึง
1	วารสารห้องสมุด	88
2	วารสารบรรณารักษศาสตร์	49
3	วารสารวิทยบริการ	40
4	บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มข.	31
5	ราชกิจจานุเบกษา	31
6	วารสารชมรมนิสิตวิชาบรรณารักษศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	29
7	วารสารโดมทัศน์	28
8	ข่าวสารสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยรามคำแหง	26
9	ข่าวสารห้องสมุดในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	13
10	อินเทอร์เน็ตแมกะซีน (Internet Magazine)	13
11	จุดสารการท่องเที่ยว	11
12	คอมพิวเตอร์รีวิว	10
13	บรรณสาร สพบ.	10
14	ก้าวไกล	9
15	การเงินธนาคาร	8
16	คุรุทัศน์	8
17	ช.บ.อ.สาร	8
18	แพทย์สภาสาร	8
19	วารสารสำนักหอสมุดมหาวิทยาลัยเชียงใหม่	8
20	คลังสมอง	7
21	จุดสารไทยคดีศึกษา	7
22	วารสารครุศาสตร์	7
23	จันทร์เกษม	6
24	สารศิริราช	6
25	คอมพิวเตอร์	5

ตารางที่ 19 รายชื่อวารสารภาษาไทยที่มีให้บริการในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำแนกตามความถี่ในการอ้างอิง (ต่อ)

ลำดับ ที่	รายชื่อวารสาร	ปริมาณการอ้าง ถึง
26	ถนนหนังสือ	5
27	วารสารบรรณศาสตร์	5
28	วารสารสำนักวิทยบริการ	5
29	ข่าวสารสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	4
30	ผู้จัดการรายเดือน	4
31	ไมโครคอมพิวเตอร์	4
32	วารสารการศึกษานอกโรงเรียน	4
33	วารสารพัฒนบริหารศาสตร์	4
34	วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร	4
35	วารสารรามคำแหง	4
36	วารสารเศรษฐกิจและสังคม	4
37	E-Commerce	3
38	บรรณสาร มศก. ท.	3
39	บิซิเนสคอมพิวเตอร์แมกะซีน (Business Computer Magazine)	3
40	วารสารคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษา สหประชาชาติ	3
41	วารสารธรรมศาสตร์	3
42	วารสารแนะแนว	3
43	วารสารบริหารธุรกิจ	3
44	วารสารเพื่อนหนังสือ	3
45	วารสารโรคติดต่อ	3
46	วารสารโรคเอดส์	3
47	วารสารวิทยาศาสตร์	3
48	วารสารศึกษาศาสตร์	3
49	วารสารสงขลานครินทร์	3
50	วารสารสาธารณสุขมูลฐานภาคกลาง	3

ตารางที่ 19 รายชื่อวารสารภาษาไทยที่มีให้บริการในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำแนกตามความถี่ในการอ้างอิง (ต่อ)

ลำดับ ที่	รายชื่อวารสาร	ปริมาณการอ้าง ถึง
51	วารสารสุโขทัยธรรมมาธิราช	3
52	สารคดี	3
53	สารประชาสัมพันธ์	3
54	สารพัฒนาคณาจารย์	3
55	ข่าวสาร โรคนอกคส์	2
56	ข่าวสำหรับสื่อมวลชน	2
57	คอมพลัส (Com plus)	2
58	คอมพิวเตอร์ทูเดย์	2
59	จุดสารกรุงเทพมหานคร	2
60	จุฬาลงกรณ์เวชสาร	2
61	จุฬาสัมพันธ์	2
62	เทศาภิบาล	2
63	นิตยสารการประศาสน์	2
64	รังสิตสารสนเทศ	2
65	วารสารกระทรวงสาธารณสุข	2
66	วารสารการทำเรือ	2
67	วารสารการพาณิชย์นาวี	2
68	วารสารการศึกษาแห่งชาติ	2
69	วารสารการศึกษาเอกชน	2
70	วารสารข้าราชการ	2
71	วารสารต่อต้านยาเสพติด	2
72	วารสารประชากรและการพัฒนา	2
73	วารสารมนุษยศาสตร์	2
74	วารสารมนุษยศาสตร์ปริทัศน์	2
75	วารสารศิลปกรรม	2

ตารางที่ 19 รายชื่อวารสารภาษาไทยที่มีให้บริการในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำแนกตามความถี่ในการอ้างอิง (ต่อ)

ลำดับ ที่	รายชื่อวารสาร	ปริมาณการอ้างอิง
76	วารสารเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ	2
77	วารสาร สสวท.	2
78	วารสารสังคมศาสตร์	2
79	วารสารสุทธิปริทัศน์ ฉบับธุรกิจระหว่างประเทศ	2
80	วารสารอักษรศาสตร์	2
81	วิศวกรรมสาร ม.ก.	2
82	วิกเอน (Weekend)	2
83	สงขลานครินทร์เวชสาร	2
84	ส่งเสริมเทคโนโลยี	2
85	สนเทศสาส์น	2
86	สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์	2
87	สรุปข่าวธุรกิจ	2
88	สารพัฒนาหลักสูตร	2
89	สู่นาคด	2
90	อนุสารอ.ส.ท.	2
91	อัปเดต	2
92	อินเทอร์เน็ตทูเดย์ (Internet Today)	2
93	อินเทอร์เน็ตอินทราเน็ต	2
94	อุตสาหกรรมสาร	2
95	Chulanet Nesletter	1
96	ข่าวช่าง	1
97	ข่าวสารสำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	1
98	จ.พ.ส.ท.	1
99	จามจรี	1
100	จุฬาลงกรณ์ธุรกิจปริทัศน์	1

ตารางที่ 19 รายชื่อวารสารภาษาไทยที่มีให้บริการในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำแนกตามความถี่ในการอ้างอิง (ต่อ)

ลำดับ ที่	รายชื่อวารสาร	ปริมาณการอ้างอิง
101	จุฬาวิจัย	1
102	ชอบ. สาร	1
103	นาวิกศาสตร์	1
104	นิเทศศาสตร์ปริทัศน์	1
105	นิเทศสาร	1
106	บทบันเทิงคดี	1
107	เพิ่มผลผลิต	1
108	มติชนสุดสัปดาห์	1
109	มาตุภูมิ	1
110	รายงานเศรษฐกิจรายเดือน	1
111	โลกสีเขียว	1
112	วชิราวุธานุสรณ์สาร	1
113	วัฒนธรรมไทย	1
114	วารสาร สสท. เทคโนโลยี	1
115	วารสารกรมบัญชีกลาง	1
116	วารสารกรมวิทยาศาสตร์บริการ	1
117	วารสารการวิจัยระบบสาธารณสุข	1
118	วารสารการศึกษาทม.	1
119	วารสารการศึกษาพยาบาล	1
120	วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม	1
121	วารสารเทคโนโลยี	1
122	วารสารนิติศาสตร์	1
123	วารสารนิเทศศาสตร์	1
124	วารสารปาริชาติ	1
125	วารสารพัฒนาชุมชน	1

ตารางที่ 19 รายชื่อวารสารภาษาไทยที่มีให้บริการในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำแนกตามความถี่ในการอ้างอิง (ต่อ)

ลำดับ ที่	รายชื่อวารสาร	ปริมาณการอ้างอิง
126	วารสารพัฒนาเทคนิคศึกษา	1
127	วารสารภาษาและวรรณคดีไทย	1
128	วารสารภาษาและวัฒนธรรม	1
129	วารสารมกค.	1
130	วารสารมัธยมปริทัศน์	1
131	วารสารเยาวชน	1
132	วารสารราชบัณฑิตยสถาน	1
133	วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น	1
134	วารสารวิชาการ APHEIT Journal	1
135	วารสารวิชาการปริทัศน์	1
136	วารสารศรีปทุม	1
137	วารสารศิลปากร	1
138	วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์	1
139	วารสารศูนย์บริการเพื่อการศึกษา	1
140	วารสารเศรษฐกิจการพาณิชย์	1
141	วารสารส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนการสอน	1
142	วารสารสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	1
143	วารสารสังคมพัฒนา	1
144	วารสารสารนิเทศ	1
145	วารสารสำนักงานปปส.	1
146	วารสารสุขศึกษา	1
147	วารสารหลักเมือง	1
148	วารสารหูน	1
149	วิศวกรรมสาร	1
150	ศรีปทุมปริทัศน์	1

ตารางที่ 19 รายชื่อวารสารภาษาไทยที่มีให้บริการในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำแนกตามความถี่ในการอ้างอิง (ต่อ)

ลำดับ ที่	รายชื่อวารสาร	ปริมาณการอ้างอิง
151	ศิลปวัฒนธรรม	1
152	สกุลไทย	1
153	สื่อมวลชนปริทัศน์	1
154	หมออนามัย	1
155	อีสท์ (East)	1
156	ไอที แมเนจเม้นท์ (IT Management)	1

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เมื่อพิจารณาวารสารภาษาอังกฤษที่ได้รับการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์รวม 361 ชื่อ
หอสมุดกลางมีให้บริการจำนวน 131 ชื่อ (ร้อยละ 36.29) โดยวารสารที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุด 20
ชื่อแรกในวิทยานิพนธ์ (ร้อยละ 51.93) (ตารางที่ 5) หอสมุดกลางมีให้บริการครบทั้ง 20 ชื่อ สำหรับ
วารสารภาษาอังกฤษที่ได้รับการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ 5 ครั้งขึ้นไปจำนวน 76 ชื่อ
หอสมุดกลางมีให้บริการจำนวน 64 ชื่อ ส่วนวารสารที่ได้รับการอ้างอิง 1-4 ครั้งจำนวน 285 ชื่อ
หอสมุดกลางมีให้บริการจำนวน 67 ชื่อ (ดังรายละเอียดในตารางที่ 20)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 รายชื่อวารสารภาษาอังกฤษที่มีให้บริการในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำแนกตามความถี่ในการอ้างอิง

ลำดับ ที่	รายชื่อวารสาร	ปริมาณการ อ้างอิง
1	College & Research Libraries	134
2	Dissertation Abstracts International	88
3	Library Trends	78
4	Serials Librarian	74
5	Library Journal	73
6	Special Libraries	60
7	Journal of the American Society for Information Science	56
8	Bulletin of the Medical Library Association	50
9	RQ	49
10	Journal of Academic Librarianship	48
11	Journal of Documentation	47
12	Library Quarterly	37
13	Aslib Proceedings	35
14	Serials Review	35
15	Library Resources & Technical Services	33
16	Canadian Library Journal	26
17	Reference Librarians	26
18	Indexer	25
19	Information Technology & Libraries	23
20	Library Acquisitions: Practice & Theory	23
21	Information Processing & Management	20
22	College & Research Libraries News	19
23	Computers in Libraries	19
24	Online	18
25	Wilson Library Bulletin	17

ตารางที่ 20 รายชื่อวารสารภาษาอังกฤษที่มีให้บริการในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำแนกตามความถี่ในการอ้างอิง (ต่อ)

ลำดับ ที่	รายชื่อวารสาร	ปริมาณการ อ้างอิง
26	Journal of Librarianship	15
27	American Libraries	14
28	Journal of the American Society for Information Science and Technology (JASIST)	14
29	Library Review	14
30	Australian Academic and Research Libraries	13
31	Collection Management	13
32	Library and Information Science Abstract	13
33	School Library Media Quarterly	13
34	IAALD Quarterly Bulletin	11
35	Journal of Information Science	11
36	Herald of Library Science	10
37	International Library Review	10
38	Internet Reference Services Quarterly	10
39	Library Administration and Management	10
40	Library Association Record	10
41	Library Management	10
42	The American Archivist	10
43	Asian Libraries	9
44	Database	9
45	Library Hi-Tech	9
46	Libri	9
47	Library & Information Science Research	8
48	Online Review	8
49	The Austrarian Library Journal	8
50	Bulletin of the American Society for Information Science	7

ตารางที่ 20 รายชื่อวารสารภาษาอังกฤษที่มีให้บริการในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำแนกตามความถี่ในการอ้างอิง (ต่อ)

ลำดับ ที่	รายชื่อวารสาร	ปริมาณการ อ้างอิง
51	Educational Technology	7
52	LASIE	7
53	Library Technology Reports	7
54	Public Libraries	7
55	Science	7
56	American Documentation	6
57	Education Libraries Bulletin	6
58	Educational and Psychological Measurement	6
59	IFLA Journal	6
60	Journal of Education for Librarianship	6
61	Law Library Journal	6
62	Reference & User Services Quarterly	6
63	Information Today	5
64	New Library World	5
65	Annual Review of Information Science and Technology	4
66	Journal of Library and Information Science	4
67	Library Research	4
68	Managing Information	4
69	School Library Journal	4
70	South African Libraries	4
71	Academy of Management Journal	3
72	Harvard Business Review	3
73	International Information and Library Review	3
74	Journal of Librarianship and Information Science	3
75	Malaysian Journal of Library & Information Science	3

ตารางที่ 20 รายชื่อวารสารภาษาอังกฤษที่มีให้บริการในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำแนกตามความถี่ในการอ้างอิง (ต่อ)

ลำดับ ที่	รายชื่อวารสาร	ปริมาณการ อ้างอิง
76	Online & CD-ROM Review	3
77	The Audiovisual Librarian	3
78	Business Week	2
79	FID News Bulletin	2
80	Information Retrieval & Library Automation	2
81	Journal of Chemical Information Computer Science	2
82	Journal of Education for Library and Information Science	2
83	Journal of Government Information	2
84	Journal of Youth Services in Libraries	2
85	Library Collection, Acquisition & Technical Services	2
86	Management Science	2
87	North Carolina Libraries	2
88	Online Information Review	2
89	Personnel	2
90	Public Health	2
91	The Astinfo Newsletter	2
92	Top of the News	2
93	Training and Development Journal	2
94	American Educational Research Journal	1
95	American Psychologist	1
96	ASIS Proceeding	1
97	Astinfo Newsletter	1
98	Business Economics	1
99	Chemtech.	1
100	Child Development	1

ตารางที่ 20 รายชื่อวารสารภาษาอังกฤษที่มีให้บริการในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำแนกตามความถี่ในการอ้างอิง (ต่อ)

ลำดับ ที่	รายชื่อวารสาร	ปริมาณการ อ้างอิง
101	Communication Quarterly	1
102	Communications	1
103	InCite	1
104	Inf. Proc. Man.	1
105	Information Research	1
106	International Trade Forum	1
107	Journal of Advertising Research	1
108	Journal of Education	1
109	Journal of Genetic Psychology	1
110	Journal of Instructional Development	1
111	Journal of Library Automation	1
112	Journal of Macro Economics	1
113	Journal of Marketing Research	1
114	Journal of Nursing Education	1
115	Library	1
116	Library & Information Science Abstracts	1
117	Library of Congress Information Bulletin	1
118	Library Systems Newsletter	1
119	OCLC Newsletter	1
120	Online Information Review	1
121	Personal Computing	1
122	Psychological Bulletin	1
123	Quarterly Journal of Economics	1
124	Scandinavian Public Library Quarterly	1
125	School Science and Mathematics	1

ตารางที่ 20 รายชื่อวารสารภาษาอังกฤษที่มีให้บริการในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำแนกตามความถี่ในการอ้างอิง (ต่อ)

ลำดับ ที่	รายชื่อวารสาร	ปริมาณการ อ้างอิง
126	Singapore Libraries	1
127	Social Science Journal	1
128	The Assistant Librarian	1
129	The New Book of Knowledge	1
130	World Press Review	1
131	Writer's Digest	1

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อศึกษารายชื่อ ความถี่ เนื้อหาวิชา อายุ และ ภาษา ของวารสารที่ได้รับการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2533 - 2545 และเพื่อเปรียบเทียบรายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์กับรายชื่อวารสารที่มีให้บริการในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งผลการวิจัยที่ได้รับจะเป็นแนวทางสำหรับหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในการคัดเลือกและจัดหาวารสารให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บริการในการศึกษาค้นคว้าวิจัย ในสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ ตลอดจนเป็นประโยชน์ต่อบรรณารักษ์ในการพิจารณาจัดทำบรรณานุกรมและสาระสังเขปเพื่อให้บริการแก่ผู้ใช้ โดยคัดเลือกจากวารสารที่ได้รับการอ้างอิงเป็นจำนวนมาก

ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดสมมติฐานของการวิจัยไว้ดังนี้ คือ

1. บทความวารสารส่วนใหญ่ที่ได้รับการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีเนื้อหาทางด้านงานบริการ และกิจกรรม มีอายุอยู่ในช่วง 1 – 5 ปี และเป็นบทความภาษาอังกฤษ
2. วารสารที่ได้รับการอ้างอิงส่วนใหญ่มีให้บริการอยู่ในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ได้ทำการวิจัยโดยบันทึกข้อมูลลงในแบบบันทึกข้อมูล โดยมีวิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2533 – 2545 ที่เป็นประชากรในการวิจัยครั้งนี้รวมทั้งสิ้น 181 เล่ม ซึ่งผลการวิจัยสามารถสรุปและอภิปรายได้ดังนี้

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

1. ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2533 – 2545

1.1 เนื้อหาวิชาของวิทยานิพนธ์ สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2533 – 2545

จากจำนวนวิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2533 – 2545 รวมทั้งสิ้น 181 เล่ม พบว่ามีวิทยานิพนธ์ที่
ไม่ได้อ้างอิงวารสารจำนวน 3 เล่ม ทำให้มีวิทยานิพนธ์ที่สามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์การอ้างอิง
วารสารได้จำนวน 178 เล่ม

สำหรับเนื้อหาวิชาของวิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศ
ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2533 – 2545 จำนวน 178 เล่ม (ตารางที่ 2) พบว่ามี
เนื้อหาวิชาด้านการวิจัยในวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มากที่สุดจำนวน 47 เล่ม
(ร้อยละ 26.40) รองลงมาได้แก่ ทรัพยากรสารสนเทศ จำนวน 27 เล่ม (ร้อยละ 15.17) ในขณะที่
วิทยานิพนธ์มีเนื้อหาวิชาด้านแหล่งสารสนเทศ มีจำนวนน้อยที่สุด 9 เล่ม (ร้อยละ 5.06)

การที่วิทยานิพนธ์มีเนื้อหาวิชาด้านการวิจัยในวิชาบรรณารักษศาสตร์และ
สารนิเทศศาสตร์มากที่สุด อาจเนื่องมาจากเนื้อหาวิชาของวิทยานิพนธ์ในกลุ่มนี้ มีความสัมพันธ์กับ
วิชาที่สอนในหลักสูตรหลายรายวิชา เช่น การศึกษาความต้องการและการแสวงหาสารสนเทศ การใช้
สารสนเทศ การวิเคราะห์เนื้อหา และการวิเคราะห์การอ้างอิง เป็นต้น ซึ่งผลการวิจัยสามารถนำไป
พัฒนางานห้องสมุดได้หลายด้าน จึงอาจเป็นสาเหตุให้วิทยานิพนธ์มีเนื้อหาวิชาในกลุ่มนี้มากกว่า
กลุ่มอื่น ๆ

1.2 ปริมาณการอ้างอิงโดยรวมและปริมาณการอ้างอิงวารสารในวิทยานิพนธ์

จากจำนวนวิทยานิพนธ์ 178 เล่ม (ตารางที่ 3) มีการอ้างอิงเอกสารโดยรวมทั้งสิ้น
9,763 ครั้ง โดยเป็นการอ้างอิงเอกสารภาษาไทยจำนวน 5,466 ครั้ง (ร้อยละ 55.99)และเป็นการอ้าง
ถึงเอกสารภาษาอังกฤษจำนวน 4,297 ครั้ง (ร้อยละ 44.01)

เมื่อพิจารณาเฉพาะการอ้างอิงวารสารพบว่าจากจำนวนการอ้างอิงเอกสารโดยรวม
ทั้งสิ้น 9,763 ครั้ง มีการอ้างอิงวารสารจำนวน 2,785 ครั้ง โดยเป็นการอ้างอิงวารสารภาษาไทย
จำนวน 821 ครั้ง (ร้อยละ 29.48) และเป็นการอ้างอิงวารสารภาษาอังกฤษจำนวน 1,964 ครั้ง (ร้อย
ละ 70.52)

จากผลการวิจัยที่พบว่าจากการอ้างอิงเอกสารโดยรวมจำนวนทั้งสิ้น 9,763 ครั้งเป็น
การอ้างอิงวารสารจำนวน 2,785 ครั้ง (ร้อยละ 28.53) ซึ่งอาจถือว่ามีวารสารเป็นจำนวน

น้อยเมื่อเทียบกับการอ้างอิงเอกสารโดยรวม ซึ่งจากการสังเคราะห์การอ้างอิงในวิทยานิพนธ์แต่ละเล่มพบว่าวิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่มีการอ้างอิงหนังสือมากกว่าวารสาร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในการหาข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มประชากร หรือการหาข้อมูลเพื่อประกอบการศึกษาวิจัย หนังสืออาจเป็นแหล่งข้อมูลที่ทำให้รายละเอียดได้ดีกว่าวารสาร โดยเฉพาะทฤษฎีต่าง ๆ จะมาจากหนังสือเป็นหลัก จึงอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้มีการอ้างอิงวารสารเป็นจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับปริมาณการอ้างอิงโดยรวมทั้งหมด

ผลการวิจัยในส่วนนี้พบว่าสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เสาวลักษณ์ รัตนะปัญญา (2544) Grisco (1983) และ Haycock (2004) ที่พบว่าจากปริมาณการอ้างอิงทั้งหมดในวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับมหาบัณฑิตวิชาเอกบรรณารักษศาสตร์ และสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม วิทยานิพนธ์สาขาวิชาดนตรีและในวิทยานิพนธ์สาขาวิชาการศึกษามีปริมาณการอ้างอิงวารสารน้อยกว่าร้อยละ 50 กล่าวคือในวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับมหาบัณฑิตวิชาเอกบรรณารักษศาสตร์ และสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มีการอ้างอิงวารสารจำนวนร้อยละ 17.33 วิทยานิพนธ์สาขาวิชาดนตรีมีการอ้างอิงวารสารจำนวนร้อยละ 29.80 ส่วนวิทยานิพนธ์สาขาวิชาการศึกษามีการอ้างอิงวารสารจำนวนร้อยละ 44.06 ตามลำดับ แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ กิ่งแก้ว วัฒนาเดชาพร (2528) จิวรรณ สุวรรณรัฐ (2529) และเพ็ญพิศ นิมมานวัฒนา (2547) ที่พบว่าจากปริมาณการอ้างอิงทั้งหมดวารสารได้รับการอ้างอิงมากกว่าร้อยละ 50

2. การอ้างอิงวารสารในวิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2533 – 2545

2.1 รายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างอิง

ในการศึกษารายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างอิงพบว่า วิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยอ้างอิงวารสารเพียง 2 ภาษาคือภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยอ้างอิงวารสารภาษาอังกฤษจำนวน 361 ชื่อจากจำนวนการอ้างอิง 1,964 ครั้ง และอ้างอิงวารสารภาษาไทยจำนวน 242 ชื่อ จากจำนวนการอ้างอิง 821 ครั้ง

เมื่อทำการศึกษาในส่วนวารสารภาษาไทยที่ได้รับการอ้างอิง (ตารางที่ 4) พบว่าวารสารภาษาไทยที่ได้รับการอ้างอิงทั้ง 242 ชื่อได้รับการอ้างอิงตั้งแต่ 1 – 88 ครั้ง โดยวารสารที่ได้รับการอ้างอิงตั้งแต่ 5 ครั้งขึ้นไปมีจำนวน 29 ชื่อ โดยวารสารที่ได้รับการอ้างอิงจำนวนครั้งหนึ่ง 428 ครั้ง (ร้อยละ 52.13) มาจากวารสารจำนวน 19 ชื่อ สำหรับรายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างอิงมาก

ที่สุด 3 อันดับแรกได้แก่ วารสารห้องสมุด จำนวน 88 ครั้ง (ร้อยละ 10.72) วารสารบรรณารักษศาสตร์ จำนวน 49 ครั้ง (ร้อยละ 5.97) และวารสารวิทยบริการ จำนวน 40 ครั้ง (ร้อยละ 4.87)

เมื่อพิจารณาถึงจำนวนวิทยานิพนธ์ที่อ้างอิงวารสารแต่ละชื่อพบว่า วารสารที่มีวิทยานิพนธ์อ้างอิงมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ วารสารห้องสมุด จำนวน 53 เล่ม (ร้อยละ 32.72) วารสารบรรณารักษศาสตร์ 38 เล่ม (ร้อยละ 23.46) และวารสารวิทยบริการ จำนวน 32 เล่ม (ร้อยละ 19.75)

การที่ วารสารห้องสมุด เป็นวารสารภาษาไทยที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดและมีจำนวนวิทยานิพนธ์อ้างอิงมากที่สุดเช่นกัน อาจเป็นเพราะวารสารห้องสมุดเป็นวารสารที่ออกโดยสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นวารสารที่ประกอบด้วยบทความทางวิชาการและบทความวิจัยเป็นจำนวนมาก ที่เขียนโดยผู้เขียนที่แตกต่างกันออกไปทั้งที่เป็นนักวิชาการและ ผู้ปฏิบัติงานในห้องสมุด จึงทำให้มีเนื้อหาที่หลากหลายผู้เรียบเรียงวิทยานิพนธ์จึงมักอ้างอิงวารสารนี้ในงานวิจัยของตน อีกทั้งการที่วารสารห้องสมุดเป็นวารสารวิชาการทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ ที่มีการจัดพิมพ์เผยแพร่มาเป็นเวลานานแล้วจึงอาจทำให้มีผู้อ้างอิงมากกว่าวารสารที่เพิ่งเผยแพร่มาในระยะเวลาไม่นาน ซึ่งสอดคล้องกับหลักการที่ว่า วารสารชื่อใหม่ๆ ที่เพิ่งออกมาไม่นานอาจจะได้รับการอ้างอิงน้อยกว่าวารสารที่ออกมานานแล้ว (พรรณพิมล กุลบุญ, 2528: 99)

ส่วนการที่ วารสารบรรณารักษศาสตร์และวารสารวิทยบริการ เป็นวารสารได้รับการอ้างอิงและมีวิทยานิพนธ์อ้างอิงมากเป็นอันดับ 2 และอันดับ 3 ตามลำดับนั้นอาจเนื่องมาจากการที่วารสารทั้งสองฉบับ เป็นวารสารที่ออกโดยภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ และสถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย ที่ผู้เรียบเรียงวิทยานิพนธ์อาจมีความคุ้นเคยและมีความสะดวกในการเข้าถึงวารสารทั้งสองชื่อนี้มากกว่าวารสารอื่นๆ จึงทำให้ผู้เรียบเรียงวิทยานิพนธ์อ้างอิงวารสารทั้งสองเล่มเป็นจำนวนมาก

ผลการวิจัยในส่วนนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของพูลสุข ปรวิตรวรุฒิ (2526) กิ่งแก้ว วัฒนาเดชาพร(2528)และเสาวลักษณ์ รัตนะปัญญา (2544) ที่พบว่ารายชื่อวารสารภาษาไทยที่ได้รับการอ้างอิงมีความสัมพันธ์กับสาขาวิชาของเอกสารที่นำมาศึกษา ได้แก่ วิทยานิพนธ์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์อ้างอิง ราชกิจจานุเบกษา มากที่สุด วิทยานิพนธ์สาขาเภสัชศาสตร์และรายงานการวิจัยของอาจารย์คณะเภสัชศาสตร์อ้างอิง สารศิริราช มากที่สุด ส่วนวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับมหาบัณฑิตวิชาเอกบรรณารักษศาสตร์ และสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์อ้างอิงวารสาร ห้องสมุด มากที่สุด

เมื่อทำการศึกษาในส่วนวารสารภาษาอังกฤษที่ได้รับการอ้างอิง (ตารางที่ 5) พบว่าวารสารภาษาอังกฤษที่ได้รับการอ้างอิงทั้ง 361 รายชื่อนั้น ได้รับการอ้างอิงตั้งแต่ 1 – 134 ครั้ง โดยวารสารที่ได้รับการอ้างอิงตั้งแต่ 5 ครั้งขึ้นไปมีจำนวน 76 รายชื่อ โดยวารสารที่ได้รับการอ้างอิงจำนวนครั้งหนึ่ง 1,020 ครั้ง (ร้อยละ 51.93) มาจากวารสารจำนวน 20 ชื่อ สำหรับวารสารภาษาอังกฤษที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุด 3 อันดับแรกได้แก่ **College & Research Libraries** จำนวน 134 ครั้ง (ร้อยละ 6.82) รองลงมาได้แก่ **Dissertation Abstracts International** จำนวน 88 ครั้ง (ร้อยละ 4.48) และ **Library Trends** จำนวน 78 ครั้ง (ร้อยละ 3.97)

เมื่อพิจารณาถึงจำนวนวิทยานิพนธ์ที่อ้างอิงวารสารแต่ละชื่อพบว่า วารสารที่มีวิทยานิพนธ์อ้างอิงมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ **College & Research Libraries** มีวิทยานิพนธ์อ้างอิงจำนวน 61 เล่ม (ร้อยละ 35.67) **Library Trends** จำนวน 46 เล่ม (ร้อยละ 26.90) และ **Special Libraries** จำนวน 45 เล่ม (ร้อยละ 26.32)

การที่ **College & Research Libraries** เป็นวารสารภาษาอังกฤษที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดและมีวิทยานิพนธ์อ้างอิงมากที่สุด ส่วน **Library Trends** มีปริมาณการอ้างอิงมากเป็นอันดับที่สาม และมีวิทยานิพนธ์อ้างอิงมากเป็นอันดับที่สองนั้น อาจเป็นเพราะว่าวารสารทั้งสองชื่อดังกล่าวมีบทความที่เป็นงานวิจัยและบทความวิชาการในทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์เป็นจำนวนมากและมีเนื้อหาครอบคลุมเนื้อหาวิชาต่างๆทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ที่หลากหลาย อีกทั้งการที่ **College & Research Libraries** เป็นวารสารที่ออกโดย Association of College & Research Libraries ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ American Libraries Association ส่วน **Library Trends** ออกโดย Graduate School of Library and Information Science, University of Illinois ซึ่งเป็นสมาคมทางวิชาชีพ และสถาบันการศึกษาทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ที่มีชื่อเสียงและมีความน่าเชื่อถือ ดังนั้นในการเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ผู้เรียบเรียงอาจเริ่มหาข้อมูลที่สอดคล้องกับงานวิจัยของตนโดยพิจารณาจากบทความวิจัยและบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารทั้งสองชื่อนี้ก่อน จึงทำให้วารสารนี้ได้รับการอ้างอิงมากที่สุด

ส่วนการที่ **Dissertation Abstracts International** เป็นวารสารที่มีปริมาณการอ้างอิงมากเป็นอันดับที่สอง อาจเนื่องมาจาก Dissertation Abstracts International เป็นวารสารที่รวบรวมบทความวิทยานิพนธ์ของต่างประเทศไว้เป็นจำนวนมาก ดังนั้นในการที่ผู้เรียบเรียงวิทยานิพนธ์ต้องการหางานวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ของต่างประเทศที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิทยานิพนธ์ที่ตนทำอยู่ จึงอาจพิจารณาจากวารสารชื่อนี้เป็นส่วนใหญ่ อีกทั้งจากการสังเกตวิทยานิพนธ์ที่อ้าง

ถึงวารสารชื่อนี้พบว่ามีวิทยานิพนธ์หลายเล่มที่อ้างถึงวารสารชื่อนี้มากกว่า 1 ครั้ง จึงอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้วารสารนี้มีปริมาณการอ้างถึงเป็นจำนวนมาก

ผลการวิจัยในส่วนนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของผลการวิจัยในส่วนนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของพลสุข ปรวิตรวรวุฒิ (2526) กิ่งแก้ว วัฒนาเคชาพร(2528) ฉวีวรรณ สุวรรณรัฐ (2529)เสาวลักษณ์ รัตนปัญญา (2544) เพียงพิศ นิมมานวัฒนา (2547) และ Griscom (1983) และ Heycock (2004)ที่พบว่ารายชื่อวารสารภาษาอังกฤษที่ได้รับการอ้างถึงมีความสัมพันธ์กับสาขาวิชาของเอกสารที่นำมาศึกษา กล่าวคือวิทยานิพนธ์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์อ้างถึง Foreign Trade Statistics of Thailand มากที่สุด วิทยานิพนธ์สาขาเภสัชศาสตร์และรายงานการวิจัยของอาจารย์คณะเภสัชศาสตร์อ้างถึง Chemical Abstracts มากที่สุด ส่วนบทความวิจัยที่เขียนเป็นภาษาต่างประเทศ โดยอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์อ้างถึง Journal of Biological Chemistry มากที่สุด วิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับมหาบัณฑิตวิชาเอกบรรณารักษศาสตร์และสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์อ้างถึง College & Research Libraries มากที่สุด ส่วนบทความวิจัยของอาจารย์คณะแพทยศาสตร์อ้างถึง Lancet มากที่สุด วิทยานิพนธ์สาขาวิชาดนตรีอ้างถึง Perspective of New Music มากที่สุด และวิทยานิพนธ์สาขาวิชาการศึกษาอ้างถึง Educational Leadership มากที่สุด ตามลำดับ

2.2 เนื้อหาวิชาของวารสาร

ในการศึกษาเนื้อหาวิชาของวารสารที่ได้รับการอ้างถึง(ตารางที่6) ได้แบ่งเนื้อหาวิชาของวารสารออกเป็น 2 หมวดหมู่ใหญ่ คือ เนื้อหาวิชาทางด้านบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์และเนื้อหาวิชาอื่นๆ ซึ่งผลปรากฏว่าวารสารที่มีเนื้อหาวิชาทางด้านบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ได้รับการอ้างถึงจำนวน 2,243 ครั้ง (ร้อยละ 80.54) ส่วนเนื้อหาวิชาอื่นๆ ได้รับการอ้างถึงจำนวน 542 ครั้ง (ร้อยละ 19.46)

ในการศึกษาจำนวนวิทยานิพนธ์ที่อ้างถึงวารสารในกลุ่มเนื้อหาวิชาต่างๆพบว่า วิทยานิพนธ์ทั้ง 178 เล่ม(ร้อยละ 100.00) อ้างถึงวารสารที่มีเนื้อหาวิชาทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ และวิทยานิพนธ์จำนวน160เล่ม(ร้อยละ 89.89)อ้างถึงวารสารเนื้อหาวิชาอื่นๆ

เมื่อพิจารณาเนื้อหาวิชาทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์พบว่าเนื้อหาวิชากลุ่ม งานบริการและกิจกรรม ได้รับการอ้างถึงมากที่สุดจำนวน 392 ครั้ง (ร้อยละ14.08) รองลงมาได้แก่กลุ่มทรัพยากรสารสนเทศ ได้รับการอ้างถึงจำนวน 389 ครั้ง (ร้อยละ 13.97) ส่วนเนื้อหาวิชาของวารสารที่ได้รับการอ้างถึงจำนวนน้อยที่สุดได้แก่กลุ่มแหล่งสารสนเทศ ได้รับการอ้างถึงจำนวน 150 ครั้ง (ร้อยละ 5.39)

เมื่อพิจารณาจำนวนวิทยานิพนธ์ที่อ้างอิงเนื้อหาวิชาทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์พบว่า งานบริการและกิจกรรม มีจำนวนวิทยานิพนธ์อ้างอิงมากที่สุดจำนวน 117 เล่ม (ร้อยละ 65.73) รองลงมาได้แก่ทรัพยากรสารนิเทศและการวิจัยในวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มีวิทยานิพนธ์อ้างอิงจำนวน 111 (ร้อยละ 62.36) เท่ากัน ส่วนเนื้อหาวิชา การจัดองค์การและการบริหารงานห้องสมุดมีวิทยานิพนธ์อ้างอิงน้อยที่สุด จำนวน 71 เล่ม (ร้อยละ 39.89)

ผลการวิจัยในส่วนนี้ พบว่า สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 ที่กำหนดว่าบทความวารสารส่วนใหญ่ที่ได้รับการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีเนื้อหาทางด้านงานบริการและกิจกรรม

การที่วิทยานิพนธ์อ้างอิงเนื้อหาวิชาของวารสารในกลุ่มงานบริการและกิจกรรมมากที่สุดและมีจำนวนวิทยานิพนธ์อ้างอิงวารสารในกลุ่มนี้มากที่สุดเช่นกัน อาจเป็นเพราะว่าเนื้อหาวิชาของวารสารในกลุ่มงานบริการและกิจกรรมมีเนื้อหาครอบคลุมเนื้อหาย่อยที่เกี่ยวข้องกับงานบริการและกิจกรรมของห้องสมุดซึ่งมีเป็นจำนวนมากกว่าในกลุ่มเนื้อหาวิชาอื่น ๆ อีกทั้งงานในวิชาชีพบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ส่วนใหญ่ก็เน้นงานบริการ เพื่อสร้างความพึงพอใจแก่ผู้ใช้ทำให้มีบทความที่เขียนเกี่ยวกับงานบริการออกมาเป็นจำนวนมาก จึงอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้มีเนื้อหาวิชาของวารสารในกลุ่มนี้มากกว่าเนื้อหาวิชาในกลุ่มอื่น ๆ

ผลการวิจัยในส่วนนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของพลสุข ปรวิตรรรวูฒิ (2526) กิ่งแก้ว วัฒนาเดชาพร (2528) ฉวีวรรณ สุวรรณรัฐ (2529) เสาวลักษณ์ รัตนปัญญา (2544) เพียงพิศ นิยมมาณวัฒนา (2547) ที่พบว่าเนื้อหาวิชาของวารสารที่ได้รับการอ้างอิงมีความสัมพันธ์กับเนื้อหาวิชาของเอกสารที่นำมาศึกษา กล่าวคือ วิทยานิพนธ์สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ อ้างอิงเนื้อหาวิชาเกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์มากที่สุด วิทยานิพนธ์สาขาเภสัชศาสตร์และรายงานการวิจัยของอาจารย์คณะเภสัชศาสตร์อ้างอิงเนื้อหาเภสัชกรรมและเภสัชวิทยามากที่สุด บทความวิจัยของอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์อ้างอิงเนื้อหาชีวเคมีมากที่สุด วิทยานิพนธ์ของนิติระดับมหาบัณฑิต วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์ และสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์อ้างอิงเนื้อหาห้องสมุดและการดำเนินงานห้องสมุดมากที่สุด และบทความวิจัยของอาจารย์คณะแพทยศาสตร์ อ้างอิงเนื้อหาชีวเคมีมากที่สุดตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเนื้อหาวิชาของวารสารและจำนวนวิทยานิพนธ์ที่อ้างอิงวารสาร จำแนกตามกลุ่มเนื้อหาวิชาทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

กลุ่มเนื้อหาวิชาเรื่องพื้นฐานและเรื่องทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ (ตารางที่ 7) ได้รับการอ้างอิงถึงรวม 214 ครั้ง โดยเนื้อหาย่อยเกี่ยวกับบรรณารักษศาสตร์ได้รับการอ้างอิงถึงมากที่สุดจำนวน 80 ครั้ง (ร้อยละ 37.38) และวิทยานิพนธ์อ้างอิงถึงเนื้อหาวิชาในกลุ่มนี้รวม 79 เล่ม โดยอ้างอิงวารสารที่มีเนื้อหาวิชาย่อยเกี่ยวกับบรรณารักษศาสตร์มากที่สุดจำนวน 17 เล่ม (ร้อยละ 21.52)

กลุ่มเนื้อหาการวิจัยในวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ (ตารางที่ 8) ได้รับการอ้างอิงถึงจำนวน 349 ครั้ง โดยเนื้อหาย่อยเกี่ยวกับการศึกษาความต้องการและการแสวงหาสารนิเทศได้รับการอ้างอิงถึงมากที่สุดจำนวน 166 ครั้ง (ร้อยละ 47.56) และวิทยานิพนธ์อ้างอิงถึงเนื้อหาวิชาในกลุ่มนี้รวม 111 เล่ม โดยอ้างอิงวารสารที่มีเนื้อหาวิชาย่อยเกี่ยวกับผู้ใช้และการใช้สารนิเทศมากที่สุดจำนวน 52 เล่ม (ร้อยละ 46.85)

กลุ่มเนื้อหาการจัดองค์การและการบริหารงานห้องสมุด (ตารางที่ 9) ได้รับการอ้างอิงถึงรวม 197 ครั้ง โดยเนื้อหาย่อยที่ได้รับการอ้างอิงถึงมากที่สุดได้แก่บุคลากรและการบริหารงานบุคคลได้รับการอ้างอิงถึงจำนวน 36 ครั้ง (ร้อยละ 18.27) และวิทยานิพนธ์ที่อ้างอิงถึงเนื้อหาวิชาในกลุ่มนี้รวม 71 เล่ม โดยเนื้อหาย่อยที่มีวิทยานิพนธ์อ้างอิงถึงมากที่สุดได้แก่บุคลากร และการบริหารบุคคลมีวิทยานิพนธ์อ้างอิงถึงจำนวน 11 เล่ม (ร้อยละ 15.49)

กลุ่มเนื้อหาด้านงานเทคนิค (ตารางที่ 10) ได้รับการอ้างอิงถึงจำนวน 258 ครั้ง โดยเนื้อหาวิชาย่อยเกี่ยวกับการคัดเลือกและการจัดหาได้รับการอ้างอิงถึงมากที่สุดจำนวน 62 ครั้ง (ร้อยละ 24.03) และวิทยานิพนธ์อ้างอิงถึงเนื้อหาวิชาในกลุ่มนี้รวม 84 เล่ม โดยอ้างอิงวารสารที่มีเนื้อหาย่อยด้านการคัดเลือกและการจัดหามากที่สุด จำนวน 19 เล่ม (ร้อยละ 22.62)

กลุ่มเนื้อหาวิชาด้านงานบริการและกิจกรรม (ตารางที่ 11) ได้รับการอ้างอิงถึงรวม 392 ครั้ง โดยเนื้อหาวิชาย่อยเกี่ยวกับบริการสืบค้นสารนิเทศได้รับการอ้างอิงถึงมากที่สุดจำนวน 120 ครั้ง (ร้อยละ 30.61) และมีวิทยานิพนธ์อ้างอิงถึงเนื้อหาวิชาในกลุ่มนี้จำนวน 117 เล่ม โดยเนื้อหาวิชาที่มีวิทยานิพนธ์อ้างอิงถึงมากที่สุดได้แก่การจัดบริการสารนิเทศในห้องสมุดได้รับการอ้างอิงถึงในวิทยานิพนธ์จำนวน 39 เล่ม (ร้อยละ 33.33)

กลุ่มเนื้อหาทรัพยากรสารนิเทศ (ตารางที่ 12) ได้รับการอ้างอิงถึงจำนวน 389 ครั้ง โดยเนื้อหาย่อยเกี่ยวกับวารสารและสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องได้รับการอ้างอิงถึงมากที่สุดจำนวน 137 ครั้ง (ร้อยละ 35.22) และมีวิทยานิพนธ์อ้างอิงถึงเนื้อหาวิชาในกลุ่มนี้รวม 111 เล่ม โดยอ้างอิงวารสารที่มีเนื้อหาย่อยเกี่ยวกับวารสารและสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องมากที่สุดจำนวน 28 เล่ม (ร้อยละ 25.23)

กลุ่มเนื้อหาวิชาทางด้านแหล่งสารนิเทศ (ตารางที่ 13) ได้รับการอ้างอิงถึงจำนวน 150 ครั้ง โดยเนื้อหาวิชาย่อยเกี่ยวกับห้องสมุดเฉพาะศูนย์เอกสารและศูนย์สารนิเทศได้รับการอ้างอิงถึงมากที่สุดจำนวน 43 ครั้ง (ร้อยละ 28.67) และมีวิทยานิพนธ์อ้างอิงถึงวารสารที่มีเนื้อหาวิชาใน

กลุ่มนี้รวม 76 เล่ม โดยเนื้อหาเกี่ยวข้องกับห้องสมุดเฉพาะ ศูนย์เอกสารและศูนย์สารนิเทศ ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดจำนวน 28 เล่ม (ร้อยละ 36.84)

กลุ่มเนื้อหาด้านเทคโนโลยีสารนิเทศ (ตารางที่ 14) ได้รับการอ้างอิงจำนวน 294 ครั้ง โดยเนื้อหาเกี่ยวข้องกับระบบห้องสมุดอัตโนมัติได้รับการอ้างอิงมากที่สุดจำนวน 77 ครั้ง (ร้อยละ 26.19) และมีวิทยานิพนธ์อ้างอิงวารสารในกลุ่มนี้รวม 89 เล่ม โดยอ้างอิงวารสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีในงานห้องสมุดและฐานข้อมูล มากที่สุดจำนวน 19 เล่ม (ร้อยละ 21.35) เท่ากัน

เมื่อพิจารณาเฉพาะเนื้อหาวิชาย่อยของวารสารที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดในวิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ พบว่าเนื้อหาวิชาย่อยเกี่ยวกับการศึกษาความต้องการและการแสวงหาสารนิเทศได้รับการอ้างอิงมากที่สุดจำนวน 166 ครั้ง (ร้อยละ 47.56) อาจเนื่องมาจากการที่มีวิทยานิพนธ์จำนวนมากที่ทำการศึกษเกี่ยวกับความต้องการและการแสวงหาสารนิเทศ อีกทั้งการวิจัยเกี่ยวกับความต้องการและการแสวงหาสารนิเทศยังสามารถนำไปใช้ในการวิจัยเพื่อการพัฒนาห้องสมุดได้หลายด้าน จึงอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้มีบทความที่ทำการศึกษาในเรื่องนี้เป็นจำนวนมาก ซึ่งอาจทำให้บทความที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับความต้องการและการแสวงหาสารนิเทศได้รับการอ้างอิงเป็นจำนวนมากด้วย

ในการศึกษาเนื้อหาวิชาอื่น ๆ ที่ได้รับการอ้างอิง (ตารางที่ 6) ได้จำแนกเนื้อหาวิชาของวารสารออกเป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มเนื้อหาด้านมนุษยศาสตร์ กลุ่มเนื้อหาด้านสังคมศาสตร์ และกลุ่มเนื้อหาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งผลปรากฏว่าเนื้อหาวิชากลุ่มสังคมศาสตร์ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดจำนวน 331 ครั้ง (ร้อยละ 11.89) รองลงมาได้แก่วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้รับการอ้างอิงจำนวน 192 ครั้ง (ร้อยละ 6.89) และจำนวนน้อยที่สุดได้แก่มนุษยศาสตร์ได้รับการอ้างอิงจำนวน 19 ครั้ง (ร้อยละ 0.68)

การที่วิทยานิพนธ์อ้างอิงวารสารเนื้อหาวิชาอื่น ๆ ในกลุ่มสังคมศาสตร์มากที่สุด อาจเป็นเพราะว่าเนื้อหาวิชาทางสังคมศาสตร์สามารถแตกเป็นสาขาวิชาย่อยได้หลากหลาย อีกทั้งวิทยานิพนธ์ทางบรรณารักษศาสตร์ก็มักทำวิจัยโดยใช้กลุ่มประชากรทางสังคมศาสตร์เป็นจำนวนมากอีกด้วย

เมื่อพิจารณาเนื้อหาวิชาย่อยของวารสารและจำนวนวิทยานิพนธ์ที่อ้างอิงวารสาร จำแนกตามกลุ่มเนื้อหาวิชาอื่น ๆ (ตารางที่ 15) สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

เนื้อหาวิชาทางสังคมศาสตร์ ได้รับการอ้างอิงรวม 331 ครั้ง โดยเนื้อหาย่อยที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดได้แก่นเนื้อหาวิชาเกี่ยวกับการศึกษา ได้รับการอ้างอิงจำนวน 135 ครั้ง

(ร้อยละ 40.79) และมีวิทยานิพนธ์อ้างอิงเนื้อหาวิชาของวารสารในกลุ่มนี้รวม 108 เล่ม โดยเนื้อหาเกี่ยวข้องกับการศึกษาได้รับการอ้างอิงถึงในวิทยานิพนธ์มากที่สุดจำนวน 44 เล่ม (ร้อยละ 40.74)

การที่เนื้อหาเกี่ยวข้องกับการศึกษาได้รับการอ้างอิงถึงมากที่สุดในเนื้อหาวิชาทางสังคมศาสตร์ อาจเนื่องมาจากการที่มีวิทยานิพนธ์หลายเล่มที่ศึกษาประชากรที่เป็นบุคลากรในสถาบันการศึกษาทั้งในระดับอุดมศึกษา และในระดับโรงเรียนดังนั้นผู้เรียบเรียงวิทยานิพนธ์อาจหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรการศึกษา หรือข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องจากบทความวารสารที่มีเนื้อหาทางด้านนี้เป็นหลัก อีกทั้งยังมีวิทยานิพนธ์หลายเล่มที่ศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการวิจัยในโรงเรียนระดับต่าง ๆ จึงอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เนื้อหาวิชานี้ได้รับการอ้างอิงถึงในวิทยานิพนธ์เป็นจำนวนมากที่สุด

เนื้อหาวิชาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้รับการอ้างอิงถึงรวม 192 โดยเนื้อหาที่ย่อยที่ได้รับการอ้างอิงถึงมากที่สุดได้แก่เนื้อหาเกี่ยวข้องเกี่ยวกับเทคโนโลยีและคอมพิวเตอร์ ได้รับการอ้างอิงถึงจำนวน 85 ครั้ง (ร้อยละ 44.27) โดยมีวิทยานิพนธ์ที่อ้างอิงเนื้อหาของวารสารในกลุ่มนี้รวม 44 เล่ม โดยเนื้อหาเกี่ยวข้องเกี่ยวกับเทคโนโลยีและคอมพิวเตอร์ได้รับการอ้างอิงถึงในวิทยานิพนธ์มากที่สุดจำนวน 19 เล่ม (ร้อยละ 43.18)

การที่เนื้อหาเกี่ยวข้องเกี่ยวกับเทคโนโลยีและคอมพิวเตอร์ ได้รับการอ้างอิงถึงมากที่สุดในเนื้อหาวิชาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอาจเนื่องมาจากการที่เนื้อหาวิชาในส่วนนี้มีความสัมพันธ์กับเนื้อหาวิชาทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเนื้อหาวิชาเทคโนโลยีสารนิเทศซึ่งในบางครั้งในการทำวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารนิเทศ ผู้วิจัยอาจต้องหาข้อมูลเพิ่มเติมจากบทความที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีและคอมพิวเตอร์จึงทำให้เนื้อหาวิชาในส่วนนี้ได้รับการอ้างอิงถึงมากกว่าเนื้อหาวิชาย่อยอื่น ๆ

สำหรับกลุ่มเนื้อหาวิชาทางมนุษยศาสตร์ได้รับการอ้างอิงถึงรวม 19 ครั้ง โดยเนื้อหาที่ย่อยที่ได้รับการอ้างอิงถึงมากที่สุดได้แก่เนื้อหาเกี่ยวข้องเกี่ยวกับศิลปะ ได้รับการอ้างอิงถึงจำนวน 11 ครั้ง (ร้อยละ 57.90) เมื่อพิจารณาจำนวนวิทยานิพนธ์ที่อ้างอิงเนื้อหาวิชาของวารสารในกลุ่มนี้พบว่า ได้รับการอ้างอิงถึงในวิทยานิพนธ์จำนวน 8 เล่ม โดยเนื้อหาเกี่ยวข้องเกี่ยวกับศิลปะได้รับการอ้างอิงถึงในวิทยานิพนธ์มากที่สุดจำนวน 4 เล่ม (ร้อยละ 50.00)

การที่เนื้อหาวิชาเกี่ยวข้องเกี่ยวกับศิลปะได้รับการอ้างอิงถึงมากที่สุดในเนื้อหาวิชาทางมนุษยศาสตร์ อาจเนื่องมาจากการที่มีวิทยานิพนธ์หลายเล่มที่ศึกษาเกี่ยวกับความต้องการและการใช้ห้องสมุดของอาจารย์และนักศึกษาสาขาศิลปะ การใช้วารสารทางด้านศิลปะ การแสวงหาและการใช้สารนิเทศของอาจารย์สาขาศิลปะ ดังนั้นในการหาข้อมูลเบื้องต้นทางด้านศิลปะผู้วิจัยอาจ

ต้องหาข้อมูลจากบทความวารสารที่เกี่ยวข้องจึงทำให้เนื้อหาเกี่ยวข้องกับศิลปะได้รับการอ้างอิงมากกว่าเนื้อหาอื่น ๆ

เมื่อจำแนกเนื้อหาวิชาของวารสารที่ได้รับการอ้างอิงถึงตามเนื้อหาวิชาของวิทยานิพนธ์ (ตารางที่ 16) พบว่าวิทยานิพนธ์ทั้งหมดอ้างอิงถึงวารสารที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับเนื้อหาของวิทยานิพนธ์ ได้แก่

วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเรื่องพื้นฐานและเรื่องทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์จำนวน 17 เล่ม อ้างถึงวารสารที่มีเนื้อหาเรื่องพื้นฐานและเรื่องทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์มากที่สุดจำนวน 137 ครั้ง

วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาการวิจัยในวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์จำนวน 47 เล่ม อ้างถึงวารสารที่มีเนื้อหาวิชาการวิจัยในวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์มากที่สุดจำนวน 286 ครั้ง

วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาการจัดการองค์การและการบริหารงานห้องสมุดจำนวน 10 เล่ม อ้างถึงวารสารที่มีเนื้อหาการจัดการองค์การและการบริหารงานห้องสมุดมากที่สุดจำนวน 90 ครั้ง

วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหางานเทคนิคจำนวน 19 เล่ม อ้างถึงวารสารที่มีเนื้อหาวิชางานเทคนิคมากที่สุดจำนวน 179 ครั้ง

วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาวิชางานบริการและกิจกรรมจำนวน 25 เล่ม โดยอ้างอิงวารสารที่มีเนื้อหาวิชางานบริการและกิจกรรมมากที่สุดจำนวน 274 ครั้ง

วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาวิชาทรัพยากรสารนิเทศจำนวน 27 เล่ม อ้างถึงวารสารที่มีเนื้อหาวิชาทรัพยากรสารนิเทศมากที่สุดจำนวน 221 ครั้ง

วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาวิชาแหล่งสารนิเทศจำนวน 9 เล่ม อ้างถึงวารสารที่มีเนื้อหาวิชาแหล่งสารนิเทศมากที่สุดจำนวน 32 ครั้ง

วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาวิชาเทคโนโลยีสารนิเทศจำนวน 24 เล่ม อ้างถึงวารสารที่มีเนื้อหาวิชาเทคโนโลยีสารนิเทศมากที่สุดจำนวน 214 ครั้ง

2.3 อายุของวารสาร

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับอายุของวารสารที่ได้รับการอ้างอิงถึง(ตารางที่ 17) สามารถสรุปได้ว่าวารสารที่ได้รับการอ้างอิงถึงมากที่สุดได้แก่ วารสารที่มีช่วงอายุ 1 – 5 ปี ได้รับการอ้างอิงถึงจำนวน 1,179 ครั้ง (ร้อยละ 42.33) รองลงมาคือวารสารที่มีช่วงอายุ 6 – 10 ปี ได้รับการอ้างอิงถึงจำนวน 671 ครั้ง (ร้อยละ 24.09) ส่วนช่วงอายุของวารสารที่ได้รับการอ้างอิงถึงน้อยที่สุด คือวารสารที่มีช่วงอายุต่ำกว่า 1 ปี ได้รับการอ้างอิงถึงจำนวน 125 ครั้ง (ร้อยละ 4.49)

เมื่อพิจารณาถึงจำนวนวิทยานิพนธ์ที่อ้างถึงวารสารในแต่ละช่วงอายุพบว่า วิทยานิพนธ์ที่อ้างถึงวารสารที่อยู่ในช่วงอายุ 1 – 5 ปีมากที่สุด จำนวน 164 เล่ม (ร้อยละ 92.13) รองลงมาได้แก่วารสารที่อยู่ในช่วงอายุ 6 – 10 ปี ได้รับการอ้างถึงในวิทยานิพนธ์จำนวน 155 เล่ม (ร้อยละ 87.08) ในขณะที่มีวิทยานิพนธ์ที่อ้างถึงวารสารที่มีช่วงอายุต่ำกว่า 1 ปี น้อยที่สุด จำนวน 52 เล่ม (ร้อยละ 29.21)

การที่วิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์อ้างถึงวารสารที่มีช่วงอายุ 1 – 5 ปีอาจเป็นเพราะว่าวารสารในช่วงอายุดังกล่าวเป็นวารสารที่ค่อนข้างทันสมัย และศาสตร์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์มีความเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการอยู่เสมอ ทั้งในแง่ของการศึกษาทางวิชาการและเทคโนโลยี ทำให้ในการศึกษาค้นคว้าและวิจัยจำเป็นต้องติดตามบทความที่มีความทันสมัย ส่วนการที่วารสารที่มีช่วงอายุต่ำกว่า 1 ปี แม้จะมีความทันสมัยมากที่สุดแต่กลับได้รับการอ้างถึงน้อยที่สุด อาจเป็นเพราะว่าบทความวารสารในช่วงอายุดังกล่าวมีจำนวนน้อยและวารสารแต่ละชื่อมีไม่กี่ฉบับ และจากการสังเกตวิทยานิพนธ์ที่อ้างถึงวารสารที่มีช่วงอายุต่ำกว่า 1 ปี มักจะเป็นวิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งยังมีจำนวนไม่มากนักจึงอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่วารสารในช่วงอายุดังกล่าวไม่ค่อยมีการอ้างถึง

ผลการวิจัยดังกล่าว สอดคล้องกับสมมติฐานในข้อที่ 1 ที่กำหนดว่า บทความวารสารส่วนใหญ่ที่ได้รับการอ้างถึงในวิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีอายุอยู่ในช่วง 1 – 5 ปี และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของพูนสุข ปรวิตรวรวิ (2526) กิ่งแก้ว วัฒนาเดชาพร (2528) และฉวีวรรณ สุวรรณรัฐ (2529) ที่พบว่าวารสารที่มีช่วงอายุ 0 – 5 ปี ได้รับการอ้างถึงมากที่สุด และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของเพ็ญพิศ นิมมาณวัฒนา (2547) ที่พบว่าวารสารที่มีอายุ 1-5 ปี ได้รับการอ้างถึงมากที่สุดในบทความวิจัยของอาจารย์คณะแพทยศาสตร์ แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวลักษณ์ รัตนะปัญญา (2544) ที่พบว่าวารสารที่มีช่วงอายุ 6 – 10 ปีได้รับการอ้างถึงมากที่สุดในวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับมหาบัณฑิตวิชาเอกบรรณารักษศาสตร์และสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์ และสารนิเทศศาสตร์ รวมทั้ง Haycock (2004) ที่พบว่าวิทยานิพนธ์สาขาวิชาการศึกษาอ้างถึงวารสารที่จัดพิมพ์ในช่วงปี 1990 – 1999 มากที่สุด และ Griscom (1983) ที่พบว่าวารสารที่มีช่วงอายุ 25 ปีขึ้นไปได้รับการอ้างถึงมากที่สุดในวิทยานิพนธ์สาขาวิชาดนตรี

2.4 ภาษาของวารสาร

จากผลการวิจัยภาษาของวารสารที่ได้รับการอ้างถึง (ตารางที่ 18) พบว่าวารสารที่ได้รับการอ้างถึงในวิทยานิพนธ์มีเพียง 2 ภาษา คือภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยวารสาร

ภาษาอังกฤษได้รับการอ้างอิงถึงจำนวน 1,964 ครั้ง (ร้อยละ 70.52) ซึ่งมากกว่าวารสารภาษาไทยที่ได้รับการอ้างอิงถึงจำนวน 821 ครั้ง (ร้อยละ 29.48)

เมื่อพิจารณาถึงจำนวนชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างอิงถึงในวิทยานิพนธ์รวมจำนวนทั้งสิ้น 603 ชื่อ พบว่าวารสารภาษาอังกฤษได้รับการอ้างอิงถึงจำนวน 361 ชื่อ (ร้อยละ 59.87) ส่วนวารสารภาษาไทยได้รับการอ้างอิงถึงจำนวน 242 ชื่อ (ร้อยละ 40.13)

ในส่วนจำนวนวิทยานิพนธ์ที่อ้างอิงถึงวารสารในแต่ละภาษา พบว่าวิทยานิพนธ์อ้างอิงถึงวารสารภาษาอังกฤษจำนวน 171 เล่ม (ร้อยละ 96.07) ซึ่งมากกว่าวารสารภาษาไทยที่มีวิทยานิพนธ์อ้างอิงถึงจำนวน 162 เล่ม (ร้อยละ 91.06)

การที่ผลการวิจัยพบว่าวิทยานิพนธ์อ้างอิงถึงวารสารภาษาอังกฤษมากกว่าวารสารภาษาไทย อาจเป็นเพราะว่าวารสารวิชาการภาษาไทยทางด้านบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ ยังมีผลิตออกมาเป็นจำนวนไม่มากนัก และการจัดทำวารสารยังจำกัดอยู่ที่สถาบันการศึกษาที่มีการเรียนการสอนวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ และหน่วยราชการต่าง ๆ เป็นหลัก แต่ในขณะที่วารสารภาษาอังกฤษมีการจัดทำออกมาเป็นจำนวนมากและมีหน่วยงานที่จัดทำหลากหลาย ทั้งสมาคมวิชาการและสำนักพิมพ์เอกชนต่าง ๆ อีกทั้งบทความทางวิชาการหรืองานวิจัยในสาขานี้มักเริ่มต้นศึกษาค้นคว้า โดยนักวิชาการชาวต่างชาติซึ่งเขียนบทความหรือรายงานการวิจัยเป็นภาษาอังกฤษ ดังนั้นในการติดตามความก้าวหน้าของวิชาการสาขานี้จึงมักต้องอ่านบทความหรืองานวิจัยจากต่างประเทศ ซึ่งเขียนเป็นภาษาอังกฤษเป็นหลัก นอกจากนี้นักวิชาการหรือนักวิจัยส่วนใหญ่ที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นที่ยอมรับมักนำบทความทางวิชาการหรืองานวิจัยของตน ลงตีพิมพ์ในวารสารภาษาอังกฤษจึงอาจเป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่ทำให้วารสารภาษาอังกฤษได้รับการอ้างอิงถึงมากกว่าวารสารภาษาไทย

ดังนั้นผลการวิจัยในส่วนนี้ สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 ที่กำหนดว่าบทความวารสารส่วนใหญ่ที่ได้รับการอ้างอิงถึงในวิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นบทความภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของพูลสุข ปรวิตรวรวุฒิ (2526) กิ่งแก้ว วัฒนาเดชาพร (2528) ฉวีวรรณ สุวรรณรัฐ (2529) และเพ็ญพิศ นิมมานวัฒนา (2547) ที่พบว่าวารสารภาษาอังกฤษได้รับการอ้างอิงถึงมากที่สุดแต่ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เสาวลักษณ์ รัตนะปัญญา (2544) ที่พบว่าวารสารภาษาไทยได้รับการอ้างอิงถึงมากที่สุด

3. เปรียบเทียบรายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างอิงกับรายชื่อวารสารที่มีให้บริการใน หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ในการเปรียบเทียบรายชื่อวารสารทั้งหมดที่ได้รับการอ้างอิงกับรายชื่อวารสารที่มีให้บริการ ในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จากวารสารทั้งหมดที่ได้รับการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษรวมกันมีจำนวน 603 ชื่อ หอสมุดกลางมีให้บริการจำนวน 287 ชื่อ (ร้อยละ 47.60)

สำหรับวารสารภาษาไทยทั้งหมดที่ได้รับการอ้างอิงจำนวน 242 ชื่อ (ตารางที่ 19) หอสมุดกลางมีให้บริการจำนวน 156 ชื่อ (ร้อยละ 64.46) โดยวารสารที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุด 19 ชื่อแรก(ร้อยละ 52.13)ในวิทยานิพนธ์ หอสมุดกลางมีให้บริการครบทั้ง 19 ชื่อ สำหรับวารสารภาษาไทยที่ได้รับการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ 5 ครั้งขึ้นไปจำนวน 29 ชื่อ หอสมุดกลางมีให้บริการจำนวน 28 ชื่อ ส่วนวารสารที่ได้รับการอ้างอิง 1-4 ครั้งจำนวน 213 ชื่อ หอสมุดกลางมีให้บริการจำนวน 128 ชื่อ

สำหรับวารสารภาษาอังกฤษที่ได้รับการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์รวม 361 ชื่อ (ตารางที่ 20) หอสมุดกลางมีให้บริการจำนวน 131 ชื่อ (ร้อยละ 36.29) โดยวารสารที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุด 20ชื่อแรกในวิทยานิพนธ์(ร้อยละ 51.93) หอสมุดกลางมีให้บริการครบทั้ง 20 ชื่อ สำหรับวารสารภาษาอังกฤษที่ได้รับการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ 5 ครั้งขึ้นไปจำนวน 76 ชื่อ หอสมุดกลางมีให้บริการจำนวน 64 ชื่อ ส่วนวารสารที่ได้รับการอ้างอิง 1-4 ครั้งจำนวน 285 ชื่อ หอสมุดกลางมีให้บริการจำนวน 67 ชื่อ

การที่หอสมุดกลางมีวารสารที่ได้รับการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์สาขาวิชา บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ให้บริการอยู่ในหอสมุดกลางทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษรวม จำนวน 287 ชื่อ (ร้อยละ 47.60) จากวารสารที่ได้รับการอ้างอิงทั้งหมด 603 ชื่อนั้น อาจกล่าวได้ว่ายังมีวารสารให้บริการเป็นจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับปริมาณวารสารทั้งหมดที่ได้รับการอ้างอิง อาจเนื่องมาจากการที่หอสมุดกลาง มีหน้าที่หลักในการจัดหาวารสารเพื่อให้บริการแก่ผู้ใช้ซึ่งมีทั้งอาจารย์ นิสิต และบุคลากรในมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นผู้ใช้บริการจากหลายคณะหลายสาขาวิชา ห้องสมุดจึงต้องเฉลี่ยการบอกรับวารสารให้มีเนื้อหาครอบคลุมและตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้ทุกสาขาวิชาซึ่งไม่ใช่เฉพาะในสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์เท่านั้น อีกทั้งจากการสังเกตของผู้วิจัยโดยได้สืบค้นชื่อวารสารจากฐานข้อมูล OPAC ของหอสมุดกลางพบว่าวารสารบางชื่อที่ไม่มีให้บริการในหอสมุดกลางแต่ก็มีให้บริการตามห้องสมุดคณะหรือสถาบันต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย ดังนั้นหอสมุดกลางจึงอาจไม่จำเป็นต้องบอกรับวารสารซ้ำซ้อนกับวารสารที่มีให้บริการอยู่ตามห้องสมุดคณะหรือสถาบันต่าง ๆ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาข้อมูลที่ว่าวารสาร

ภาษาไทยที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุด 19 ชื่อแรก (ร้อยละ 52.13) หอสมุดกลางมีให้บริการครบทั้ง 19 ชื่อ ส่วนวารสารภาษาอังกฤษที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุด 20 ชื่อแรก (ร้อยละ 51.93) หอสมุดกลางมีให้บริการครบทั้ง 20 ชื่อ ก็อาจกล่าวได้ว่าวารสารที่มีให้บริการในหอสมุดกลางส่วนใหญ่เป็นวารสารที่มีคุณค่าตรงกับความต้องการของผู้ใช้

เมื่อพิจารณาเฉพาะรายชื่อวารสารภาษาไทยพบว่าจากวารสารภาษาไทยทั้งหมดที่ได้รับการอ้างอิงจำนวน 242 ชื่อ หอสมุดกลางมีให้บริการจำนวน 156 ชื่อ (ร้อยละ 64.46) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหอสมุดกลางมีวารสารภาษาไทยให้บริการเป็นจำนวนมากเมื่อเทียบกับจำนวนวารสารภาษาไทยที่ได้รับการอ้างอิงทั้งหมด อาจเนื่องมาจากการที่วารสารภาษาไทยซึ่งงบประมาณในการบอกรับ น้อยกว่าการบอกรับวารสารภาษาต่างประเทศ อีกทั้งวารสารภาษาไทยหลาย ๆ รายชื่ออาจเป็นวารสารที่ได้รับอภิชนทานการหรือได้รับจากการแลกเปลี่ยนระหว่างห้องสมุดจึงอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้วารสารภาษาไทยมีให้บริการเป็นจำนวนมาก

ส่วนการที่วารสารภาษาอังกฤษที่ได้รับการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์รวม 361 ชื่อ หอสมุดกลางมีให้บริการเพียง 131 ชื่อ (ร้อยละ 36.29) ซึ่งอาจถือว่าเป็นจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับปริมาณการอ้างอิงวารสารภาษาอังกฤษทั้งหมดนั้น อาจเป็นเพราะว่าวารสารภาษาอังกฤษมีอัตราค่าบอกรับสูง อีกทั้งในปัจจุบันหอสมุดกลางมีการบอกรับฐานข้อมูลวารสารหลายฐานข้อมูลจึงอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้หอสมุดกลางจำเป็นต้องหยุดบอกรับวารสารภาษาอังกฤษบางชื่อเรื่องที่ใช้สามารถเข้าถึงได้จากฐานข้อมูลจึงทำให้วารสารภาษาอังกฤษมีให้บริการเป็นจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับปริมาณการอ้างอิงวารสารภาษาอังกฤษทั้งหมด

ผลการวิจัยในส่วนนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของพูนสุข ปรวิตรรรวุฒิ (2526) ที่พบว่าเมื่อเปรียบเทียบรายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างอิงกับวารสารที่มีในห้องสมุดคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ห้องสมุดแต่ละแห่งมีวารสารที่ได้รับการอ้างอิงต่ำกว่าร้อยละ 50 โดยจากวารสารภาษาไทยที่ได้รับการอ้างอิง 149 ชื่อ ห้องสมุดคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีให้บริการเพียง 39 ชื่อ (ร้อยละ 26.17) ส่วนห้องสมุดคณะเศรษฐศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มี 62 ชื่อ (ร้อยละ 41.61) สำหรับวารสารภาษาอังกฤษที่ได้รับการอ้างอิง 263 ชื่อห้องสมุดคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีให้บริการเพียง 46 ชื่อ (ร้อยละ 17.49) ส่วนห้องสมุดคณะเศรษฐศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มี 96 ชื่อ (ร้อยละ 36.50) รวมทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของกิ่งแก้ว วัฒนาเดชาพร (2528) ที่พบว่าจากวารสารที่ได้รับการอ้างอิงทั้งหมด 797 ชื่อ ห้องสมุดคณะเกษตรศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีให้บริการเพียง 73 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 7.16

ผลการวิจัยในส่วนนี้จึง **ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานในข้อที่ 2 ที่กำหนดไว้ว่า** วารสารที่ได้รับการอ้างอิงส่วนใหญ่มีให้บริการอยู่ในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อย่างไรก็ตามหากพิจารณารายชื่อวารสารที่มีให้บริการในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยจำแนกตามภาษาของวารสารพบว่า วารสารภาษาไทยมีให้บริการถึงร้อยละ 64.46 ในขณะที่วารสารภาษาอังกฤษมีให้บริการในหอสมุดกลางร้อยละ 36.29 ซึ่งอาจแสดงให้เห็นว่าวารสารภาษาไทยที่ได้รับการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์สาขาวิชา บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่มีให้บริการในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การทดสอบสมมติฐาน

จากสมมติฐานการวิจัยที่ได้กำหนดไว้ 2 ข้อคือ

1. บทความวารสารส่วนใหญ่ที่ได้รับการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์สาขาวิชา บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีเนื้อหาทางด้านงานบริการ และกิจกรรม มีอายุอยู่ในช่วง 1 – 5 ปี และเป็นบทความภาษาอังกฤษ
2. วารสารที่ได้รับการอ้างอิงส่วนใหญ่มีให้บริการอยู่ในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ว่า ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ในข้อที่ 1 ส่วนสมมติฐานในข้อที่ 2 ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ว่า วารสารที่ได้รับการอ้างอิงส่วนใหญ่มีให้บริการในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เนื่องจากผลการวิจัยพบว่าจากวารสารที่ได้รับการอ้างอิงทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษจำนวน 603 ชื่อ หอสมุดกลางมีให้บริการจำนวน 287 ชื่อ หรือร้อยละ 47.60 เท่านั้น จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปปฏิบัติ

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางสำหรับหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในการพัฒนาทรัพยากรสารนิเทศประเภทวารสาร ทั้งในด้านการคัดเลือกและจัดหา การจัดเก็บ รวมถึงการบริการวารสาร ดังนี้

1. ในด้านการคัดเลือกและจัดหารวารสาร หอสมุดกลางควรนำผลการวิจัยในครั้งนี้นำไปใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาคัดเลือกและจัดหารวารสารให้ตรงตามความต้องการของผู้ใช้ โดยพิจารณาบอกรับจากวารสารที่ได้รับการอ้างอิงถึงมากในวิทยานิพนธ์ให้ครบถ้วนสมบูรณ์ก่อน แล้วจึงพิจารณาบอกรับวารสารที่ได้รับการอ้างอิงถึงน้อยกว่าเป็นลำดับต่อไป

นอกจากนี้หอสมุดกลางอาจพิจารณาบอกรับวารสาร โดยดูจากเนื้อหาวิชาของวารสารที่ได้รับการอ้างอิงถึงจำนวนมาก เพื่อให้หอสมุดกลางสามารถพิจารณาบอกรับวารสารในเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้

2. ในด้านการจัดเก็บวารสาร หอสมุดกลางอาจพิจารณาจัดเก็บวารสารทางบรรณารักษศาสตร์ที่มีช่วงอายุระหว่าง 1-5 ปี ไว้ในบริเวณเดียวกันหรือบริเวณใกล้เคียงกับวารสารฉบับปัจจุบันเพื่อความสะดวกแก่ผู้ใช้บริการ นอกจากนี้ในวารสารรายชื่อที่มีการใช้มากและปัจจุบันยังไม่ได้ทำการเย็บเล่ม ควรนำไปเย็บเล่มให้เรียบร้อยเพื่อความสะดวกของผู้ใช้บริการ ส่วนวารสารฉบับที่อยู่ในช่วงปีเก่า ๆ และมีการใช้งานน้อยห้องสมุดอาจพิจารณาแยกเก็บต่างหาก

3. ในด้านการบริการวารสาร หอสมุดกลางอาจนำรายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างอิงถึงมาพิจารณาจัดทำดัชนีวารสารและสาระสังเขปเพื่อให้บริการแก่ผู้ใช้บริการ เพื่อช่วยให้ผู้ใช้สามารถใช้ประโยชน์จากวารสารได้มากที่สุด นอกจากนี้ในวารสารบางรายชื่อที่ได้รับการอ้างอิงน้อยหอสมุดกลางอาจพิจารณาส่งเสริมการใช้บริการเช่น การจัดให้มีการให้บริการข่าวสารทันสมัย บริการหน้าสารบัญวารสาร เป็นต้น เพื่อกระตุ้นให้เกิดการใช้วารสารให้คุ้มค่ากับงบประมาณการบอกรับวารสารของห้องสมุด

สำหรับวารสารบางชื่อที่ได้รับการอ้างอิง และไม่มีให้บริการในหอสมุดกลางแต่มีให้บริการตามห้องสมุดคณะต่าง ๆ หรือในหอสมุดกลางของมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ห้องสมุดอาจพิจารณาจัดให้มีบริการยืมระหว่างห้องสมุด หรือบริการนำส่งเอกสารระหว่างห้องสมุดเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ใช้บริการ

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยในอนาคต

1. ควรมีการศึกษาวิเคราะห์การอ้างอิงทรัพยากรสารสนเทศประเภทอื่น ๆ ในวิทยานิพนธ์ สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการใช้วารสารกับทรัพยากรสารสนเทศประเภทอื่น ๆ

2. ควรมีการวิเคราะห์การอ้างถึงวารสารในบทความทางวิชาการ รายงานการวิจัย หรืองานเขียนทางวิชาการของอาจารย์ นักวิชาการ นักวิจัยรวมทั้งผู้ปฏิบัติงานในสาขาวิชา บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์เพื่อให้ทราบข้อมูลการใช้วารสารของนักวิชาการ ผู้ปฏิบัติงาน และนิสิตนักศึกษา ในสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ให้ครบถ้วน เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนางานวารสารเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้บริการในกลุ่ม นี้ได้ดียิ่งขึ้น

3. ควรทำการศึกษาการใช้วารสารของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชา บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยวิธีการอื่น ๆ เช่นการส่ง แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ การศึกษาสถิติการใช้วารสาร เป็นต้น เพื่อนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบกับผลที่ได้จากการวิเคราะห์การอ้างถึง ซึ่งจะช่วยให้ห้องสมุดได้รับผลที่เที่ยงตรงมากยิ่งขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ในการจัดหาวารสารได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กมลรัตน์ ตันท์เกตุร. “การวิเคราะห์การอ้างอิงที่ปรากฏในวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญา
มหาบัณฑิต และงานวิจัยของอาจารย์คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอม
เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2528.
- กิ่งแก้ว วัฒนาเดชาพร. “การวิเคราะห์การอ้างอิงวารสารในวิทยานิพนธ์สาขาวิชาเภสัชศาสตร์และ
ในรายงานวิจัยของอาจารย์คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.” วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- “โครงการเปิดสอนวิชาบรรณารักษศาสตร์ชั้นปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย,” ใน บรรณารักษศาสตร์ 2506. หน้า 177-178. กรุงเทพฯ: แผนกวิชา
บรรณารักษศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2506.
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. คณะอักษรศาสตร์. ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์. “หลักสูตรอักษรศาส
ตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.
2544).” แหล่งที่มา: http://www.arts.chula.ac.th/~libsci/department_2_2_1.htm 2547.
- ฉวีวรรณ สุวรรณรัฐ. “การวิเคราะห์การอ้างอิงวารสารในบทความวิจัยที่เขียนเป็นภาษา
ต่างประเทศ โดยอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.” วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- ชุติมา สัจจามันท์. สถานภาพงานวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์. กรุงเทพฯ:
สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, 2537.
- นงนารถ ชัยรัตน์. การเลือกและการจัดหาทรัพยากรห้องสมุด. กรุงเทพฯ: ภาควิชาบรรณา
รักษศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2542.
- นงลักษณ์ ไม่น่ายกิจ. “บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตในการทำวิทยานิพนธ์.” วารสาร
บรรณารักษศาสตร์ 20, 2(2543): 1-15.
- ประภาวดี สืบสนธิ์. การวิจัยบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์. กรุงเทพฯ: ภาควิชา
บรรณารักษศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- ประยงค์รี พัฒนกิจจำรูญ. การพัฒนาทรัพยากรห้องสมุด: การเลือก การจัดหาหนังสือและ
วัสดุ. กรุงเทพฯ: ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2524.

พรรณพิมล กุลบุญ. วารสาร การควบคุมทางบรรณานุกรมและการดำเนินงานในห้องสมุด.

กรุงเทพฯ: ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

พวา พันธุ์เมฆา. คิซี 21: การแบ่งหมู่หนังสือและแผนภูมิการแบ่งหมู่ระบบทศนิยมของคิวอี้.

กรุงเทพฯ: ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2541.

พิมพ์รำไพ เปรมสมิทธิ. เอกสารคำสอนรายวิชา 2206673 การวิจัยในสาขาวิชา

บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์. กรุงเทพฯ: ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

พุลสุข ปรีวัตรวรรุฒิ. “การวิเคราะห์การอ้างอิงวารสารของวิทยานิพนธ์สาขาวิชา

เศรษฐศาสตร์.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

เพ็ญสุภา นาทอง. “การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ใน

ประเทศไทย ที่เผยแพร่ระหว่างปีพุทธศักราช 2537 – 2541.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2543.

วิบูลย์สุข บัณฑิตย์. “การอ้างอิง: ปัญหาและแนวทางแก้ไข.” ข่าวสารห้องสมุด มหาวิทยาลัย

ขอนแก่น 10, 2-3(2531): 28-38.

“40 ปี ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,” ใน บรรณารักษ์ 40

หน้า 220-229. กรุงเทพฯ: ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2510.

สุนีย์ กาศจรรย์. “การวัดคุณค่าวารสาร: จากการวิเคราะห์การอ้างอิง การใช้จริง และการ

ประเมินคุณค่าจากนักวิชาการในสาขาฟิสิกส์.” โดมทัศน์ 18, 1(2540): 50-54.

สุทธิลักษณ์ อัมพันวงศ์. “20 ปีของแผนกวิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย 2498 - 2518.” ใน บรรณารักษ์ 20, หน้า 1 – 16. กรุงเทพฯ: แผนกวิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518.

สุวรรณ อินทร์รักษา. “วารสารวิทยาศาสตร์และงานวิจัย.” ข่าวสารสำนักหอสมุดกลาง

มหาวิทยาลัยรามคำแหง. 12,(2532): 16 – 29.

เสาวลักษณ์ รัตนปัญญา. “การวิเคราะห์การอ้างอิงวารสารในวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับ

มหาบัณฑิต วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์ และสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2544.

อนุสรณ์งานพระราชทานเพลิงศพศาสตราจารย์กิตติคุณสุทธิลักษณ์ อัมพันวงศ์. กรุงเทพฯ:

โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย, 2547.

อารีย์ ชื่นวัฒนา. “การวิเคราะห์การอ้างอิงของวิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์ ที่มีขอบเขตเนื้อหาเกี่ยวกับห้องสมุดวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย.” วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

ภาษาอังกฤษ

- Black, Steven. “Using Citation Analysis to Pursue a Core Collection of Journals for Communication.” Library Resources & Technical Services 45, 1(2001): 3-9.
- Brittain, Michael J. and Line, Maurice B. “Source of Citations and Reference for Analysis Purposes: A Comparative assessment.” Journal of Documentation 29(1973): 72-80.
- Colhoun, John C. “Serials Citations and Holdings Correlation.” Library Resources & Technical Service. 39, 1(1995): 53 – 77.
- Davinson, Donald Edward. The Periodicals Collection: Its Purpose and Uses in Libraries. London: Andre Deutsch, 1978.
- Davinson, Donald Edward. Periodicals: A Manual of Practice for Librarians. London: Andre Deutsch, 1964.
- “Dictionary.LaborLawTalk.com.” [Online]. Available from: http://encyclopedia.laborlawtalk.Com/Library_and_Information_science [2005].
- Dulle, F.w. “Creating a Core Journal Collection for Agricultural Research in Tanzania: Citation Analysis and User Opinion Techniques.” Library Review 53, 5(2004): 270-277.
- Edwards, Sherry. “Citation Analysis as a Collection Development Tool: a Bibliometric Study of Polymer Science Thesis and Dissertation.” Serials Review 25,1(1999): 11-20.
- Elder, Nelda J., et al. “Collection Development: Selection and Acquisition of Agriculture Materials.” Library Trends 38(1990): 442-473.
- Frost, Carolyn O. “The Use of Citation in Literary Research: A Preliminary Classification of Citation Function.” Library Quarterly 49, 4(1979): 399-414.
- Garfield, Eugene. “Citation Analysis as a Tool in Journal Evaluation.” Science 178(1972): 471 – 479.
- Garfield, Eugene. “When to Cite.” Library Quarterly 66, 4(1996): 449 – 458.
- “Glossary of Library Terms.” [Online]. Available from: <http://www.elinks.ecc.edu/library/STAFFLINE/grossary.html> [2005].

- Gooden, Angela M. "Citation Analysis of Chemical Doctoral Dissertations: An Ohio State University Case Study." [Online] Available from: <http://www.istl.org/01-fall/refeed.html>, [2005].
- Graham, Margaret E. and Buettel. Serials Management: A Practical Handbook. London: Aslib, 1990.
- Grenfell, David. Periodicals and serials: Their Treatment in Special Libraries. 2nd ed. London: Aslib, 1965.
- Griscom, Richard. "Periodical Use in a University Music Library: A Citation Study of Theses and Dissertation Submitted to the Indiana University School of Music from 1975-1978." The Serial Librarian 7(1983): 35-52.
- Guinn, Linda K. "Citation Analysis of Authored Articles in Library & Information Science Research 2001 – 2002." Mississippi Libraries 67, 4(2003): 106-109.
- Harvey, Joan M. "Types of Periodical." In Paul Mayes. Periodicals Administration in Libraries, 7-24. London: Clive Bingley, 1978.
- Haycock, Laurel. "Citation Analysis of Education Dissertations for Collection Development." Library Resources & Technical Service 48, 2(2004): 102-106.
- Hevit, John A. "A Habits of Lies." [Online]. Available from: http://freespace.virgin.net/john.Hewitt1/pg_gross.htm [2005].
- "Library Science (LS) Classification Standard." [Online]. Available from: http://www.hrma-agrh.gc.ca/classification~/tools/map/maps_EBGroup/LSE.ASP [2005].
- "Library Terms: A Highly Selective List." [Online]. Available from: <http://princeton.edu/~sbwhite/wr177LT.html> [2004].
- Marraro, Patti M. "An Analysis of Citation Patterns of Federally-Employed Marine Science Researcher: a Citation Analysis." [Online]. Available from: <http://shrimp.ccfhrb.noaa.gov/library/thesis.html> [2005].
- Miguel, Campanario Juan. "Citation Analysis." [Online]. Available from: <http://www.uah.es/jmc/ai44.pdf> [2003].
- Nisonger, Thomas E. Management of Serials in Libraries. Colorado: Englewood, 1998.
- Osborn, Andrew D. Serial Publications: Their Place and Treatment in Libraries. 3rd ed. Chicago: American Library Association, 1980.
- Sandison, Alexander. "Thinking About Citation Analysis." Journal of Documentation 45, 1(1989): 59-64.

Smith, Linda C. "Citation Analysis." Library Trends 30(1980): 83-106.

Spiller, David. Providing Materials for Library Users. London: Library Association Publishing, 2000.

Thelwall, Mike. "Web Citation Analysis." [Online]. Available from: http://www.emeraldinsight.com/info/librarians/Information_Management/info_curves7.jsp [2005].

"WIKIPEDIA: The Free Encyclopedia." [Online]. Available from: http://en.wikipedia.org/wiki/Citation_analysis [2005].

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

แบบบันทึกข้อมูล

การวิเคราะห์การอ้างอิงวารสารในวิทยานิพนธ์ สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และ

สารนิเทศศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2533 – 2545

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ตามความเป็นจริง และ/หรือ เติมคำลงในช่องว่างให้
สมบูรณ์

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์

ลำดับที่

ชื่อผู้เรียบเรียง

ชื่อวิทยานิพนธ์

.....

.....

ปีการศึกษา

ขอบเขตเนื้อหาของวิทยานิพนธ์

☐ เรื่องพื้นฐานและเรื่องทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับ
บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์	☐ การวิจัยในวิชาบรรณารักษศาสตร์
และสารนิเทศศาสตร์
☐ การจัดองค์การและการบริหารงานห้องสมุด	☐ งานเทคนิค
☐ งานบริการและกิจกรรม	☐ ทรัพยากรสารนิเทศ
☐ แหล่งสารนิเทศ	☐ เทคโนโลยีสารนิเทศ
☐ เรื่องอื่นๆ	

จำนวนการอ้างอิงทั้งหมด รายการ

ภาษาไทย รายการ ภาษาอังกฤษ รายการ

ภาษาอื่นๆ..... รายการ

จำนวนการอ้างอิงบทความวารสารทั้งหมด รายการ

ภาษาไทย รายการ ภาษาอังกฤษ รายการ

ภาษาอื่นๆ..... รายการ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการอ้างอิงวารสารในวิทยานิพนธ์ เลขที่ /

ตอนที่ 1 ข้อมูลทางบรรณานุกรมของวารสารที่ได้รับการอ้างอิง
ชื่อผู้เขียนบทความ

.....
.....

ชื่อบทความ

.....
.....

ชื่อวารสาร..... ปีที่..... ฉบับที่.....

ปีพิมพ์..... เลขหน้า.....

ตอนที่ 2 รายละเอียดเกี่ยวกับการอ้างอิงบทความในวารสาร

เนื้อหาวิชา

- เนื้อหาวิชาทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์
 - เรื่องพื้นฐานและเรื่องทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์
 - ภูมิหลังและประวัติ
 - ปรัชญาในวิชาชีพ
 - จรรยาบรรณในวิชาชีพ
 - ชมรม สมาคม และองค์กรทางวิชาชีพ
 - การศึกษาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์
 - บรรณารักษ์
 - การผลิตหนังสือและสิ่งพิมพ์
 - การอ่านและวรรณกรรมสำหรับผู้อ่าน
 - กฎหมายห้องสมุดและกฎหมายที่เกี่ยวกับงานสารนิเทศ
 - สารนิเทศกับสังคม
 - นโยบายสารนิเทศ
 - เศรษฐกิจสารนิเทศ
 - การจัดการสารนิเทศและความรู้
 - อื่นๆ

- การวิจัยในวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์
 - การวิจัยในวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์
 - ทฤษฎีการวิจัย
 - ระเบียบวิธีวิจัย
 - แนวโน้มการวิจัย
 - การวิเคราะห์เนื้อหา
 - การวิเคราะห์การอ้างอิง
 - ผู้ใช้และการใช้สารนิเทศ
 - การศึกษาความต้องการและการแสวงหาสารนิเทศ
 - อื่นๆ
- การจัดองค์กรและการบริหารงานห้องสมุด
 - การบริหารงานห้องสมุด
 - ทฤษฎีการบริหาร
 - การจัดองค์กรและโครงสร้างการบริหารงานห้องสมุด
 - การกำหนดนโยบายและการวางแผน
 - ผู้บริหาร
 - บุคลากรและการบริหารงานบุคคล
 - งบประมาณ
 - การบริหารอาคารสถานที่และวัสดุครุภัณฑ์
 - การสื่อสาร
 - การประชาสัมพันธ์และการตลาด
 - มาตรฐานห้องสมุด
 - ความร่วมมือระหว่างห้องสมุด
 - ระบบสารนิเทศเพื่อการจัดการ
 - การใช้บริการสารนิเทศจากแหล่งภายนอก
 - อื่น ๆ
- งานเทคนิค
 - งานเทคนิคในห้องสมุด
 - การพัฒนาทรัพยากรสารนิเทศ

- การคัดเลือกและจัดหา
- การประเมินทรัพยากรสารสนเทศ
- การบำรุงรักษาและอนุรักษ์ทรัพยากรห้องสมุด
- การคัดออก
- การจัดหมวดหมู่ทรัพยากรสารสนเทศ
- การทำรายการ
- การวิเคราะห์เรื่อง
- การทำบรรณานุกรมและสาระสังเขป
- การควบคุมและรายงานบรรณานุกรม
- อื่น ๆ

งานบริการและกิจกรรม

- การจัดบริการสารสนเทศในห้องสมุด
- บริการยืม - คืน
- บริการตอบคำถามและช่วยค้นคว้า
- บริการถ่ายสำเนาสิ่งพิมพ์
- บริการคู่มือการใช้ห้องสมุด
- บริการบรรณานุกรมวารสารและสาระสังเขป
- บริการรวบรวมบรรณานุกรม
- บริการข่าวสารทันสมัย
- บริการเลือกสรรสารสนเทศเพื่อเผยแพร่เฉพาะบุคคล
- บริการสอนการใช้ห้องสมุด
- บริการหนังสือจอง
- บริการยืมระหว่างห้องสมุด
- บริการสืบค้นสารสนเทศ
- บริการจัดส่งเอกสาร
- บริการสารสนเทศเชิงพาณิชย์
- การให้บริการสารสนเทศพิเศษแก่บุคคลเฉพาะกลุ่ม
- การจัดนิทรรศการในห้องสมุด
- การจัดกิจกรรมห้องสมุด

- อื่น ๆ
- ทรัพยากรสารสนเทศ
 - ทรัพยากรสารสนเทศในห้องสมุด
 - หนังสือทั่วไป
 - หนังสืออ้างอิง
 - วิทยานิพนธ์
 - วารสารและสิ่งพิมพ์ต่อเนื่อง
 - สิ่งพิมพ์รัฐบาล
 - จุลสารและกฤตภาค
 - เอกสารจดหมายเหตุ
 - หนังสือหายาก
 - สิทธิบัตรและเอกสารมาตรฐาน
 - สื่อโสตทัศนวัสดุ
 - วัสดุย่อส่วน
 - สื่ออิเล็กทรอนิกส์
 - ทรัพยากรสารสนเทศพิเศษ
 - ทรัพยากรสารสนเทศจำแนกตามสาขาวิชา
 - มนุษยศาสตร์
 - สังคมศาสตร์
 - วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
 - อื่น ๆ

แหล่งสารสนเทศ

- แหล่งสารสนเทศประเภทต่างๆ
- แหล่งบุคคล
- หอสมุดแห่งชาติและศูนย์สารสนเทศแห่งชาติ
- หอจดหมายเหตุแห่งชาติ
- ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา
- ห้องสมุดโรงเรียน
- ห้องสมุดประชาชน

- ห้องสมุดเฉพาะ ศูนย์เอกสารและศูนย์สารนิเทศ
- ห้องสมุดเคลื่อนที่
- ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน
- ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์
- อื่น ๆ

เทคโนโลยีสารนิเทศ

- เทคโนโลยีในงานห้องสมุด
- คอมพิวเตอร์
- ข่ายงานห้องสมุดและศูนย์สารนิเทศ
- ระบบห้องสมุดอัตโนมัติ
- การประมวลผล
- การสื่อสารและโทรคมนาคม
- อินเทอร์เน็ตและอินทราเน็ต
- เว็บไซต์ในงานห้องสมุด
- การสร้าง ออกแบบ วิเคราะห์และประเมินระบบสารนิเทศ
- ฐานข้อมูล
- อื่น ๆ

อื่น ๆ

เนื้อหาวิชาอื่นๆ

- มนุษยศาสตร์
 - ปรัชญา
 - ศาสนา
 - ศิลปะ
 - ภาษาและวรรณคดี
 - อื่นๆ

- สังคมศาสตร์
 - รัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
 - นิติศาสตร์
 - เศรษฐศาสตร์
 - การบริหารธุรกิจ
 - สังคมวิทยา
 - ภูมิศาสตร์
 - การท่องเที่ยว
 - ประวัติศาสตร์และโบราณคดี
 - การศึกษา
 - นิเทศศาสตร์
 - จิตวิทยา
 - อื่น ๆ

- วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
 - วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ
 - วิศวกรรมศาสตร์และอุตสาหกรรม
 - สิ่งแวดล้อม
 - เกษตรศาสตร์
 - การแพทย์และสาธารณสุข
 - เทคโนโลยีและคอมพิวเตอร์
 - อื่น ๆ

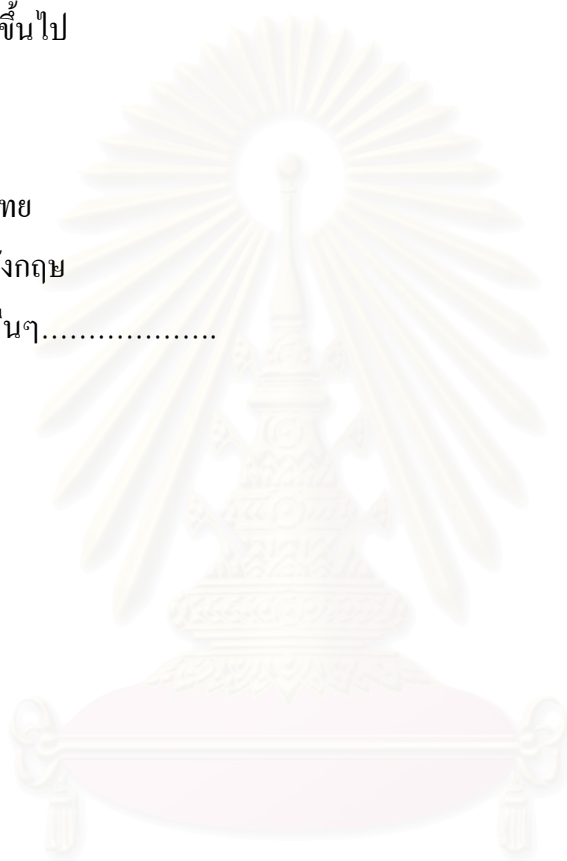
- อื่น ๆ

อายุของวารสาร

- ต่ำกว่า 1 ปี
- 1 – 5 ปี
- 6 – 10 ปี
- 11 – 15 ปี
- 16 – 20 ปี
- 21 ปี ขึ้นไป

ภาษาของวารสาร

- ภาษาไทย
- ภาษาอังกฤษ
- ภาษาอื่นๆ.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

รายชื่อวิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2533-2545 จำแนกตามปีการศึกษา

ปีการศึกษา 2533

จริยา จารุรักษ์	สารนิเทศทางอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร
เปี่ยมสุข พุงกาวิ	ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการซีดี-รอม ในห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา
พรธิดา วิเชียรปัญญา	บทบาทบรรณารักษ์บริการสารนิเทศต่อการวิจัยของอาจารย์และนักวิจัยทางด้านอาหารและโภชนาการ
เพ็ญแข ประจงใจ	หัวเรื่องภาษาไทยสาขาวิศวกรรมศาสตร์
สินีนากู สมบูรณ์อ่อน	จิตกังวลเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ของบรรณารักษ์ห้องสมุดมหาวิทยาลัย
สุรัสวดี มุทธากาญจน์	การจัดหมู่หนังสือแบบเรียนที่ใช้ในห้องสมุดกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในเขตการศึกษา 1

ปีการศึกษา 2534

พรรณทิพา เข็นขุนทด	พฤติกรรมการแสวงหาและการใช้สารนิเทศของแพทย์ในโรงพยาบาลศูนย์
วาสนา อภิญญาวงศ์	การใช้วิทยานิพนธ์ในห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2535

กัญญา โชควัฒน์วิกุล	การลงรายการส่วนราชการไทยสำหรับหนังสือภาษาไทยตามหลักเกณฑ์การลงรายการแบบแองโกล-อเมริกัน (ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 2) ที่ใช้ในห้องสมุดมหาวิทยาลัยของรัฐ
---------------------	---

กุศลวัฒน์ คงประดิษฐ์	การติดต่อสื่อสารในการปฏิบัติงานที่มีผลต่อขวัญของบุคลากร ในสำนักหอสมุดกลางและสำนักหอสมุดวิทยาเขต มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ
ขวัญชฎิล พิศาลพงศ์	การใช้และความต้องการสารนิเทศของนักวิจัย สาขาไทยศึกษา ในกรุงเทพมหานคร
ชญานา เอี่ยมอุไร	พฤติกรรมการแสวงหาและการใช้สารนิเทศของผู้ปฏิบัติงานด้าน การพัฒนาศูนย์ในประเทศไทย
ชลลดา พงศ์พัฒนโยธิน	การดำเนินงานและการใช้บริการกฤตภาคในห้องสมุดโรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร
ณัฐฉิณี ประเทืองยุคนต์	บทบาทของครูบรรณารักษ์ในการพัฒนาห้องสมุดโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดเชียงราย
พัชรี พันดาวงศ์	การใช้ไมโครคอมพิวเตอร์ในการจัดเก็บและค้นคืนวัสดุจดหมายเหตุ ของโครงการจดหมายเหตุมหาวิทยาลัยศิลปากร
พิทักษ์ ศิริวงศ์	พฤติกรรมการแสวงหาและการนำสารนิเทศไปใช้ในการปฏิบัติงาน เผยแพร่ในการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ของเจ้าหน้าที่ กระทรวง สาธารณสุข
รุ่งทิวา ศรีณชัยพัฒน์	การผลิตทรัพยากรสารนิเทศทางการประมงในประเทศไทย
ลักขณา บำรุงชูเกียรติ	บทบาทบรรณารักษ์ในทัศนะของอาจารย์มหาวิทยาลัยของรัฐ
วรรณา เตชวณิชย์พงษ์	ทัศนะของนักศึกษาต่อการสูญเสียหนังสือของห้องสมุดมหาวิทยาลัย และวิธีป้องกัน
ศรัณยา คำรงกิจการวงศ์	ความต้องการหัวข้อเรื่องกฤตภาคของบุคลากรฝ่ายข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจ

สถิตพงษ์ บุญมีสุวรรณ	การแสวงหาสารสนเทศทางการประมงของชาวประมงทะเลพื้นบ้าน อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด
สายพิณธ์ คุณพ่วง	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้เรื่องบัตรรายการ โดยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
สุภาวดี คงเจริญ	ทัศนคติของผู้ใช้เอกสารภาษาไทยด้านการท่องเที่ยวของการท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย
อัญชลี บุญญานุกูล	พฤติกรรมกรรมการแสวงหาสารสนเทศในกระบวนการค้นคว้าเพื่อการเขียน รายงานของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สหวิทยาลัยทักษิณ
อุบล พันธุ์คารา	การใช้หนังสืออ้างอิงของนิสิตระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2536	
เฉลิมศรี กาหยิ	ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการต่อครรชนที่กำหนดโดยศัพท์ควบคุม และศัพท์อิสระ
ณัฐฐา รัตนกนกพร	การผลิตวารสารทางการเกษตรในประเทศไทย
นิรนาท รัชย์ศิริ	การใช้บริการสารสนเทศเชิงพาณิชย์ของสถาบันการเงิน
ปราณี กิริยานันท์	ความต้องการบริการห้องสมุดของประชาชนในชุมชนแออัดในกรุงเทพมหานคร
ปรารธนา ปุษปาคม	การแสวงหาสารสนเทศของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร กรมส่งเสริมการเกษตร
ปฤชฎี นาคทรพร	การใช้สิทธิบัตรของอาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ คณะวิทยาศาสตร์ ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ
พัชรพร เปรมสมิทธิ	แนวคิดในการจัดตั้งข่ายงานห้องสมุดทหาร

ยุพิน เกียรติสุวิมล	ความต้องการและการใช้โสตทัศนวัสดุของอาจารย์สาขาเกษตร ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ
ลำพิ่ง พ่วงบางโพ	ความต้องการและการใช้สารนิเทศของอาจารย์และนักศึกษา คณะบริหาร ธุรกิจในมหาวิทยาลัยเอกชน
ศรีสุภา สายสุ่ม	การแลกเปลี่ยนสิ่งพิมพ์ในห้องสมุดมหาวิทยาลัยของรัฐ
สุชัยญา จีระพันธุ์	การวิเคราะห์ฐานข้อมูลทางกฎหมายในประเทศไทย
สุพิน อุดมผล	การใช้และความต้องการบริการข่าวสารทันสมัยของอาจารย์คณะเภสัชศาสตร์
อุไร สรรพเศรษฐ	การสอนการใช้ห้องสมุดในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ปีการศึกษา 2537

จิราภรณ์ ศิริธร	การประเมินระบบจดหมายเหตุของธนาคารแห่งประเทศไทยที่ใช้ระบบ ห้องสมุดอัตโนมัติไดเนกซ์
แจ่มจันทร์ นพบุตรกานต์	การจำหน่ายหนังสือออกของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา
ฉวีวรรณ ทรัพย์แสน	การใช้สารนิเทศในหอสมุดแห่งชาติส่วนภูมิภาค
นิพรรณ ทัพทกุลธร	การเลือกซื้อหนังสือของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในกรุงเทพมหานคร
ประภาพรธรรม หิรัญวัชรพฤกษ์	ความต้องการและการใช้สารนิเทศสิ่งแวดล้อมของนักวิชาการสิ่งแวดล้อม
พรจิตต์ หมีงาม	การสร้างระบบการควบคุมวารสารภาษาต่างประเทศโดยใช้ไมโคร คอมพิวเตอร์สำหรับสำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยมหิดล
พนิตทิมา เลิศสมบุญ	การใช้สารนิเทศของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร

เพชรดา เพ็ชรรัตน์	ความเข้าใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อศัพท์วิชาการด้านบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ที่ใช้ในห้องสมุดมหาวิทยาลัยของรัฐในกรุงเทพมหานคร
มยุรี จุลกัณฑ์	การคิดค่าบริการคืนสารนิเทศจากฐานข้อมูลซีดี-รอม ในห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและทัศนะของผู้ใช้ต่อค่าบริการ
มลิวัดย์ ประดิษฐ์ธีระ	การวางแผนบุคลากรด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา
ยุคล สีนิจศิริ	พจนานุกรมเฉพาะวิชาที่ผลิตในประเทศไทย
ยุพิน แสงทอง	การแสวงหาสารนิเทศเพื่อการตัดสินใจเลือกคณะในสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานคร
เยาวเรศ อุดมอานุกาพิสุข	การจัดทำดัชนีของหนังสือวิชาการที่จัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
วัลภา ปลีหะจินดา	การหยุดบอกรับวารสารวิชาการภาษาต่างประเทศในหอสมุดกลางมหาวิทยาลัยของรัฐ
สรัญญา รุจิเรขเรืองรอง	รูปแบบการเรียนรู้ของบรรณารักษ์บริการตอบคำถาม ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา กับความต้องการกิจกรรมฝึกอบรม
สุจิตรา มาลารักษ์	การอ้างถึงและพฤติกรรมการอ้างถึงที่ปรากฏในงานวิจัยสาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา
อุมาภรณ์ พรหมสิงห์	ความต้องการใช้บริการเทคโนโลยีจากหน่วยงานภายนอกของห้องสมุดเฉพาะ

ปีการศึกษา 2538

กรรณิการ์ มุลทวิ	การใช้สารนิเทศของอาจารย์สถาบันราชภัฏ
กันตภณ กิจเป็รื่อง	การประชาสัมพันธ์ห้องสมุดมหาวิทยาลัยเอกชน

ขวัญชนก ลีนาราช	ความต้องการสารสนเทศของนักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยของรัฐ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ชั้นสวาท หินธาว์	การเผยแพร่สารสนเทศกรรมศาสตร์ในงานส่งเสริมเคหกิจเกษตรของจังหวัดเลย
จรินทร์ ลีนา	การใช้และความต้องการใช้ห้องสมุดของนักศึกษาศิลปะและการออกแบบในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ
จันทนา หล่อวิทยา	การรับบริจาคสิ่งพิมพ์ในห้องสมุดมหาวิทยาลัยของรัฐ
จิราพรรณ อินทศิริพงษ์	ผลของการจัดแสดงหนังสือต่อการยืมหนังสือด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในสำนักหอสมุดกลาง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
จิระประภา นาคนิยม	การใช้วารสารธุรกิจของอาจารย์และนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเอกชน
จุฑารัตน์ นกแก้ว	ทัศนคติของผู้ใช้ต่อการจัดเก็บวารสารในหอสมุดกลางมหาวิทยาลัยของรัฐในกรุงเทพมหานคร
เจตญา มีลาภ	แบบจำลองข่ายงานห้องสมุดและสารสนเทศสำหรับสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
ครุณีย์ วราวิทย์	การรับสารสนเทศทางการเกษตรของเกษตรกรหมู่บ้านหลักในการส่งเสริมการเกษตรระดับอำเภอ
เดชศักดิ์ ศานติวิวัฒน์	การสืบค้นฐานข้อมูลด้วยตนเองในห้องสมุดของนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ
นิตยา บัวชัย	ภาพลักษณ์ของบรรณารักษ์บริการตอบคำถามและช่วยการค้นคว้าที่อาจารย์และนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนคาดหวัง

นิตยา บุญปริตร	การใช้เอกสารมาตรฐานของอาจารย์คณะวิศวกรรมศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ
เนตร โพธิ์เขียว	ความพึงพอใจของผู้ใช้ฐานข้อมูลงานวิจัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ประไพ จันทร์อินทร์	การประเมินผลการค้นคืนสารนิเทศจากฐานข้อมูลซีดี – รอมของบรรณารักษ์บริการตอบคำถามในห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ
พนิดา พ้อคำเรือ	การแสวงหาสารนิเทศของนักศึกษาแพทย์ระดับคลินิกในกรุงเทพมหานคร
มาลี พิริยโกศัย	การวิเคราะห์จดหมายเหตุของธนาคารแห่งประเทศไทย
วรัญญา โหมยิตกุลจร	บุคลากรผู้ปฏิบัติงานสารนิเทศในธุรกิจบริการสารนิเทศเชิงพาณิชย์
วัลลภา ปัญญาวงศ์	การใช้และความต้องการสารนิเทศของนักวิจัยสาขาศึกษานานาชาติศึกษา
วิภาวรรณ คุรุรัตน์ชัยกุล	ความต้องการสารนิเทศของวิศวกรและช่างเทคนิค บริษัทเทเลคอมเอเชีย คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)
ศศิณาฏ ศรีคง	การดำเนินงานโสตทัศนศึกษาในห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ
ศิริกาญจน์ ศรีเคลือบ	สถานภาพและแนวโน้มการใช้ซอฟต์แวร์ประยุกต์ในห้องสมุดมหาวิทยาลัย
ศิริวรรณ ชูลีจันทร์	ทัศนคติของผู้บริหาร โรงเรียนและครูบรรณารักษ์ที่มีต่อการจัดห้องสมุดในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1
สมปอง อ้นเดช	การเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์ของหน่วยงานภาครัฐและเอกชน
สุกานดา แซ่ตั้ง	การวิเคราะห์วารสารธุรกิจภาษาไทย
สุนันทา พัฒน์จันทร์หอม	การวิเคราะห์สิ่งพิมพ์ทางด้านพาณิชยนาวิไทย

ศุภาณี เลิศจิระประเสริฐ	การวิเคราะห์สิ่งพิมพ์ที่ผลิตโดยธนาคารไทย
สุรพล ฤทธิร่วมทรัพย์	การใช้และความต้องการใช้ไมโครคอมพิวเตอร์ในห้องสมุดโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา
อัจฉรา พิมพ์สกุล	การใช้วารสารศิลปะของอาจารย์และนักศึกษาศิลปะในมหาวิทยาลัยของรัฐ
อุรรัตน์ วงศ์ศิลป์	บทบาทในการสนับสนุนห้องสมุดโรงเรียนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร
จิราภรณ์ ชื่นปรีชา	การวิเคราะห์วารสารวิชาการทางการเกษตรที่พิมพ์เผยแพร่โดยสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ
จุฑามาศ ถึงนาค	การแสวงหาและการใช้สารนิเทศของอาจารย์สาขาศิลปะและการออกแบบในมหาวิทยาลัยของรัฐ
โชติก ทรัพย์ดี	ความสามารถของครูบรรณารักษ์ตามความคาดหวังของผู้บริหาร ครู และครูบรรณารักษ์ โรงเรียนมัธยมศึกษา
ดวงจันทร์ พยัคพันธ์	การใช้สารนิเทศของคณาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์กายภาพสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ
ปีการศึกษา 2539	
เดชา นันทพิชัย	การรับสารนิเทศด้านวนศาสตร์ชุมชนของเกษตรกรในหมู่บ้าน โครงการพัฒนาป่าชุมชน จังหวัดขอนแก่น
ทัศนีย์ เทพไชย	แหล่งสารนิเทศสถาบันสาขามนุษยศาสตร์ในภาคเหนือ
ปัทมาธิ์ วีระพันธ์	การดำเนินงานสิ่งพิมพ์รัฐบาลในห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ
ปานะรี คชโคตร	พฤติกรรมการอ้างอิงในเอกสารวิจัยส่วนบุคคลของนายทหารนักเรียนโรงเรียนเสนาธิการทหารเรือ

ไพโรจน์ เทียนทัด	หัวข้อเรื่องภาษาไทยในกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
เพ็ญพิมล คงมนต์	หัวข้อเรื่องภาษาไทยสาขาสาธรรณสุขศาสตร์
พริยา ขอนแก่น	การผลิตวารสารทางการทหารในประเทศไทย
มะลิวัลย์ จันทกนกการ	ทัศนคติที่มีต่อห้องสมุดหมวดวิชาของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด กรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร
วิไลลักษณ์ สิงห์ไทรภพ	การแสวงหาสารนิเทศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสังกัด กรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร
ศิริเพ็ญ ดวงเกต	ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการต่อกรณีวารสารภาษาไทยสาขาเศรษฐศาสตร์ ที่กำหนดโดยศัพท์ควบคุมและศัพท์อิสระ
ศุภนิจ ศรีรักษ์	งานสารนิเทศเพื่อชุมชนชนบทของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนใน จังหวัดสมุทรสาคร
ศุติพร ช่างชูวงศ์	การผลิตวารสารสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพในประเทศไทย
สมศิริ เบญจวรรณท์	การค้นและการได้รับบทความวิชาการที่ใช้อ้างอิงโดยอาจารย์สาขา วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ
อรนุช เมฆาวิบูลย์	การสื่อสารของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานในห้องสมุดกลาง สถาบัน อุดมศึกษาเอกชน
อัมพร อุไรชตมาศ	ความต้องการใช้บริการสารนิเทศของอาจารย์สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ สังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐ

ปีการศึกษา 2540

กรองทิพย์ ศรีตะปัญญา	การประเมินการเข้าถึงฐานข้อมูลวัฒนธรรมไทยที่ใช้ระบบบรรณนิ ไฮเพอร์ลิงค์
----------------------	--

ธนาพร ชูชื่น	แหล่งสารนิเทศทางการเกษตรในจังหวัดจันทบุรี
นาคยา เสียงสกุล	การใช้เอกสารสิทธิบัตรศูนย์สารนิเทศสิทธิบัตร
เบญจภัทร์ จาตุรนต์ร์ศรี	การจัดการวารสารของห้องสมุดในศูนย์ประสานงานสารนิเทศสาขา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
ประภารัตน์ นววิภาพันธ์	ความต้องการใช้หอสมุดกลางของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล
พนิดา สมประจบ	ทัศนะของผู้บริหารห้องสมุดและบรรณารักษ์ห้องสมุดสถาบันเทคโนโลยี ราชมงคลที่มีต่อมาตรฐานห้องสมุดสถานศึกษาเพื่อการอาชีวศึกษาและ เทคโนโลยี
พรรณณา จินตศิริกุล	ความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีต่อ การใช้และการเข้าถึงรายการสาธารณะโดยวิธีออนไลน์
ไพโรจน์ ปานอินทร์	ความพึงพอใจของผู้ใช้ที่มีต่อการสืบค้นฐานข้อมูลหนังสือพิมพ์บางกอโพสต์
รัตนา เลิศสุกสว่าง	พฤติกรรมการค้นเรื่องที่ผู้บัตร์รายการและการค้นที่ชั้นหนังสือของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พริยา บุรณตรีเวทย์	การสอนการใช้ฐานข้อมูลซีดีรอมในห้องสมุดวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยของรัฐ
วิริยา อุทัยรัตน์	การดำเนินการเย็บเล่มวารสารในหอสมุดกลางมหาวิทยาลัยของรัฐ
ศศิธร ตินะมาศ	การใช้อินเทอร์เน็ตสำหรับงานทำรายการในห้องสมุด สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ
อุษณีย์ เฟ็งเที่ยง	การดำเนินการทวงถามวารสารภาษาต่างประเทศในหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยของรัฐ

ปีการศึกษา 2541

กฤษณา มุลานนท์	การใช้ฐานข้อมูลทางการแพทย์ของคณาจารย์และแพทย์ประจำบ้าน คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
จันทร์เพ็ญ กล่อมใจขาว	ผลกระทบของระบบห้องสมุดอัตโนมัติต่อการทำงานของบรรณารักษ์ ห้องสมุดมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาค
ณัฐวี ตั้งดาเจริญ	ความต้องการและการใช้โสตทัศนวัสดุของอาจารย์สาขาศิลปะ ในมหาวิทยาลัยของรัฐ
นงลักษณ์ โชติวิทย์ชานินทร์	การวิเคราะห์สิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศที่ผลิตในประเทศไทย
มานะศรี ยงเจริญ	ความต้องการกิจกรรมวิชาการของสมาชิกสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย
รณิดา ศิริไพบูลย์	บทบาทของผู้บริหารในการดำเนินงานห้องสมุดโรงพยาบาลทั่วไป สังกัดกองโรงพยาบาลภูมิภาค กระทรวงสาธารณสุข
ราม ป้อมทอง	กระบวนการตัดสินใจเลือกระบบห้องสมุดอัตโนมัติของผู้บริหารห้องสมุด สถาบันอุดมศึกษา
รุ่งทิวา ขลิบเงิน	การจัดทำบรรณานุกรมหนังสือวิชาการที่จัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์เอกชน
ลักขณา สังขกร	การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในห้องสมุดเฉพาะในกรุงเทพมหานคร
ศศิวิมล ถาวรกิจ	การจัดการและใช้ฐานข้อมูลบรรณานุกรมวารสารในห้องสมุด มหาวิทยาลัยของรัฐ

ปีการศึกษา 2542

กันยารัตน์ คัดพันธ์	สถานภาพการทำงานของบัณฑิตบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ ปีการศึกษา 2535 – 2539
---------------------	--

นัตรวรุณ เหมฤดี	การประเมินระบบห้องสมุดอัตโนมัติอิน โนแพคในเครือข่าย ห้องสมุด จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ทิพวรรณ อินทมหันต์	การจัดการสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสารในห้องสมุด สาขาการแพทย์ มหาวิทยาลัยของรัฐ
เทิดศักดิ์ ไม้เท้าทอง	ความต้องการการศึกษาต่อเนื่องของครูบรรณารักษ์ในโรงเรียน โครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
นวลวรรณ ชื่นไพศาลศิลป์	การวิเคราะห์หนังสืออนุสรณ์งานศพที่จัดพิมพ์ในปี พ.ศ. 2521 – 2530
ผุสดี นนทคำจันทร์	การแสวงหาสารนิเทศบนอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาวิชากรรมศาสตร์
ยุคลธร ธรรมมา	การรับและการเผยแพร่สารนิเทศเกี่ยวกับโครงการการศึกษาทางไกล ของบรรณารักษ์ห้องสมุดประชาชน
รุ่งอรุณ ผาสุกสกุล	การใช้บริการอินเทอร์เน็ตของนิสิตในห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
วัลย์ลักษณ์ ผานิชชัย	การใช้และความต้องการสารนิเทศเพื่อการบริหารของผู้บริหารห้องสมุด มหาวิทยาลัย
วันเพ็ญ สุวรรณารี	การวิเคราะห์หนังสือสารคดีสำหรับเด็กก่อนวัยรุ่น
วาสนา บุญจง	ความต้องการและการใช้สารนิเทศบนอินเทอร์เน็ตของนักวิจัย ด้านไทยคดีศึกษา
วิไลรักษ์ แก้ววิไล	ทัศนคติของบรรณารักษ์ต่อการจัดระบบงานวารสารในสำนักหอสมุดกลาง สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ
ศศิธร ทันศรี	พฤติกรรมการอ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลในเอกสารวิจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร
สุกานดา อาบีดิน	การจัดหาฐานข้อมูลซีดีรอมวารสารในห้องสมุดมหาวิทยาลัยของรัฐ

สุจินต์สา คงดดี	การเผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตามีนของหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
สุทรินันท์ ชื่นชม	ความต้องการนำอินทราเน็ตมาใช้ในห้องสมุดเฉพาะ
สุดารัตน์ รัตนราช	การใช้หนังสืออนุสรณ์งานศพในกลุ่มนักวิชาการประวัติศาสตร์ในมหาวิทยาลัยของรัฐ
อรนุช เสวตรัตนเสถียร	การใช้และไม่ใช้เว็บไซต์สถาบันวิทยบริการของคณาจารย์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2543

ฉัตติยา ทองทา	ความต้องการกิจกรรมการพัฒนานุเคราะห์ของบรรณารักษ์ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
จอมใจ ศรีสวัสดิ์	การวิเคราะห์เครื่องมือในการควบคุมบรรณานุกรมสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ผลิตในประเทศไทย
ฐากร จินตะนฤมิตร	การจัดการภาพในศูนย์ข้อมูลหนังสือพิมพ์
ทัศนียา เชิดสูงเนิน	ความพึงพอใจในการใช้บริการฐานข้อมูลซีดีรอมของผู้ใช้ในห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
วิไลรัตน์ เต็งวัฒนโชติ	การใช้สารนิเทศของบุคลากรทางด้านการจัดการคุณภาพน้ำในหน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจ
วิลาวัณย์ ฉิมประเสริฐ	การใช้ทรัพยากรสารนิเทศของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ศศิพิมล ประพินพงศกร	ความต้องการบริการนำส่งเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ของอาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์ธรรมชาติในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

สมศักดิ์ ศรีบริสุทธีสกุล การวิเคราะห์การลงรายการสำหรับรายงานการประชุมวิชาการ
ภาษาไทย ในหอสมุดกลางสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

ปีการศึกษา 2544

ชลลดา สุจริตจันทร์

การวิเคราะห์หนังสือท่องเที่ยวประเทศไทย ซึ่งตีพิมพ์
ระหว่าง พ.ศ. 2531 – 2542

นิตยา คงสุวรรณ

การใช้ระบบสืบค้นรายการแบบออนไลน์ของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

พรนภา แสงดี

ความพึงพอใจต่อระบบจัดเก็บและค้นคืนงานวิจัยที่ใช้ดับลินคอร์
เมตาเดต้าของมหาวิทยาลัยนเรศวร

พรเพ็ญ ทศนเมธิน

ทัศนของผู้บริหารห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ
ต่อการเปลี่ยนแปลงองค์การ

ระเบียบ ปาวิเศษ

การใช้อินเทอร์เน็ตของบรรณารักษ์บริการตอบคำถามและช่วยค้นคว้า
ในห้องสมุดมหาวิทยาลัย

สายฝน เต่าแก้ว

การวิเคราะห์การอ้างอิงในบทความวิชาการของอาจารย์ สาขาวิทยาศาสตร์
และเทคโนโลยีในสถาบันอุดมศึกษา

อัจฉรา ศรีพันธ์

ความพึงพอใจของนักศึกษาปริญญาตรีต่อบริการตอบคำถามและ
ช่วยการค้นคว้า ในหอสมุดกลาง สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

อารีย์พร อัจฉรรัตน์โสภณ

การใช้และความต้องการสารสนเทศของอาจารย์และนักศึกษามหาวิทยาลัย
สถาบันพระคริสตธรรม

เยาวลักษณ์ สุวรรณแห

การสืบค้นสารสนเทศบนเว็บไซต์ของคณาจารย์และนักวิชาการ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ปีการศึกษา 2545

กมลาศ วรรณอุดม	ความต้องการและการใช้สารนิเทศของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขประจำ สถานีอนามัย จังหวัดนครราชสีมา
จิราพร ทัศนานุสิทธิ์	การวิเคราะห์เว็บไซต์ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา
พรอนันต์ เอี่ยมขจรชัย	ความพึงพอใจต่อเว็บช่วยสอนเรื่องบริการของศูนย์บรรณสารและ สื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
อรรถพล วรเจริญศรี	ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อรายการสาธิตออนไลน์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร
จันทร์กานต์ จินตนารักษ์	การวิเคราะห์แนวโน้มขยายแปลจากภาษาตะวันออก ซึ่งตีพิมพ์ระหว่าง พ.ศ. 2500 – 2544
จันทร์เพ็ญ ฉันทอภิชัย	การวิเคราะห์หนังสือชีวประวัติของคนไทยที่จัดพิมพ์ระหว่าง พ.ศ.2524 – 2543
ทักษพร จินตพยุกุล	พฤติกรรมการแสวงหาสารนิเทศของบรรณารักษ์ห้องสมุดกลาง สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ
ทิพวัลย์ ชันธมะ	การวิเคราะห์หนังสือบนเทปคดิดีสำหรับเด็กก่อนวัยรุ่นที่ได้รับรางวัล ในการประกวดหนังสือในงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ ตั้งแต่ปี พ.ศ.2521 – 2544
บุญทริกา กิ่งแก้ว	การวิเคราะห์ทรัพยากรสารนิเทศที่ผลิตโดยสำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
บุษราภรณ์ อัครนิธิยานนท์	ความคิดเห็นและความคาดหวังของผู้บริหารและบรรณารักษ์ ต่อความสามารถของบรรณารักษ์ห้องสมุดเฉพาะ
ปฐมภรณ์ จักขุพันธ์	การวิเคราะห์เว็บไซต์สำนักพิมพ์และร้านหนังสือในประเทศไทย

ปิ่นทนต์ บาลีเขต	การใช้หนังสือหายากของผู้ใช้ห้องสมุดในกรุงเทพมหานครและ ปริมณฑล
ภคพร อำนวยมณี	การวางแผนงานประจำปีของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา
มัทยา ฐาปนพันธ์นติกุล	การจัดบริการสารนิเทศเชิงพาณิชย์ในห้องสมุดเฉพาะ
วันวิสาข์ พวงสุวรรณ	การจัดการสิ่งพิมพ์มหาวิทยาลัยที่เป็นทรัพยากรสารนิเทศพิเศษ ในห้องสมุดมหาวิทยาลัย
สมบูรณ์ชัย ชูสระน้อย	ทัศนคติต่อวิชาฝึกงานของนักศึกษาสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และ สารนิเทศศาสตร์ในมหาวิทยาลัยของรัฐ
สริญญา นาชัย	การวิเคราะห์นวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตกซึ่งจัดพิมพ์ ระหว่าง พ.ศ. 2532 – 2540
ศักดิ์กะ จราวิวัฒน์	การใช้ศูนย์ข้อมูลโทรทัศน์ของบุคลากรฝ่ายข่าวสถานีโทรทัศน์ในเขต กรุงเทพมหานคร
โสมรศรีมี พิบูลย์มณี	การใช้ฐานข้อมูลเพื่อการค้นคว้าวิจัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาภรณ์ ไชยสุวรรณ	การใช้บริการจากหน่วยงานภายนอกของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค
รายชื่อวารสารภาษาไทยที่ได้รับการอ้างอิง

ลำดับ ที่	ความถี่ รายชื่อวารสารภาษาไทย	ปริมาณการอ้างอิง		จำนวนวิทยานิพนธ์	
		จำนวน N = 821	ร้อยละ 100.00	จำนวน N = 162	ร้อยละ 100.00
1	วารสารห้องสมุด	88	10.72	53	32.72
2	วารสารบรรณารักษศาสตร์	49	5.97	38	23.46
3	วารสารวิทยบริการ (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)	40	4.87	32	19.75
4	บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มข.	31	3.78	21	12.96
5	ราชกิจจานุเบกษา	31	3.78	16	9.88
6	วารสารชมรมนิสิตวิชาบรรณารักษศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	29	3.53	26	16.05
7	วารสารโดมทัศน์	28	3.41	21	12.96
8	ข่าวสารสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัย รามคำแหง	26	3.17	22	13.58
9	ข่าวสารห้องสมุดในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	13	1.58	12	7.41
10	อินเทอร์เน็ตแมกซีน (Internet Magazine)	13	1.58	6	3.70
11	จุลสารการท่องเที่ยว	11	1.35	2	1.23
12	คอมพิวเตอร์รีวิว	10	1.22	6	3.70
13	บรรณสาร สพบ.	10	1.22	6	3.70
14	ก้าวไกล	9	1.10	6	3.70
15	การเงินธนาคาร	8	0.97	2	1.23
16	คู่มือวิทยบริการ	8	0.97	7	4.32
17	ช.บ.อ.สาร	8	0.97	6	3.70
18	แพทยสภาสาร	8	0.97	3	1.85
19	วารสารสำนักหอสมุดมหาวิทยาลัยเชียงใหม่	8	0.97	5	3.09
20	คลังสมอง	7	0.85	2	1.23
21	จุลสารไทยคดีศึกษา	7	0.85	3	1.85
22	วารสารครุศาสตร์	7	0.85	6	3.70
23	จันทร์เกษม	6	0.73	5	3.09

รายชื่อวารสารภาษาไทยที่ได้รับการอ้างอิง (ต่อ)

ลำดับ ที่	ความถี่ รายชื่อวารสารภาษาไทย	ปริมาณการอ้างอิง		จำนวนวิทยานิพนธ์	
		จำนวน N = 821	ร้อยละ 100.00	จำนวน N = 162	ร้อยละ 100.00
24	สารศิริราช	6	0.73	4	2.47
25	คอมพิวเตอร์	5	0.61	4	2.47
26	ถนนหนังสือ	5	0.61	2	1.23
27	วารสารบรรณศาสตร์	5	0.61	2	1.23
28	วารสารมิตรครู	5	0.61	2	1.23
29	วารสารสำนักวิทยบริการ	5	0.61	4	2.47
30	ข่าวสารสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัย หอการค้า ไทย	4	0.49	3	1.85
31	ผู้จัดการรายเดือน	4	0.49	2	1.23
32	ไมโครคอมพิวเตอร์	4	0.49	4	2.47
33	วารสารการศึกษานอกโรงเรียน	4	0.49	4	2.47
34	วารสารพัฒนบริหารศาสตร์	4	0.49	1	0.62
35	วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร	4	0.49	2	1.23
36	วารสารรวมคำแหง	4	0.49	3	1.85
37	วารสารเศรษฐกิจและสังคม	4	0.49	3	1.85
38	วารสารส่งเสริมการเกษตร	4	0.49	1	0.62
39	E-Commerce	3	0.37	3	1.85
40	จดหมายข่าวด้านนาคติศึกษา	3	0.37	1	0.62
41	บรรณสาร มศก. ท.	3	0.37	2	1.23
42	บิซิเนสคอมพิวเตอร์แมกะซีน (Business Computer Magazine)	3	0.37	3	1.85
43	เพื่อนผู้นำ	3	0.37	1	0.62
44	วารสารกรมการแพทย์	3	0.37	3	1.85
45	วารสารคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษา สหประชาชาติ	3	0.37	3	1.85
46	วารสารช.บ.ม.	3	0.37	1	0.62

รายชื่อวารสารภาษาไทยที่ได้รับการอ้างอิง (ต่อ)

ลำดับ ที่	ความถี่ รายชื่อวารสารภาษาไทย	ปริมาณการอ้างอิง		จำนวนวิทยานิพนธ์	
		จำนวน N = 821	ร้อยละ 100.00	จำนวน N = 162	ร้อยละ 100.00
47	วารสารธรรมศาสตร์	3	0.37	3	1.85
48	วารสารแนะแนว	3	0.37	1	0.62
49	วารสารบริหารธุรกิจ	3	0.37	3	1.85
50	วารสารเพื่อนหนังสือ	3	0.37	1	0.62
51	วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	3	0.37	2	1.23
52	วารสารโรคติดต่อ	3	0.37	1	0.62
53	วารสารโรคเอดส์	3	0.37	1	0.62
54	วารสารวิทยาศาสตร์	3	0.37	3	1.85
55	วารสารศึกษาศาสตร์	3	0.37	3	1.85
56	วารสารสงขลานครินทร์	3	0.37	3	1.85
57	วารสารสาธารณสุขมูลฐานภาคกลาง	3	0.37	1	0.62
58	วารสารสุขวิทยัชรรมมาธิราช	3	0.37	3	1.85
59	สารคดี	3	0.37	3	1.85
60	สารประชาสัมพันธ์	3	0.37	1	0.62
61	สารพัฒนาคนจารย์	3	0.37	3	1.85
62	ข่าวสารโรคเอดส์	2	0.24	1	0.62
63	ข่าวสารสำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	2	0.24	1	0.62
64	ข่าวสำหรับสื่อมวลชน	2	0.24	1	0.62
65	คอมพลัส (Com plus)	2	0.24	2	1.23
66	คอมพิวเตอร์ทูเดย์	2	0.24	2	1.23
67	จดหมายข่าวไทยศึกษา	2	0.24	2	1.23
68	จุลสารกรุงเทพมหานคร	2	0.24	1	0.62
69	จุฬาลงกรณ์เวชสาร	2	0.24	2	1.23

รายชื่อวารสารภาษาไทยที่ได้รับการอ้างอิง (ต่อ)

ลำดับ ที่	ความถี่ รายชื่อวารสารภาษาไทย	ปริมาณการอ้างอิง		จำนวนวิทยานิพนธ์	
		จำนวน N = 821	ร้อยละ 100.00	จำนวน N = 162	ร้อยละ 100.00
70	จุฬาสัมพันธ์	2	0.24	1	0.62
71	เทศาภิบาล	2	0.24	2	1.23
72	นิตยสารการประชาสงเคราะห์	2	0.24	2	1.23
73	ประชากรศึกษา	2	0.24	2	1.23
74	แมคกิลวารสาร	2	0.24	1	0.62
75	รังสิตสารสนเทศ	2	0.24	2	1.23
76	วารสาร ช.ก.ส.	2	0.24	1	0.62
77	วารสารกระทรวงสาธารณสุข	2	0.24	1	0.62
78	วารสารการทำเรือ	2	0.24	1	0.62
79	วารสารการประมง	2	0.24	2	1.23
80	วารสารการพาณิชย์นาวี	2	0.24	1	0.62
81	วารสารการศึกษาแห่งชาติ	2	0.24	2	1.23
82	วารสารการศึกษาเอกชน	2	0.24	2	1.23
83	วารสารข้าราชการ	2	0.24	2	1.23
84	วารสารต่อต้านยาเสพติด	2	0.24	1	0.62
85	วารสารประชากรและการพัฒนา	2	0.24	1	0.62
86	วารสารมนุษยศาสตร์	2	0.24	2	1.23
87	วารสารมนุษยศาสตร์ปริทัศน์	2	0.24	2	1.23
88	วารสารศิลปกรรม	2	0.24	1	0.62
89	วารสารเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ	2	0.24	2	1.23
90	วารสารสสวท.	2	0.24	2	1.23
91	วารสารสังคมศาสตร์	2	0.24	2	1.23
92	วารสารสุทธิปริทัศน์ ฉบับธุรกิจระหว่างประเทศ	2	0.24	1	0.62

รายชื่อวารสารภาษาไทยที่ได้รับการอ้างอิง (ต่อ)

ลำดับ ที่	วารสารภาษาไทย	ปริมาณการอ้างอิง		จำนวนวิทยานิพนธ์	
		จำนวน N = 821	ร้อยละ 100.00	จำนวน N = 162	ร้อยละ 100.00
93	วารสารห้องสมุด สจพ.	2	0.24	2	1.23
94	วารสารอักษรศาสตร์	2	0.24	2	1.23
95	วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า	2	0.24	1	0.62
96	วิศวกรรมสาร ม.ก.	2	0.24	1	0.62
97	วิกเอ็น (Weekend)	2	0.24	2	1.23
98	สงขลานครินทร์เวชสาร	2	0.24	2	1.23
99	ส่งเสริมเทคโนโลยี	2	0.24	2	1.23
100	สนเทศสาร	2	0.24	2	1.23
101	สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์	2	0.24	2	1.23
102	สรุปข่าวธุรกิจ	2	0.24	2	1.23
103	สารพัฒนาหลักสูตร	2	0.24	2	1.23
104	สู่ออนาคต	2	0.24	2	1.23
105	อนุสารอ.ส.ท.	2	0.24	1	0.62
106	อัปเดต	2	0.24	1	0.62
107	อินเทอร์เน็ตทูเดย์ (Internet Today)	2	0.24	1	0.62
108	อินเทอร์เน็ตอินทราเน็ต	2	0.24	1	0.62
109	อุตสาหกรรมสาร	2	0.24	2	1.23
110	ไอทีปริทัศน์	2	0.24	2	1.23
111	Chulanet Nesletter	1	0.12	1	0.62
112	NAPAC ข่าวสารเอดส์	1	0.12	1	0.62
113	กสิกร	1	0.12	1	0.62
114	กิจการสัมพันธ์	1	0.12	1	0.62
115	ข่าวช่าง	1	0.12	1	0.62

รายชื่อวารสารภาษาไทยที่ได้รับการอ้างอิง (ต่อ)

ลำดับ ที่	ความถี่ รายชื่อวารสารภาษาไทย	ปริมาณการอ้างอิง		จำนวนวิทยานิพนธ์	
		จำนวน N = 821	ร้อยละ 100.00	จำนวน N = 162	ร้อยละ 100.00
116	ข่าวประชาสัมพันธ์เทเลคอม	1	0.12	1	0.62
117	ข่าวสภากาแฟกหักครุ	1	0.12	1	0.62
118	ข่าวสารบรรณารักษศาสตร์	1	0.12	1	0.62
119	ข่าวสารสำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	1	0.12	1	0.62
120	ข่าวสารห้องสมุด มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	1	0.12	1	0.62
121	ข่าวสารห้องสมุดมหาวิทยาลัยขอนแก่น	1	0.12	1	0.62
122	ข่าวสารหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยขอนแก่น	1	0.12	1	0.62
123	ความรู้คือประทีป	1	0.12	1	0.62
124	คอมพิวเตอร์ไคเจสท์	1	0.12	1	0.62
125	คอมพิวเตอร์แมกะซีน	1	0.12	1	0.62
126	คอมพิวเตอร์สาร	1	0.12	1	0.62
127	จ.พ.ศ.ท.	1	0.12	1	0.62
128	จดหมายข่าวคณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย	1	0.12	1	0.62
129	จดหมายข่าวทีดีอาร์ไอ	1	0.12	1	0.62
130	จามจู้รี	1	0.12	1	0.62
131	จุลสารธรรมศาสตร์	1	0.12	1	0.62
132	จุลสารพัฒนาการเรียนการสอน	1	0.12	1	0.62
133	จุลสารสารานุกรมวัฒนธรรมไทย	1	0.12	1	0.62
134	จุฬาลงกรณ์ธุรกิจปริทัศน์	1	0.12	1	0.62
135	จุฬาวิจัย	1	0.12	1	0.62
136	ชอบ. สาร	1	0.12	1	0.62
137	ธ.ก.ศ. สัมพันธ์	1	0.12	1	0.62
138	นาวิกศาสตร์	1	0.12	1	0.62

รายชื่อวารสารภาษาไทยที่ได้รับการอ้างอิง (ต่อ)

ลำดับ ที่	ความถี่ รายชื่อวารสารภาษาไทย	ปริมาณการอ้างอิง		จำนวนวิทยานิพนธ์	
		จำนวน N = 821	ร้อยละ 100.00	จำนวน N = 162	ร้อยละ 100.00
139	นิเทศศาสตร์ปริทัศน์	1	0.12	1	0.62
140	นิเทศสาร	1	0.12	2	1.23
141	เนคเทค (NECTEC)	1	0.12	1	0.62
142	บทบัณฑิตย์	1	0.12	1	0.62
143	ประชาศึกษา	1	0.12	1	0.62
144	ผู้แทนราษฎร	1	0.12	1	0.62
145	พระสยาม	1	0.12	1	0.62
146	เพิ่มผลผลิต	1	0.12	1	0.62
147	เพื่อนพนักงาน	1	0.12	1	0.62
148	เพื่อนห้องสมุด	1	0.12	1	0.62
149	แพทยศาสตร์	1	0.12	1	0.62
150	มติชนสุดสัปดาห์	1	0.12	1	0.62
151	มาตุภูมิ	1	0.12	1	0.62
152	ใยแก้วสัมพันธ์	1	0.12	1	0.62
153	รายงานเศรษฐกิจรายเดือน	1	0.12	1	0.62
154	โลกสีเขียว	1	0.12	1	0.62
155	โลกหนังสือ	1	0.12	1	0.62
156	วารสารฐานธุรกิจ	1	0.12	1	0.62
157	วิจัยการคอมพิวเตอร์	1	0.12	1	0.62
158	วัฒนธรรมไทย	1	0.12	1	0.62
159	วันสื่อสารแห่งชาติ	1	0.12	1	0.62
160	วารสาร จสธ.	1	0.12	1	0.62
161	วารสาร สสท. เทคโนโลยี	1	0.12	1	0.62

รายชื่อวารสารภาษาไทยที่ได้รับการอ้างอิง (ต่อ)

ลำดับ ที่	ความถี่ รายชื่อวารสารภาษาไทย	ปริมาณการอ้างอิง		จำนวนวิทยานิพนธ์	
		จำนวน N = 821	ร้อยละ 100.00	จำนวน N = 162	ร้อยละ 100.00
162	วารสารกรมทะเบียนการค้า	1	0.12	1	0.62
163	วารสารกรมบัญชีกลาง	1	0.12	1	0.62
164	วารสารกรมวิทยาศาสตร์บริการ	1	0.12	1	0.62
165	วารสารการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านสุขภาพ	1	0.12	1	0.62
166	วารสารการวิจัยระบบสาธารณสุข	1	0.12	1	0.62
167	วารสารการศึกษาทอม.	1	0.12	1	0.62
168	วารสารการศึกษาพยาบาล	1	0.12	1	0.62
169	วารสารการศึกษาและวิจัยพยาบาล	1	0.12	1	0.62
170	วารสารการอุดมศึกษา	1	0.12	1	0.62
171	วารสารกุมารเวชศาสตร์	1	0.12	1	0.62
172	วารสารเกษตรศาสตร์	1	0.12	1	0.62
173	วารสารข่าวประมง	1	0.12	1	0.62
174	วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม	1	0.12	1	0.62
175	วารสารคหเศรษฐศาสตร์	1	0.12	1	0.62
176	วารสารเทคโนโลยี	1	0.12	1	0.62
177	วารสารนิติศาสตร์	1	0.12	1	0.62
178	วารสารนิเทศศาสตร์	1	0.12	1	0.62
179	วารสารบริหารคน	1	0.12	1	0.62
180	วารสารประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร	1	0.12	1	0.62
181	วารสารปาริชาติ	1	0.12	1	0.62
182	วารสารพัฒนาชุมชน	1	0.12	1	0.62
183	วารสารพัฒนาเทคนิคศึกษา	1	0.12	1	0.62
184	วารสารเพื่อบ้านเพื่อคุณ	1	0.12	1	0.62

รายชื่อวารสารภาษาไทยที่ได้รับการอ้างอิง (ต่อ)

ลำดับ ที่	ความถี่ รายชื่อวารสารภาษาไทย	ปริมาณการอ้างอิง		จำนวนวิทยานิพนธ์	
		จำนวน N = 821	ร้อยละ 100.00	จำนวน N = 162	ร้อยละ 100.00
185	วารสารภาษาและวรรณคดีไทย	1	0.12	1	0.62
186	วารสารภาษาและวัฒนธรรม	1	0.12	1	0.62
187	วารสารมกค.	1	0.12	1	0.62
188	วารสารมัธยมปริทัศน์	1	0.12	1	0.62
189	วารสารเยาวชน	1	0.12	1	0.62
190	วารสารร่วมโพธิ์	1	0.12	1	0.62
191	วารสารราชการ	1	0.12	1	0.62
192	วารสารราชบัณฑิตยสถาน	1	0.12	1	0.62
193	วารสารวิจัยคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย รามคำแหง	1	0.12	1	0.62
194	วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น	1	0.12	1	0.62
195	วารสารวิจัยระบบสาธารณสุข	1	0.12	1	0.62
196	วารสารวิชาการ APHEIT Journal	1	0.12	1	0.62
197	วารสารวิชาการปริทัศน์	1	0.12	1	0.62
198	วารสารวิชาการพระจอมเกล้าพระนครเหนือ	1	0.12	1	0.62
199	วารสารวิทยาลัยการค้า	1	0.12	1	0.62
200	วารสารวิทยาศาสตร์การแพทย์	1	0.12	1	0.62
201	วารสารศรีปทุม	1	0.12	1	0.62
202	วารสารศิลปากร	1	0.12	1	0.62
203	วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์	1	0.12	1	0.62
204	วารสารศึกษาศาสตร์สาร	1	0.12	1	0.62
205	วารสารศูนย์วิจัยนันทนาการเพื่อการศึกษา	1	0.12	1	0.62
206	วารสารเศรษฐกิจการพาณิชย์	1	0.12	1	0.62
207	วารสารเศรษฐกิจธนาคารกรุงเทพ	1	0.12	1	0.62

รายชื่อวารสารภาษาไทยที่ได้รับการอ้างอิง (ต่อ)

ลำดับ ที่	ความถี่ รายชื่อวารสารภาษาไทย	ปริมาณการอ้างอิง		จำนวนวิทยานิพนธ์	
		จำนวน N = 821	ร้อยละ 100.00	จำนวน N = 162	ร้อยละ 100.00
208	วารสารส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนการสอน	1	0.12	1	0.62
209	วารสารสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	1	0.12	1	0.62
210	วารสารสภาการศึกษาแห่งชาติ	1	0.12	1	0.62
211	วารสารสังคมพัฒนา	1	0.12	1	0.62
212	วารสารสาธารณสุขมูลฐานภาคใต้	1	0.12	1	0.62
213	วารสารสาธารณสุขมูลฐานภาคเหนือ	1	0.12	1	0.62
214	วารสารสาธารณสุขมูลฐานและการพัฒนา	1	0.12	1	0.62
215	วารสารสารนิเทศ	1	0.12	1	0.62
216	วารสารสำนักงานปปส.	1	0.12	1	0.62
217	วารสารสุขศึกษา	1	0.12	1	0.62
218	วารสารหลักเมือง	1	0.12	1	0.62
219	วารสารหูน	1	0.12	1	0.62
220	วิศวกรรมสาร	1	0.12	1	0.62
221	ศรีปทุมปริทัศน์	1	0.12	1	0.62
222	ศิลปวัฒนธรรม	1	0.12	1	0.62
223	เศรษฐทัศน์	1	0.12	1	0.62
224	เศรษฐศาสตร์นิมิต	1	0.12	1	0.62
225	สกุลไทย	1	0.12	1	0.62
226	สรุปข่าวเศรษฐกิจ	1	0.12	1	0.62
227	สังคมศาสตร์การแพทย์	1	0.12	1	0.62
228	สารกรมศิลปากร	1	0.12	1	0.62
229	สารเพื่อนประปา	1	0.12	1	0.62
230	สารสหวิทยา	1	0.12	1	0.62

รายชื่อวารสารภาษาไทยที่ได้รับการอ้างอิง (ต่อ)

ลำดับ ที่	ความถี่ รายชื่อวารสารภาษาไทย	ปริมาณการอ้างอิง		จำนวนวิทยานิพนธ์	
		จำนวน N = 821	ร้อยละ 100.00	จำนวน N = 162	ร้อยละ 100.00
231	สารห้องสมุด	1	0.12	1	0.62
232	สื่อ	1	0.12	1	0.62
233	สื่อ - สานสตรี	1	0.12	1	0.62
234	สื่อมวลชนปริทัศน์	1	0.12	1	0.62
235	หมอนามัย	1	0.12	1	0.62
236	หอสมุดแห่งชาติ	1	0.12	1	0.62
237	ออฟฟิศอโต้เมชั่น	1	0.12	1	0.62
238	อินเทอร์เน็ต เวิลด์ แมกะซีน (Internet World Magazine)	1	0.12	1	0.62
239	อินเทอร์เน็ต เอดูเคชั่น (Internet Education)	1	0.12	1	0.62
240	อีสท์ (East)	1	0.12	1	0.62
241	เอเชียปริทัศน์	1	0.12	1	0.62
242	ไอที แมเนจเมนท์ (IT Management)	1	0.12	1	0.62

ภาคผนวก ง
รายชื่อวารสารภาษาอังกฤษที่ได้รับการอ้างอิง

ลำดับ ที่	ความถี่ รายชื่อวารสารภาษาอังกฤษ	ปริมาณการอ้างอิง		จำนวนวิทยานิพนธ์	
		จำนวน N = 1,964	ร้อยละ 100.00	จำนวน N = 171	ร้อยละ 100.00
1	College & Research Libraries	134	6.82	61	35.67
2	Dissertation Abstracts International	88	4.48	37	21.64
3	Library Trends	78	3.97	46	26.90
4	Serials Librarian	74	3.77	18	10.53
5	Library Journal	73	3.72	37	21.64
6	Special Libraries	60	3.05	45	26.32
7	Journal of the American Society for Information Science	56	2.85	37	21.64
8	Bulletin of the Medical Library Association	50	2.55	19	11.11
9	RQ	49	2.49	24	14.04
10	Journal of Academic Librarianship	48	2.44	27	15.79
11	Journal of Documentation	47	2.39	29	16.96
12	Library Quarterly	37	1.89	19	11.11
13	Aslib Proceedings	35	1.79	22	12.87
14	Serials Review	35	1.79	12	7.02
15	Library Resources & Technical Services	33	1.68	19	11.11
16	Canadian Library Journal	26	1.32	19	11.11
17	Reference Librarians	26	1.32	9	5.26
18	Indexer	25	1.27	6	3.51
19	Information Technology & Libraries	23	1.17	14	8.19
20	Library Acquisitions: Practice & Theory	23	1.17	13	7.60
21	Information Processing & Management	20	1.02	9	5.26
22	College & Research Libraries News	19	0.97	13	7.60
23	Computers in Libraries	19	0.97	11	6.43

รายชื่อวารสารภาษาอังกฤษที่ได้รับการอ้างอิง (ต่อ)

ลำดับ ที่	ความถี่ รายชื่อวารสารภาษาอังกฤษ	ปริมาณการอ้างอิง		จำนวนวิทยานิพนธ์	
		จำนวน N = 1,964	ร้อยละ 100.00	จำนวน N = 171	ร้อยละ 100.00
24	Online	18	0.92	10	5.85
25	Wilson Library Bulletin	17	0.87	12	7.02
26	The Electronic Library	16	0.82	9	5.26
27	Journal of Librarianship	15	0.77	13	7.60
28	American Libraries	14	0.71	12	7.02
29	Journal of the American Society for Information Science and Technology (JASIST)	14	0.71	5	2.34
30	Library Review	14	0.71	11	6.43
31	Australian Academic and Research Libraries	13	0.66	8	4.68
32	Collection Management	13	0.66	8	4.68
33	Library and Information Science Abstract	13	0.66	2	1.17
34	School Library Media Quarterly	13	0.66	5	2.92
35	IAALD Quarterly Bulletin	11	0.56	6	3.51
36	Journal of Information Science	11	0.56	9	5.26
37	Government Publications Review	10	0.51	3	1.75
38	Herald of Library Science	10	0.51	10	5.85
39	International Library Review	10	0.51	7	4.09
40	Internet Reference Services Quarterly	10	0.51	6	3.51
41	Library Administration and Management	10	0.51	8	4.68
42	Library Association Record	10	0.51	6	3.51
43	Library Management	10	0.51	8	4.68
44	The American Archivist	10	0.51	4	2.34
45	Asian Libraries	9	0.46	8	4.68
46	Database	9	0.46	8	4.68

รายชื่อวารสารภาษาอังกฤษที่ได้รับการอ้างอิง (ต่อ)

ลำดับ ที่	ความถี่ รายชื่อวารสารภาษาอังกฤษ	ปริมาณการอ้างอิง		จำนวนวิทยานิพนธ์	
		จำนวน N = 1,964	ร้อยละ 100.00	จำนวน N = 171	ร้อยละ 100.00
47	Library Hi-Tech	9	0.46	6	3.51
48	Libri	9	0.46	8	4.68
49	Science & Technology Libraries	9	0.46	7	4.09
50	Library & Information Science Research	8	0.42	7	4.09
51	Online Review	8	0.42	6	3.51
52	The Austrarian Library Journal	8	0.42	8	4.68
53	Bulletin of the American Society for Information Science	7	0.36	4	2.34
54	Educational Technology	7	0.36	2	1.17
55	Journal of Medical Education	7	0.36	2	1.17
56	Journalism Quarterly	7	0.36	7	4.09
57	LASIE	7	0.36	6	3.51
58	Library Technology Reports	7	0.36	7	4.09
59	Microcomputer for Information Management	7	0.36	4	2.34
60	Public Libraries	7	0.36	5	2.92
61	Reference Services Review	7	0.36	5	2.92
62	Science	7	0.36	3	1.75
63	American Documentation	6	0.31	5	2.92
64	Art Libraries Journal	6	0.31	3	1.75
65	Education Libraries Bulletin	6	0.31	6	3.51
66	Educational and Psychological Measurement	6	0.31	6	3.51
67	IFLA Journal	6	0.31	6	3.51
68	Journal of Education for Librarianship	6	0.31	5	2.92
69	Law Library Journal	6	0.31	3	1.75

รายชื่อวารสารภาษาอังกฤษที่ได้รับการอ้างอิง (ต่อ)

ลำดับ ที่	ความถี่ รายชื่อวารสารภาษาอังกฤษ	ปริมาณการอ้างอิง		จำนวนวิทยานิพนธ์	
		จำนวน N = 1,964	ร้อยละ 100.00	จำนวน N = 171	ร้อยละ 100.00
70	Program	6	0.31	6	3.51
71	Reference & User Services Quarterly	6	0.31	5	2.92
72	Advance in Librarianship	5	0.25	5	2.92
73	Cataloging & Classification Quarterly	5	0.25	4	2.34
74	Information Today	5	0.25	3	1.75
75	Journal of Library Administration	5	0.25	1	0.58
76	New Library World	5	0.25	5	2.92
77	Annual Review of Information Science and Technology	4	0.20	3	1.75
78	Communication Monographs	4	0.20	1	0.58
79	Communication of the ACM	4	0.20	3	1.75
80	Drexel Library Quarterly	4	0.20	4	2.34
81	Information Outlook	4	0.20	2	1.17
82	Journal of Library and Information Science	4	0.20	4	2.34
83	Laserdisk Professional	4	0.20	2	1.17
84	Library Research	4	0.20	4	2.34
85	Library Software Review	4	0.20	4	2.34
86	Managing Information	4	0.20	2	1.17
87	School Library Journal	4	0.20	4	2.34
88	South African Libraries	4	0.20	4	2.34
89	Academy of Management Journal	3	0.15	1	0.58
90	ALA Bulletin	3	0.15	3	1.75
91	Bibliothekar's (Moscow)	3	0.15	1	0.58
92	Collection Building	3	0.15	3	1.75

รายชื่อวารสารภาษาอังกฤษที่ได้รับการอ้างอิง (ต่อ)

ลำดับ ที่	ความถี่ รายชื่อวารสารภาษาอังกฤษ	ปริมาณการอ้างอิง		จำนวนวิทยานิพนธ์	
		จำนวน N = 1,964	ร้อยละ 100.00	จำนวน N = 171	ร้อยละ 100.00
93	Computers Education	3	0.15	1	0.58
94	Computerworld	3	0.15	2	1.17
95	Computing Canada	3	0.15	2	1.17
96	Harvard Business Review	3	0.15	2	1.17
97	Human Communication Research	3	0.15	2	1.17
98	International Information and Library Review	3	0.15	3	1.17
99	JAMA	3	0.15	2	1.17
100	Journal of Librarianship and Information Science	3	0.15	3	1.75
101	Malaysian Journal of Library & Information Science	3	0.15	3	1.75
102	New Zealand and Libraries	3	0.15	3	1.75
103	Online & CD-ROM Review	3	0.15	3	1.75
104	Publisher Weekly	3	0.15	2	1.17
105	The Audiovisual Librarian	3	0.15	1	0.58
106	The Bottom Line: Managing Library Finance	3	0.15	1	0.58
107	Academy of Management Review	2	0.10	2	1.17
108	Access Faxon	2	0.10	1	0.58
109	American Society of Indexer	2	0.10	2	1.17
110	Annual of Internal Medicine	2	0.10	1	0.58
111	Bank Marketing	2	0.10	1	0.58
112	Business Week	2	0.10	2	1.17
113	CD-ROM Review	2	0.10	1	0.58
114	Citatel	2	0.10	1	0.58
115	Communication Research	2	0.10	1	0.58

รายชื่อวารสารภาษาอังกฤษที่ได้รับการอ้างอิง (ต่อ)

ลำดับ ที่	ความถี่ รายชื่อวารสารภาษาอังกฤษ	ปริมาณการอ้างอิง		จำนวนวิทยานิพนธ์	
		จำนวน N = 1,964	ร้อยละ 100.00	จำนวน N = 171	ร้อยละ 100.00
116	Data Management	2	0.10	1	0.58
117	FID News Bulletin	2	0.10	2	1.17
118	Government Information	2	0.10	2	1.17
119	Graduate School Bulletin	2	0.10	1	0.58
120	Illinois Libraries	2	0.10	2	1.17
121	Information Library Review	2	0.10	2	1.17
122	Information Retrieval & Library Automation	2	0.10	2	1.17
123	Information Services & Use	2	0.10	2	0.58
124	Information System Management	2	0.10	2	1.17
125	Internet Cataloging and Bibliographic Control	2	0.10	1	0.58
126	Journal of Chemical Information Computer Science	2	0.10	2	1.17
127	Journal of Education for Library and Information Science	2	0.10	1	0.58
128	Journal of Education Media & Library Services	2	0.10	2	1.17
129	Journal of Government Information	2	0.10	2	1.17
130	Journal of Youth Services in Libraries	2	0.10	2	1.17
131	Library and Archival Security	2	0.10	1	0.58
132	Library Collection, Acquisition & Technical Services	2	0.10	2	1.17
133	Library Security Newsletter	2	0.10	1	0.58
134	Management Review	2	0.10	1	0.58
135	Management Science	2	0.10	2	1.17
136	Mechanical Engineering	2	0.10	2	1.17
137	New England Journal of Medicine	2	0.10	1	0.58
138	North Carolina Libraries	2	0.10	2	1.17

รายชื่อวารสารภาษาอังกฤษที่ได้รับการอ้างอิง (ต่อ)

ลำดับ ที่	ความถี่ รายชื่อวารสารภาษาอังกฤษ	ปริมาณการอ้างอิง		จำนวนวิทยานิพนธ์	
		จำนวน N = 1,964	ร้อยละ 100.00	จำนวน N = 171	ร้อยละ 100.00
139	Online Information Review	2	0.10	1	0.58
140	Performance Improvement	2	0.10	1	0.58
141	Personnel	2	0.10	2	1.17
142	Public Health	2	0.10	1	0.58
143	Public Library Quarterly	2	0.10	2	1.17
144	Resource Sharing and Information Network	2	0.10	1	0.58
145	Scholarly Publishing	2	0.10	1	0.58
146	Social Science and Medicine	2	0.10	2	1.17
147	Sovetskoe Bibliothekyedenie	2	0.10	1	0.58
148	The Astinfo Newsletter	2	0.10	2	1.17
149	The Canadian Journal of Information Science	2	0.10	2	1.17
150	The Vocational Guidance Quarterly	2	0.10	1	0.58
151	Theory into Practice	2	0.10	1	0.58
152	Top of the News	2	0.10	1	0.58
153	Training and Development Journal	2	0.10	1	0.58
154	Unesco Bulletin for Libraries	2	0.10	2	1.17
155	Vine	2	0.10	1	0.58
156	Academic Services Journal	1	0.05	1	0.58
157	Action in Teacher Education	1	0.05	1	0.58
158	Administrative Science Quarterly	1	0.05	1	0.58
159	Adult Education Quarterly	1	0.05	1	0.58
160	African Journal of Library Archives and Information Science	1	0.05	1	0.58
161	AIDS Education and Prevention	1	0.05	1	0.58
162	American Bar Association Journal	1	0.05	1	0.58
163	American Educational Research Journal	1	0.05	1	0.58

รายชื่อวารสารภาษาอังกฤษที่ได้รับการอ้างอิง (ต่อ)

ลำดับ ที่	วารสารภาษาอังกฤษ	ปริมาณการอ้างอิง		จำนวนวิทยานิพนธ์	
		จำนวน N = 1,964	ร้อยละ 100.00	จำนวน N = 171	ร้อยละ 100.00
164	American Journal of Hospital Pharmacy	1	0.05	1	0.58
165	American Journal of Pharmaceutical Education	1	0.05	1	0.58
166	American Journalism Review	1	0.05	1	0.58
167	American Pharmacy	1	0.05	1	0.58
168	American Psychologist	1	0.05	1	0.58
169	American Social Information Science Proceeding	1	0.05	1	0.58
170	American Society of Information Science Bulletin	1	0.05	1	0.58
171	Annual of a International Medicine	1	0.05	1	0.58
172	Annals of Tourism Research	1	0.05	1	0.58
173	Aplied Antropology	1	0.05	1	0.58
174	Art Documentation	1	0.05	1	0.58
175	ASIS Proceeding	1	0.05	1	0.58
176	Astinfo Newsletter	1	0.05	1	0.58
177	Australian	1	0.05	1	0.58
178	Australian Special Libraries News	1	0.05	1	0.58
179	Behavior & Social Sciences Librarian	1	0.05	1	0.58
180	Bibliothekar (Sofia)	1	0.05	1	0.58
181	Bogens-Verden	1	0.05	1	0.58
182	Business Economics	1	0.05	1	0.58
183	Carolado Libraries	1	0.05	1	0.58
184	Case Currents	1	0.05	1	0.58

รายชื่อวารสารภาษาอังกฤษที่ได้รับการอ้างอิง (ต่อ)

ลำดับ ที่	รายชื่อวารสารภาษาอังกฤษ	ปริมาณการอ้างอิง		จำนวนวิทยานิพนธ์	
		จำนวน N = 1,964	ร้อยละ 100.00	จำนวน N = 171	ร้อยละ 100.00
185	Catholic World	1	0.05	1	0.58
186	CD-Rom Librarian	1	0.05	1	0.58
187	Central State Speech Journal	1	0.05	1	0.58
188	CERL B.	1	0.05	1	0.58
189	Chemical Engineering Progress	1	0.05	1	0.58
190	Chemtech.	1	0.05	1	0.58
191	Child Development	1	0.05	1	0.58
192	CEO	1	0.05	1	0.58
193	CIO Magazine	1	0.05	1	0.58
194	Cognitive Science	1	0.05	1	0.58
195	College Libraries	1	0.05	1	0.58
196	Communication Abstracts	1	0.05	1	0.58
197	Communication Quarterly	1	0.05	1	0.58
198	Communications	1	0.05	1	0.58
199	Community and Junior College Journal	1	0.05	1	0.58
200	Computer	1	0.05	1	0.58
201	Computer & Education	1	0.05	1	0.58
202	Current Content	1	0.05	1	0.58
203	Database Searcher	1	0.05	1	0.58
204	Decision Science	1	0.05	1	0.58
205	Drug Information Journal	1	0.05	1	0.58
206	Duke Law Journal	1	0.05	1	0.58
207	Education and Psychological Measurement	1	0.05	1	0.58

รายชื่อวารสารภาษาอังกฤษที่ได้รับการอ้างอิง (ต่อ)

ลำดับ ที่	รายชื่อวารสารภาษาอังกฤษ	ปริมาณการอ้างอิง		จำนวนวิทยานิพนธ์	
		จำนวน N = 1,964	ร้อยละ 100.00	จำนวน N = 171	ร้อยละ 100.00
208	Education for Information	1	0.05	1	0.58
209	Education Leadership	1	0.05	1	0.58
210	Education Media International	1	0.05	1	0.58
211	Educational and Psychological Bulletin	1	0.05	1	0.58
212	Educational Communication and Technology Journal	1	0.05	1	0.58
213	Educational Computer	1	0.05	1	0.58
214	Educational Psychology in Practice	1	0.05	1	0.58
215	ELIS	1	0.05	1	0.58
216	European Journal of Engineering Education	1	0.05	1	0.58
217	European Journal of Social Psychology	1	0.05	1	0.58
218	Executive Financial Woman	1	0.05	1	0.58
219	Harvard Review	1	0.05	1	0.58
220	Health Communication	1	0.05	1	0.58
221	Health Education Quarterly	1	0.05	1	0.58
222	Health Policy and Planning	1	0.05	1	0.58
223	Hispanic Journal of Behavior Science	1	0.05	1	0.58
224	Human Relations	1	0.05	1	0.58
225	IABC Communication World	1	0.05	1	0.58
226	IES News	1	0.05	1	0.58
227	inCite	1	0.05	1	0.58
228	Ind. Eng. Chemistry	1	0.05	1	0.58
229	Industrial and Engineering Chemistry	1	0.05	1	0.58
230	Inf. Proc. Man.	1	0.05	1	0.58

รายชื่อวารสารภาษาอังกฤษที่ได้รับการอ้างอิง (ต่อ)

ลำดับ ที่	ความถี่ รายชื่อวารสารภาษาอังกฤษ	ปริมาณการอ้างอิง		จำนวนวิทยานิพนธ์	
		จำนวน N = 1,964	ร้อยละ 100.00	จำนวน N = 171	ร้อยละ 100.00
231	Inform.	1	0.05	1	0.58
232	Information Development	1	0.05	1	0.58
233	Information Research	1	0.05	1	0.58
234	Information Social Science Journal	1	0.05	1	0.58
235	Information Strategy: the Executive's Journal	1	0.05	1	0.58
236	Information Storage and Retrieval	1	0.05	1	0.58
237	Informediary	1	0.05	1	0.58
238	International Journal of Offender Therapy & Comparative Criminology	1	0.05	1	0.58
239	International Journal of Contemporary Sociology	1	0.05	1	0.58
240	International Journal of Man-Machine Studies	1	0.05	1	0.58
241	International Quarterly of Community Health Education	1	0.05	1	0.58
242	International Sociology	1	0.05	1	0.58
243	International Trade Forum	1	0.05	1	0.58
244	Internet Research: Electronic Networking Application and Policy	1	0.05	1	0.58
245	Internet Week	1	0.05	1	0.58
246	Issues & Studies	1	0.05	1	0.58
247	Journal for the Theory of Social Behavior	1	0.05	1	0.58
248	Journal of Advertising Research	1	0.05	1	0.58
249	Journal of Applied Behavioral Science	1	0.05	1	0.58
250	Journal of Applied Developmental Psychology	1	0.05	1	0.58
251	Journal of Black Studies	1	0.05	1	0.58
252	Journal of Cancer Education	1	0.05	1	0.58
253	Journal of Community Psychology	1	0.05	1	0.58

รายชื่อวารสารภาษาอังกฤษที่ได้รับการอ้างอิง (ต่อ)

ลำดับ ที่	ความถี่ รายชื่อวารสารภาษาอังกฤษ	ปริมาณการอ้างอิง		จำนวนวิทยานิพนธ์	
		จำนวน N = 1,964	ร้อยละ 100.00	จำนวน N = 171	ร้อยละ 100.00
254	Journal of Education	1	0.05	1	0.58
255	Journal of Education Computing Research	1	0.05	1	0.58
256	Journal of Education Psychology	1	0.05	1	0.58
257	Journal of Educational Media & Library Science	1	0.05	1	0.58
258	Journal of Etension	1	0.05	1	0.58
259	Journal of Genetic Psychology	1	0.05	1	0.58
260	Journal of Health and Social Behavior	1	0.05	1	0.58
261	Journal of Homosexuality	1	0.05	1	0.58
262	Journal of Information and Image Management	1	0.05	1	0.58
263	Journal of Instructional Development	1	0.05	1	0.58
264	Journal of Library Automation	1	0.05	1	0.58
265	Journal of Macro Economics	1	0.05	1	0.58
266	Journal of Management Development	1	0.05	1	0.58
267	Journal of Management Studies	1	0.05	1	0.58
268	Journal of Mannagement Education	1	0.05	1	0.58
269	Journal of Marketing Research	1	0.05	1	0.58
270	Journal of Nursing Education	1	0.05	1	0.58
271	Journal of Physical Education Research and Dance	1	0.05	1	0.58
272	Journal of Social Behavior & Personality	1	0.05	1	0.58
273	Journal of Social Psychology	1	0.05	1	0.58
274	Journal of the American Medical Association	1	0.05	1	0.58
275	Journal of the Information Science	1	0.05	1	0.58
276	Jurimetrics Journal	1	0.05	1	0.58

รายชื่อวารสารภาษาอังกฤษที่ได้รับการอ้างอิง (ต่อ)

ลำดับ ที่	ความถี่ รายชื่อวารสารภาษาอังกฤษ	ปริมาณการอ้างอิง		จำนวนวิทยานิพนธ์	
		จำนวน N = 1,964	ร้อยละ 100.00	จำนวน N = 171	ร้อยละ 100.00
277	Language and Communication	1	0.05	1	0.58
278	Leadership & Organization Development Journal	1	0.05	1	0.58
279	Learning Disability Quarterly	1	0.05	1	0.58
280	Library	1	0.05	1	0.58
281	Library & Information Science Abstracts	1	0.05	1	0.58
282	Library and Information Science	1	0.05	1	0.58
283	Library Association Quarterly	1	0.05	1	0.58
284	Library Compensation Review	1	0.05	1	0.58
285	Library Management Briefing	1	0.05	1	0.58
286	Library of Congress Information Bulletin	1	0.05	1	0.58
287	Library Systems Newsletter	1	0.05	1	0.58
288	Link up	1	0.05	1	0.58
289	Mac Week	1	0.05	1	0.58
290	Management Communication Quarterly	1	0.05	1	0.58
291	Management Information	1	0.05	1	0.58
292	Management Service	1	0.05	1	0.58
293	Mangement Decision	1	0.05	1	0.58
294	Media & Methods	1	0.05	1	0.58
295	Media, Culture & Society	1	0.05	1	0.58
296	Microcomputer in the School	1	0.05	1	0.58
297	Minesota Library	1	0.05	1	0.58
298	Mousarian	1	0.05	1	0.58
299	New Directions for Student Service	1	0.05	1	0.58

รายชื่อวารสารภาษาอังกฤษที่ได้รับการอ้างอิง (ต่อ)

ลำดับ ที่	ความถี่ รายชื่อวารสารภาษาอังกฤษ	ปริมาณการอ้างอิง		จำนวนวิทยานิพนธ์	
		จำนวน N = 1,964	ร้อยละ 100.00	จำนวน N = 171	ร้อยละ 100.00
300	New Notes of California Libraries	1	0.05	1	0.58
301	Nigerian Journal of Library and Information Science	1	0.05	1	0.58
302	Nisg Newsletter	1	0.05	1	0.58
303	NWEC Newsletter	1	0.05	1	0.58
304	OCLC Newsletter	1	0.05	1	0.58
305	Ohio Media Spectrum	1	0.05	1	0.58
306	Online Information Review	1	0.05	1	0.58
307	On-line Kensaku	1	0.05	1	0.58
308	Optical Information System	1	0.05	1	0.58
309	Oregon State University Bulletin	1	0.05	1	0.58
310	Organizational Behavior & Human Performance	1	0.05	1	0.58
311	PAR	1	0.05	1	0.58
312	PCT	1	0.05	1	0.58
313	People Management	1	0.05	1	0.58
314	Personal Computing	1	0.05	1	0.58
315	Personnel Administration	1	0.05	1	0.58
316	Personnel Journal	1	0.05	1	0.58
317	Personnel Review	1	0.05	1	0.58
318	Phi Delta Kappan	1	0.05	1	0.58
319	Principal	1	0.05	1	0.58
320	Psychological Bulletin	1	0.05	1	0.58
321	Public Personnel Management	1	0.05	1	0.58
322	Public Personnel Review	1	0.05	1	0.58

รายชื่อวารสารภาษาอังกฤษที่ได้รับการอ้างอิง (ต่อ)

ลำดับ ที่	ความถี่ รายชื่อวารสารภาษาอังกฤษ	ปริมาณการอ้างอิง		จำนวนวิทยานิพนธ์	
		จำนวน N = 1,964	ร้อยละ 100.00	จำนวน N = 171	ร้อยละ 100.00
323	Quarterly Bulletin of the International Association of Agriculture Information Specialist	1	0.05	1	0.58
324	Quarterly Journal of Economics	1	0.05	1	0.58
325	R&D Magazine	1	0.05	1	0.58
326	Report	1	0.05	1	0.58
327	Research Strategies	1	0.05	1	0.58
328	Scandinavian Journal of Primary Health Care	1	0.05	1	0.58
329	Scandinavian Public Library Quarterly	1	0.05	1	0.58
330	School Science and Mathematics	1	0.05	1	0.58
331	Searcher	1	0.05	1	0.58
332	Serials Slants	1	0.05	1	0.58
333	Singapore Libraries	1	0.05	1	0.58
334	Small Computers in Libraries	1	0.05	1	0.58
335	Small Group Behavior	1	0.05	1	0.58
336	Social Science Journal	1	0.05	1	0.58
337	Social Science Research	1	0.05	1	0.58
338	Special Education	1	0.05	1	0.58
339	Stanford University Bulletin	1	0.05	1	0.58
340	System International	1	0.05	1	0.58
341	Technical Service Quarterly	1	0.05	1	0.58
342	Techno. Culture	1	0.05	1	0.58
343	The Assistant Librarian	1	0.05	1	0.58
344	The Bookmark	1	0.05	1	0.58
345	The Computer Teacher	1	0.05	1	0.58

รายชื่อวารสารภาษาอังกฤษที่ได้รับการอ้างอิง (ต่อ)

ลำดับ ที่	ความถี่ รายชื่อวารสารภาษาอังกฤษ	ปริมาณการอ้างอิง		จำนวนวิทยานิพนธ์	
		จำนวน N = 1,964	ร้อยละ 100.00	จำนวน N = 171	ร้อยละ 100.00
346	The Journal of the Acoustical Society of America	1	0.05	1	0.58
347	The Journal Technological Horizons in Education	1	0.05	1	0.58
348	The Massage of the Library	1	0.05	1	0.58
349	The Mount Sinai Journal of Medicine	1	0.05	1	0.58
350	The New Book of Knowledge	1	0.05	1	0.58
351	The School Library	1	0.05	1	0.58
352	The Serial Partnership	1	0.05	1	0.58
353	The Writer	1	0.05	1	0.58
354	Unesco Courier	1	0.05	1	0.58
355	Utah Law Review	1	0.05	1	0.58
356	Vocational Guidance Quarterly	1	0.05	1	0.58
357	Wisconsin Library Bulletin	1	0.05	1	0.58
358	World Patent Information	1	0.05	1	0.58
359	World Press Review	1	0.05	1	0.58
360	Writer's Digest	1	0.05	1	0.58
361	Zodiac Review for Contemporary Architecture	1	0.05	1	0.58

ภาคผนวก จ

รายชื่อวารสารที่ไม่มีให้บริการในหอสมุดกลาง

- 1 กสิกร
- 2 กิจการสัมพันธ์
- 3 ข่าวประชาสัมพันธ์เทเลคอม
- 4 ข่าวสภากาแฟกักหัดครู
- 5 ข่าวสารบรรณารักษศาสตร์
- 6 ข่าวสารสำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- 7 ข่าวสารห้องสมุด มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- 8 ข่าวสารห้องสมุดมหาวิทยาลัยขอนแก่น
- 9 ข่าวสารหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- 10 ความรู้คือประทับใจ
- 11 คอมพิวเตอร์ไคเจสท์
- 12 คอมพิวเตอร์แมกะซีน
- 13 คอมพิวเตอร์สาร
- 14 จดหมายข่าวคณะวิศวกรรมศาสตร์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย
- 15 จดหมายข่าวที่ดิอาร์ไอ
- 16 จดหมายข่าวไทยศึกษา
- 17 จดหมายข่าวล้านนาคดีศึกษา
- 18 จุลสารธรรมศาสตร์
- 19 จุลสารพัฒนาการเรียนการสอน
- 20 จุลสารสารานุกรมวัฒนธรรมไทย
- 21 ช.ก.ส. สัมพันธ์
- 22 เนคเทค (NECTEC)
- 23 ประชากรศึกษา
- 24 ประชาศึกษา
- 25 ผู้แทนราษฎร
- 26 พระสยาม

- 27 เพื่อนผู้นำ
- 28 เพื่อนพนักงาน
- 29 เพื่อนห้องสมุด
- 30 แพทยศาสตร์
- 31 แมคกิลวาริสาร
- 32 ไยแก้วสัมพันธ์
- 33 โลกหนังสือ
- 34 วัฏจักรคอมพิวเตอร์
- 35 วันสื่อสารแห่งชาติ
- 36 วารสาร จสธ.
- 37 วารสาร ธ.ก.ส.
- 38 วารสารกรมการแพทย์
- 39 วารสารกรมทะเบียนการค้า
- 40 วารสารการประมง
- 41 วารสารการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านสุขภาพ
- 42 วารสารการศึกษาและวิจัยพยาบาล
- 43 วารสารการอุดมศึกษา
- 44 วารสารกุมารเวชศาสตร์
- 45 วารสารเกษตรศาสตร์
- 46 วารสารข่าวประมง
- 47 วารสารคหเศรษฐศาสตร์
- 48 วารสารช.บ.ม.
- 49 วารสารบริหารคน
- 50 วารสารประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
- 51 วารสารเพื่อบ้านเพื่อคุณ
- 52 วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
- 53 วารสารมิตรครู
- 54 วารสารร่วมโพธิ์
- 55 วารสารราชการ

- 56 วารสารวิจัยคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- 57 วารสารวิจัยระบบสาธารณสุข
- 58 วารสารวิชาการพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
- 59 วารสารวิทยาลัยการต้า
- 60 วารสารวิทยาศาสตร์การแพทย์
- 61 วารสารศึกษาศาสตร์สาร
- 62 วารสารเศรษฐกิจวิชาการกรุงเทพ
- 63 วารสารส่งเสริมการเกษตร
- 64 วารสารสภาการศึกษาแห่งชาติ
- 65 วารสารสาธารณสุขมูลฐานภาคใต้
- 66 วารสารสาธารณสุขมูลฐานภาคเหนือ
- 67 วารสารสาธารณสุขมูลฐานและการพัฒนา
- 68 วารสารห้องสมุด สจพ.
- 69 วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า
- 70 เศรษฐทัศน์
- 71 เศรษฐศาสตร์นิมิต
- 72 สรุปล่าวเศรษฐกิจ
- 73 สังคมศาสตร์การแพทย์
- 74 สารกรมศิลปากร
- 75 สารเพื่อนประปา
- 76 สารสหวิทยา
- 77 สารห้องสมุด
- 78 สื่อ
- 79 สื่อ - สานสตรี
- 80 หอสมุดแห่งชาติ
- 81 ออฟฟิศอโต้เมชัน
- 82 อินเทอร์เน็ต เวิลด์ แมกะซีน (Internet World Magazine)
- 83 อินเทอร์เน็ต เอดูเคชัน (Internet Education)
- 84 เอเชียปริทัศน์

85 ไอทีปริทัศน์

86 NAPAC ข่าวสารเอสซี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก จ

รายชื่อวารสารภาษาอังกฤษที่ไม่มีให้บริการในหอสมุดกลาง

- 1 Academic Services Journal
- 2 Academy of Management Review
- 3 Access Faxon
- 4 Action in Teacher Education
- 5 Administrative Science Quarterly
- 6 Adult Education Quarterly
- 7 Advance in Librarianship
- 8 African Journal of Library Archives and Information Science
- 9 AIDS Education and Prevention
- 10 ALA Bulletin
- 11 American Bar Association Journal
- 12 American Journal of Hospital Pharmacy
- 13 American Journal of Pharmaceutical Education
- 14 American Journalism Review
- 15 American Pharmacy
- 16 American Social Information Science Proceeding
- 17 American Society of Indexer
- 18 American Society of Information Science Bulletin
- 19 Annual of Internal Medicine
- 20 Annual of a International Medicine
- 21 Annuals of Tourism Research
- 22 Aplied Antropology
- 23 Art Documentation
- 24 Art Libraries Journal
- 25 Australian
- 26 Australian Special Libraries News
- 27 Bank Marketting

- 28 Behavior & Social Sciences Librarian
- 29 Bibliothekar (Sofia)
- 30 Bibliothekar's (Moscow)
- 31 Bogens-Verden
- 32 Carolado Libraries
- 33 Case Currents
- 34 Cataloging & Classification Quarterly
- 35 Catholic World
- 36 CD-Rom Librarian
- 37 CD-ROM Review
- 38 Central State Speech Journal
- 39 CERL B.
- 40 Chemical Engineering Progress
- 41 CEO
- 42 CIO Magazine
- 43 Citatel
- 44 Cognitive Science
- 45 Collection Building
- 46 College Libraries
- 47 Communication Abstracts
- 48 Communication Monographs
- 49 Communication of the ACM
- 50 Communication Research
- 51 Community and Junior College Journal
- 52 Computer
- 53 Computer & Education
- 54 Computers Education
- 55 Computerworld
- 56 Computing Canada

- 57 Current Content
- 58 Data Management
- 59 Database Searcher
- 60 Decision Science
- 61 Drexel Library Quarterly
- 62 Drug Information Journal
- 63 Duke Law Journal
- 64 Education and Psychological Measurement
- 65 Education for Information
- 66 Education Leadership
- 67 Education Media International
- 68 Educational and Psychological Bulletin
- 69 Educational Communication and Technology Journal
- 70 Educational Computer
- 71 Educational Psychology in Practice
- 72 ELIS
- 73 European Journal of Engineering Education
- 74 European Journal of Social Psychology
- 75 Executive Financial Woman
- 76 Government Information
- 77 Government Publications Review
- 78 Graduate School Bulletin
- 79 Harvard Review
- 80 Health Communication
- 81 Health Education Quarterly
- 82 Health Policy and Planning
- 83 Hispanic Journal of Behavior Science
- 84 Human Communication Research
- 85 Human Relations

- 86 IABC Communication World
- 87 IES News
- 88 Illinois Libraries
- 89 Ind. Eng. Chemistry
- 90 Industrial and Engineering Chemistry
- 91 Inform.
- 92 Information Development
- 93 Information Library Review
- 94 Information Outlook
- 95 Information Services & Use
- 96 Information Social Science Journal
- 97 Information Strategy: the Executive's Journal
- 98 Information Storage and Retrieval
- 99 Information System Management
- 100 Informediary
- 101 International Journal of Contemporary Sociology
- 102 International Journal of Man-Machine Studies
- 103 International Quarterly of Community Health Education
- 104 International Sociology
- 105 Internet Cataloging and Bibliographic Control
- 106 Internet Research: Electronic Networking Application and Policy
- 107 Internet Week
- 108 International Journal of Offender Therapy & Comparative Criminology
- 109 Issues & Studies
- 110 JAMA
- 111 Journal for the Theory of Social Behavior
- 112 Journal of Applied Behavioral Science
- 113 Journal of Applied Developmental Psychology
- 114 Journal of Black Studies

- 115 Journal of Cancer Education
- 116 Journal of Community Psychology
- 117 Journal of Education Computing Research
- 118 Journal of Education Media & Library Services
- 119 Journal of Education Psychology
- 120 Journal of Educational Media & Library Science
- 121 Journal of Extension
- 122 Journal of Health and Social Behavior
- 123 Journal of Homosexuality
- 124 Journal of Information and Image Management
- 125 Journal of Library Administration
- 126 Journal of Management Development
- 127 Journal of Management Studies
- 128 Journal of Management Education
- 129 Journal of Medical Education
- 130 Journal of Physical Education Research and Dance
- 131 Journal of Social Behavior & Personality
- 132 Journal of Social Psychology
- 133 Journal of the American Medical Association
- 134 Journal of the Information Science
- 135 Journalism Quarterly
- 136 Jurimetrics Journal
- 137 Language and Communication
- 138 Laserdisk Professional
- 139 Leadership & Organization Development Journal
- 140 Learning Disability Quarterly
- 141 Library and Archival Security
- 142 Library and Information Science
- 143 Library Association Quarterly

- 144 Library Compensation Review
- 145 Library Management Briefing
- 146 Library Security Newsletter
- 147 Library Software Review
- 148 Link up
- 149 Mac Week
- 150 Management Communication Quarterly
- 151 Management Information
- 152 Management Review
- 153 Management Service
- 154 Mangement Decision
- 155 Mechanical Engineering
- 156 Media & Methods
- 157 Media, Culture & Society
- 158 Microcomputer for Information Management
- 159 Microcomputer in the School
- 160 Minesota Library
- 161 Mousarian
- 162 New Directions for Student Service
- 163 New England Journal of Medicine
- 164 New Notes of California Libraries
- 165 New Zealand and Libraries
- 166 Nigerian Journal of Library and Information Science
- 167 Nisg Newsletter
- 168 NWEC Newsletter
- 169 Ohio Media Spectrum
- 170 On-line Kensaku
- 171 Optical Information System
- 172 Oregon State University Bulletin

- 173 Organizational Behavior & Human Performance
- 174 PAR
- 175 PCT
- 176 People Management
- 177 Performance Improvement
- 178 Personnel Administration
- 179 Personnel Journal
- 180 Personnel Review
- 181 Phi Delta Kappan
- 182 Principal
- 183 Program
- 184 Public Library Quarterly
- 185 Public Personnel Management
- 186 Public Personnel Review
- 187 Publisher Weekly
- 188 Quarterly Bulletin of the International Association of Agriculture Information Specialist
- 189 R&D Magazine
- 190 Reference Services Review
- 191 Report
- 192 Research Strategies
- 193 Resource Sharing and Information Network
- 194 Scandinavian Journal of Primary Health Care
- 195 Scholarly Publishing
- 196 Science & Technology Libraries
- 197 Searcher
- 198 Serials Slants
- 199 Small Computers in Libraries
- 200 Small Group Behavior
- 201 Social Science and Medicine

- 202 Social Science Research
- 203 Sovetskoe Bibliotekyedenie
- 204 Special Education
- 205 Stanford University Bulletin
- 206 System International
- 207 Technical Service Quarterly
- 208 Techno. Culture
- 209 The Bookmark
- 210 The Bottom Line: Manging Library Finance
- 211 The Canadian Journal of Information Science
- 212 The Computer Teacher
- 213 The Electronic Library
- 214 The Journal of the Acoustical Society of America
- 215 The Journal Technological Horizons in Education
- 216 The Massage of the Library
- 217 The Mount Sinai Journal of Medicine
- 218 The School Library
- 219 The Serial Partnership
- 220 The Vocational Guidance Quarterly
- 221 The Writer
- 222 Theory into Practice
- 223 Unesco Bulletin for Libraries
- 224 Unesco Courier
- 225 Utah Law Review
- 226 Vine
- 227 Vocational Guidance Quarterly
- 228 Wiisconsin Library Bulletin
- 229 World Patent Information
- 230 Zodiac Review for Contemporary Architecture

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายธนัช บุญจันทร์ เกิดเมื่อวันที่ 7 มิถุนายน พุทธศักราช 2524 สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีการศึกษามัธยมศึกษา สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์ จากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จากนั้นได้เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2545

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย